உ ஸ்ரீ கௌமாரமடம்

உ

ஸ்ரீகுருவேநம:

சுவாருபவரஸமஞ்சரி

திருநெல்வேலிக்கோட்டைநல்லூர்

தேஜோமயானந்த

சுந்தரஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்தது

திருநெல்வேலி

சைவசமயப்பிரகாசவித்தியாசாலை

தமிழ்த்தலைமைநடாத்தும்

வித்வான்

கல்லடைக்குறிச்சி

சிதம்பரநாத

கவிராஜரவர்களாற்பார்வையிடப்பட்டு

திருநெல்வேலி

ம. ள - ள - ஸ்ரீ

சதாசிவதிருவாடியாரவர்களால்

பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டது

௧௲௯௭௰௨ ஆகஸ்ட்டுமீ

மா - ா - ஸ்ரீ.

அம்பலவாணன்கவிராஜரவர்கள்

ரு. சிவராமமுதலியாரவர்கள்

புத்திரர்வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களது

முத்தமிழாகரஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுவாநுபவரசமஞ்சரி

ஸ்ரீசிவாயபரமகுருவேநம:

கடவுள்வணக்கமும்அவையடக்கமும்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

சகமுதற் பொருளாய்த் தெரிவதற் கரிதாய்
 தனிவிலெத் தேவர்க்குந் தேவாய்
சுகவடி வான சொருபத்தைப் பணிந்து
 தொன்மறை நான்கிற்கு மெட்டா
அகம்பதப் பொருளை யநுபவ ரசமஞ்
 சரியிலி லமைவுறச் செய்து
ககனம தளத்த லெனப்பெரி யோர்முன்
 கழறவென் கருத்துமுன் னியதே

முதலாவது

பஞ்சகோசாநுபவமுரைத்த,
பிரகரணம்

அன்னமயகோசமுதலிய பஞ்சகோசவிசாரணை

ஸ்தூலதேகமாகிய இரத்தமாம்சாதிகளை அணு அணுவாகப் பிரித்து, அந்த அணுக்களையும் அதிநுட்பமான அணுக்களாகப் பார்க்கில், ஸ்தூலந் தோன்று

மல் அதினிரோகைபோன்ற ஆகாயாநுபூதி தோன்றும். அவ்விருத்தியே அன்னமயம். அதிற் பிரதிபலித்து விளங்கிய சைதன்னியமே அன்னமயன். அவ்விருத்தியையும் அச்சைதன்னியத்தையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே அன்னமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்வகங்காரவிருத்தியை அவ்விடத்திற்றனே நிஷேதிக்கில்,, அந்த இரோகைபுந்தோன்றுமல் அந்த இரோகையின் ஆகாரமாகச் சலனதருமமாத்திரமுடையதாக ஒருவிருத்திதோன்றும். அவ்விருத்தியே பிராணமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே பிராணமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே பிராணமயகோசம் என்னப்படும்.

அவ்வித சலனகாரத்தை வியாபித்ததாயும், சங்கற்பசலனரூபமாயும், அநுபவத்துக்கு வருகிற விருத்தியே மனோமயம். அதிற்பிரதிபலித்த சைதன்னியமே மனோமயன். இவ்விரண்டையும் ஒன்றுபோற்றோன்றுவித்த அகங்காரமே மனோமயகோசம் என்னப்படும்

அவ்விதமனோமயத்தைத் ததாகாரமாய் வியாபித்து, அவ்வாகிருதியைத் திரிசியமாக விளங்குவிக்கின்ற விருத்தியே விஞ்ஞானமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே விஞ்ஞானமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத்தோற்றுவித்த அகங்காரமே விஞ்ஞானமயகோசம் என்னப்படும்

மேற்சொன்னநான்கு கோசத்திலும் அகங்காரமானது அங்கங்கே தாதான்மியப் பட்டிருந்ததில், அபவாதத்தில் அதனின் தாதான்மியம் நீங்கி எல்லாவற்றின் திருப்திரூபமாயும், இஃது ஆனந்தமென்று முன்னிலைக்கொள்ளாமலும் இருக்கின்ற விருத்தியநுபவமே ஆனந்தமயம். அதிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமே ஆனந்தமயன். இவ்விரண்டையும் ஏகாகாரமாகத் தோற்றுவித்த அகங்காரமே ஆனந்தமயகோசம் என்னப்படும்.

இவ்வித திருப்திரூபமாயுள்ள ஆனந்தமயகோசமானது ஜகத்சத்தாசூனியசூழ்த்திரூப கேவலாநுபூதியைச் சங்கற்பசத்தாரகிதமாகக்கொண்டு, தனதுஸ்பூர்த்தியற்று தான் இல்லாததாகவிளங்கிநிற்க,, விழித்தபின் தன் சங்கற்பாம்சத்தால் இலயரூபமான தனதுஸ்திதிநாசத்தையடைய, அவ்வநுபூதி அகங்காரியின் விவகாரத்திற்கண்ட நாமரூபங்களுடைய வஸ்துவுக்குட்பட்டதாகக் காணப்படாததினால்,, அவ்வநுபூதியில் தனதுசங்கற்பாம்சத்தால் தெரியாமையையாரோபிக்க,, அவ்வவஸ்தையே அஞ்ஞாநாநுபூதியாம்.

அவ்வஞ்ஞாநாநுபூதியில் ஆனந்தமயன் விவகாரத்தால் அடங்கிநின்றிடினும், விளங்கிடத் தெரிவான் அவ்வஞ்ஞானம் சடமானதால் தானேவிளங்கத்தகாது. கூடஸ்தன் நிருவிகாரி ஆனதால் அவனைச் சாரவு

ம் வல்லமையுடையதாகாது. சிதாபாசனால் விளங்கி யதா என்றால், அவ்வவஸ்தையிற்றானே அவ்வாவர ணாநுபூதி விளங்கிடவேண்டும். அங்ஙனம் விளங் கிடில்; அவ்விளங்குதல் அக்காலத்திலுள்ள அநுப வமானதால், அவ்விளங்குதல் அவ்வநுபூதியிலிரு க்க ஆவரணம் சாரவல்லமையுடையதாகாது.

மேலும் விவகாரத்தால் அஞ்ஞானம் விளங்கு வதால், சாக்ஷியை முன்னிட்டே விளங்கவேண்டும். அவ்வித சாக்ஷியும் சித்தாயிருக்கவேண்டும். அச்சித் தும் தானாகவே சித்திக்கவேண்டும். அவ்வித சித்தா னதான் விருத்தியிற் பிரதிபிம்பிக்க, விருத்தியின் ஏக தேசாம்சமானசங்கற்பத்தாற்றோன்றிய பஞ்சகோசத் தையும் அபிமானித்து விருத்தியின் ஏகதேசாம்ச மானசித்தத்தால் ஆலோசித்து - விருத்தியின் ஏக தேசாம்சமான புத்தியால் நிச்சயித்து - விருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான அகங்காரத்தால் அகங்கரித்து - வி ருத்தியின் ஏகதேசாம்சமான இலயத்தால் இந்நான் கின் இலயத்தை, விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதா பாசனது விளங்குதலால், சிதாபாசன் தன்னைச் சட னைக் கொள்ள, அக்கொள்கையில் சிதாபாசன்ஞா னரூபியானதால், அவனையும் அச்சடமான அஞ்ஞா னம் சார உபகாரப்படமாட்டாது. அதில் அஞ்ஞா னமென்ற சங்கற்பம் மனதைச்சார்ந்ததாலும் சங்கற்

பிக்கப்பட்டதை அவிவேகத்தால் இஃது அஞ்ஞான மென்ற நிச்சயத்தன்மை புத்தியைப்பற்றினதாலும் - அவ்விதமாய் ஒன்றுந் தெரியாமல் தூங்கினேனென் று மூந்திய அநுபூதியை இழுத்துச்செல்லுகின்றது சித்தத்தைப்பற்றினதாலும் - தன்னுள் அடங்கிய பஞ் சகோசமுடைய மூன்றவஸ்தையையும் இம்மனம் பு த்தி சித்தமென்ற மூன்றின் உதவியால் நான் என்ற து அகங்காரத்தைப் பற்றினதாலும் - அவ்வகங்காரம் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானம யம் ஆனந்தமயம் அஞ்ஞானம் இவைகளை, அக்கி னி இரும்பை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்ததுபோ ல், வியாபித்திருப்பதால் அக்கினியானது எப்படி இரும்புக்கு வேறே, அப்படியேஅவ்வகங்காரமும் கோசாதி ஆறுக்கும் அப்புறப்படத்தகும்.

அவ்வித அகங்காரமும் சடமானதால் தானே சித்தி க்கத்தகாதது. சிதாபாசனால் சித்திக்கு மென்னில்; சிதாபாசன் விருத்தியன்றிச் சித்திக்கத்தகான். இவ் விருத்திக்கும் சிதாபாசனுக்கும் காரியகாரணம் நிரூ பிக்கத்தகாது. நிரூபித்திடில்; அந்நியோந்நியாச்ரயதோ ஷ நேரிடும். சிதாபாசனையே தனக்குத் தானே கார ணமெனவொப்பினால், ஸ்வாத்மாச்ரயதோஷம் வர நேரி டும். கூடஸ்தனைக் காரணமாக வொப்பினால்; கூடஸ்தன் சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா, அல்லது அச

த்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமா? அசத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரண மென்னில்; இல்லாததான முயற்கொம்புக்கும் காரணமாகத் தெரிவான். சத்தாகிய சிதாபாசனுக்குக் காரணமென்னில்; சத்தின் பொருட்டுக் காரணத்வங் கூடாது. அவ்வித சிதாபாசன் சின்மாத்திரமாகச் சத்தா, பிரதிபிம்பமாத்திரமாகச் சத்தா? சின்மாத்திரமாகச சத்தென்னில, நிருவிகாரகூடஸ்தனைத் தவிர சிதாபாசன் இல்லாதவனுவான். பிரதிபிம்பரூபமாகச் சத்தென்னில் பிரதிபிம்பமானது தோன்றியது ஆனதால் இல்லாததே தோன்றவேண்டும். தோன்றிடினும்,, பிம்பத்துக்கு வேறென்னில்; பிம்பமன்றி விளங்கிடவேண்டும். பிம்பமே பிரதிபிம்பமாக விளங்குகிற தென்னில், பிரதிபிம்பமாகத் தோன்றுகின்றதா, அல்லது பிரதிபிம்பமாக இருககின்றதா? தோன்றிடில், சுத்தி இரசதம் போல், தோற்றிய அம்சம் பொய்யெனப்படும். பிம்பமே பிரதிபிம்ப மான தென்னில்; பிரதிபிம்பமாகுங்காலத்தில் பிம்பத்துக்கு நாசமும் உபாதிநாசகாலத்தில் பிரதிபிம்பத்துக்குநாசமும் வந்து இரண்டும் சித்தியாமற் போய்விடும். மேலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனிடத்தில் நிருவிகாரத்தன்மை அசங்கத்தன்மை இரண்டும் அவன் சித்தானதால், சித்தமாயிருக்கின்றது. காரியோற்பத்தி சித்திக்கவேண்டுமானுல்

காரணம் சங்கியாயும் விகாரியாயுமிருக்க வேண்டும். அத்தன்மை அவனிடத்திற் காணப்படாததினாலும் - அவ்வநுபூதியில் ஞானஞானம் அகங்காராதி அநுபவிக்கப்படாததினாலும் - ஞானஞானமில்லாத விடத்தில் சிதாபாசன் இல்லாதவனாகின்றான் ஆனதாலும்,, "கூடஸ்தன் இல்லையென நிஷேதிக்கத் தகாதவன் ஆனதினாலும் - சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் கூடஸ்தனைத்தவிரக் காரியவஸ்து வேறுகாணப்படாததினாலும் - அக்கூடஸ்தன் தானாகவே அநுபவத்துக்கு வருவதினாலும் - அவவிதகூடஸ்தனை தன்னிடத்தில், ஆறுகோசமாவது அதகின் தாதான்மியமாவது கிடையாது. அகங்காரதத்துவத்துக்கு ஐந்து கோசத்தின் தாதான்மியம் ஒத்திடினும், ஆறுவதான கோசத்தில் தாதான்மியம் கிடையாது. அகங்கார தாதான்மியம் ஆறுவதுகோசத்தில் இல்லாவிடில், அகங்காரியும் இல்லாதவனாவான். அகங்காரி இல்லாவிடில், அபிமானியும் இல்லாதவனாவான். அபிமானி இல்லாவிடில், அபிமானமும் இல்லாததாகவே சித்திக்கும். அபிமானஞ்சித்தியாத விடத்தில், அஞ்ஞானமுதலியயாவும் இல்லாதவை யாகிவிடும். அஞ்ஞானமுதலியயாவும் இல்லாவிடில், சிதாபாசன் முக்காலத்திலும் இல்லாதவனாவான். இவ்வித மனனத்தால் சுருதியின் அபிப்பிராயப்படி ஆன்மாவை உள்ளபடி

தெரிய,, "நான்கு கோசத்தைப்பற்றி அகங்காரத்துக்கு ஆனந்தமயகோசமென்றும்- நிரகங்காரரூபமான கூடஸ்தனைத் தானாக அறியாதநிலைல், சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானமென்றும்- அவ்வித அஞ்ஞானத்தால் அவன் வியாப்தனென்றும் - சாமானியவிவேகத்தால் அதற்குத்தகுந்த சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினாலும் அநுபவிக்கக், கூடஸ்தனை சாட்சியே தானென்றும் அச்சாட்சியநுபவத்தால் ஜாக்கிராதி இண்ரடவஸ்தையும் மூன்றுமவஸ்தையில் அடங்கி அம்மூன்றுமவஸ்தையான ஜகத்சத்தாசூனிய ஆவரணவிருத்தியில் மாத்திரம் பிரதிபிம்பித்தவன் கூடஸ்தனைச தன்னியமானதாலும் - அவ்வாவரணம் விருத்தியைப்பற்றியதானதாலும் - அவ்வித விருத்திசாட்சி யான தன்னையே முன் ஆவரணத்தோடுங் கூடியிருந்தவனையும்- ஞானபலத்தால் சாட்சியாய் விளங்குகின்றவனையும்- அறிந்து இவ்வாவரணவிருத்தி சிதாபாசனுற்கற்பிக்கப்பட்டதேயன்றி, அவ்வவஸ்தையில் உள்ளபடி ஆவரணமில்லையெனத்தெளிந்து, அவ்வாவரணம் இல்லாதநிலைல், சாட்சிதருமமும் இல்லையென நிஷேதியாமல்நிஷேதித்து,, இவ்விதசாட்சிதருமமும் சிதாபாசனுக்கு அகங்காரதாதான்மியத்தால்வந்த சாட்சிஞானதாதான்மியமென்று தெளிந்து, நிருவிகார கூடஸ்தன் மாத்திரமாய் அகம்பதத்தின்பொருளை அ

நுபவியாமலநுபவிக்க,, பஞ்சகோச சோதனையாற் கிடைத்த அதிஷ்டானப்பொருள் உள்ளபடி விளங்கிடும். அப்பொழுது அவ்வதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர ஞாதா ஞானரூபமாயுள்ள ஷட்கோசங்களும் முக்காலத்திலுமில்லையென்று அதிஷ்டானமாத்திரமாய் அநுபவியாமலநுபவிக்கப்படும்.

முற்றிற்று

இரண்டாவது ஜகத்தைப்பூதப்பகுப் பாகப்பிரித்தபிரகரணம்.

மிருந்தகாமமுடையவர்கள் நவநவமாயுள்ள விஷயவிந்யாசவிசேஷங்களால், எப்படி சுகக்கடலிலாடுகின்றார்களோ,, அப்படியே டங்கிவிசேஷமுடைய சமாதிகளால் பிரமநிஷ்டர்களும் ஆன்மாநுபவானந்தக்கடலிலாடுகின்றார்கள்.

எப்படியெனில் அணுவாதிமேருவந்தமான சகலபௌமங்களையும் பூமியின் விகாரமாகஅறிந்தால், அப்பூமியும் அணுமுதல் மேருவரை அவ்யபவாவ்யயாக விளங்கவேண்டும். ஆனால் அப்புவின்சேர்க்கையன்றிக்கூடாது. அப்பூமியில் அப்புவின்சேர்க்கையை ஆலோசிக்குங்காலத்தில், பிருதுவியென்பது அணுபரிமாணமுடையதாயும் மஹா

த்பரிமாணமுடையதாயும் இருவகையாகக் காணப் படுவதால்,, அவ்வித பிருதுவிக்கு இருவகையாயுள் ளபரிமாணங்களுஞ் சுபாவமா, அல்லது ஒருபரிமா ணமேசுபாவமா; இருவகையுஞ்சுபாவமென்னில்; அவ்விரண்டும் பரஸ்பரவிரோதியானதால் சித்திக்க த்தகாது. அதில் ஒருபரிமாணஞ் சுபாவமென்னில்; மற்றொருபரிமாணம் அப்பூமியிற் காணுமலேயிருக் கவேண்டும். நல்லது ஒருபரிமாணம் காரணசுபாவ முடையது மற்றொருபரிமாணம் காரிய சுபாவமுடை யதென்னில்; அணுபரிமாணம் காரணமா,மஹத் பரிமாணம் காரணமா? மஹத்பரிமாணம் அவயவி யானதால் எவர்களாலும் காரணமாகக்கூறத்தகாது அணுபரிமாணம் காரண மென்னில்; காரியமான மஹத்பரிமாணத்துக்கு ஒருஅணுபரிமாண மே காரணமா, வெகுஅணுபரிமாணமே காரணமா? ஒருஅணுபரிமாணமே காரணமென்னில்; காரியமும் அணுவாகத் தெரியும். வெகுஅணுபரிமாணமே கார ணமென்றால் வெகுவாக இருக்கின்றஅணுக்களு க்குச் சேர்க்கை சலமன்றிக்கூடாது. மஹத்பரி மாணத்துக்கு சலத்தின்சேர்க்கையே காரணமானு ல், எவ்விடத்திற் சலத்தின்சேர்க்கை பூமியிற் காணவில்லையோ,, அவ்விடத்திற் பூமிக்கு மஹ த்பரிமாணத்தன்மை கிடையாது. இங்ஙனமாயின்

சீதஸ்பரிசமுடைய காற்றில் அதிசூக்ஷமமாய் அப்பு எப்படியநுபவிக்கப் படுகின்றதோ ,, அப்படியே மஹத்தாய்விளங்கிய பூமியிலும் அணுக்களின்சேர்க்கைவல்லமையாக விளங்கிய திரவசக்தியானது ப்பே சலமாக அநுபவிக்கப்படலாம்.

அவ்வித அநுபவத்தில அப்புவைத் தவிர பிருதுவியின் அணுபரிமாணங்களாவது வேறிருக்கின்றதாக ஒத்திடில்; அவ்வணுக்கள் விஷயங்களாக வேண்டும். விஷயீகரிக்கப்பட அதுகள் அணுக்களாகத் தகாது. நிர்விஷயங்களாயின்; அத்தலத்திலிருக்கின்றதாக ஒப்பத்தகாது. இங்ஙனமாயின் அப்புவைத்தவிர பிருதுவி வேறில்லை யெனத்தெளியவரும்.

இவ்வித அப்புவே பிருதுவியாகத் தோற்றக் காரணமேதென்னில் ; தனது காரணமான அக்கினியின் உஷ்ணசக்தியால் , தனதுதிரவசக்திஸ்தம்பிக்கப்பட அவ்விதஸ்தம்பனமே ,, சலமேஆலங்கட்டி யானதுபோல், பிருதுவியாகத் தோற்றிற்று.

மேலே சொல்லியபிரகாரம் எவ்விடங்களில்அப்புவுக்குப் பிருதுவியாய்த் தோற்ற வல்லமையிருந்திருக்கின்றதோ,, அவ்விடங்களிலெல்லாம் அக்கினிக்கு அநுப்பிரவேசமிருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வித அக்கினியைத்தவிர சலம்வேறு

வேயில்லையா? வேறாயிருக்குமானல் முன் திரவச க்தியைத் தனது உஷ்ணசக்தியால் ஸ்தம்பித்த துபோல், முழுவதையும் ஸ்தம்பித்திடத்தெரிய,, அப்புவேயில்லாததாகத் தெரியும். இல்லாவிடில் பழுதையிற் றோன்றிய சர்ப்பம் பழுதையாக நசித் தபின் பழுதைமாத்திரமாவதுபோல், அப்புவையும் அக்கினிமாத்திரமாகவே சொல்லவேண்டும்.

அவ்வித அக்கினி தனது உஷ்ணசக்தியால் அப்பு வின் திரவசக்தியைப்பிருதுவியாக விளங்கத்தக்கதாக வாவது, திரவசக்தியை நீக்கிப் பிருதுவி அப்பு இவ்வி ரண்டையு மில்லாததாகவே செய்யத்தக்கதாகவாவ து, அப்புவின் திரவசக்தியை அக்கினி வியாபிக்க வேண்டுமானல், அக்கினிக்கு சலனமன்றி அவ்வித வியாபகம் சித்திக்கத் தக்கதில்லை. அவ்வித வியாபக ம் வாயுவாகச்சித்தித்திடில், பூமி சலத்திலும் சலம் அக்கினியிலுமாயடங்கிட அவ்வக்கினியும் தனதுவி காரமான காரியசத்தையில்லாதநிறல் தனது காரண மான வாயுவாக சேஷித்திடத்தெரியும்.

அவ்வித வாயுவும் ஸம்யோகாந்தரமில்லாதநிறல்ச லனமற்று ஆகாயமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். மு ன்சொன்ன ஜகம் உண்டாகவேண்டுமானல், வேளி யை முன்னிட்டே யுண்டாகவேண்டும். அவ்வித நா ன்குபூதமுள்ள ஜகம் உண்டாகுமுன்னமே வெளியா

ன ஆகாயமாத்திரமாக இருந்திடில், அவ்வித அரூப
மான ஆகாயத்தில் நின்றும் ஆகாரமான ஸ்வரூபமு
டைய ஜகம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லக்கூடாது.
ஆகையால் ஆகாயத்தைத்தவிர ஜகம் வேறில்லவேயி
ல்லை. இங்ஙனமாயின் தோற்றிற்றென்று சொல்லவே
ண்டும். தோற்றிடில் ஆகாயத்திற் றோற்றியதா, ஆகா
யத்திற்சீவனிடமாகத் தோற்றியதா? ஆகாயம் ஜடமா
னதால் ஜகமாகத் தானேதோற்றாது. சீவனிடமாகத்
தோற்றியதென்னில்; அவ்விதசீவன் இந்திரியரூப
னோ, அந்தக்கரணரூபனோ, அஞ்ஞானரூபனோ, அல்லது
இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அஞ்ஞானம் இம்மூன்
றோடுங்கூடியஅறிவா, அல்லது இம்மூன்றுக்கும் அ
ப்புறப்பட்டசுத்தஅறிவா? கவ்து இந்திரியமேசீவன்
அவனிடமாக ஆகாயத்தில் ஜகம் கற்பிக்கப்பட்டதெ
ன்னில்? இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவிளங்கிய ஆகா
யம் விளங்கமாத்திரஞ்செய்யுமேயன்றி, ஆகாயமெ
ன்றகற்பனைகூட அதில் விளங்கத்தகாது. மேலும் ம
ற்றநான்குபூதங்களை உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த
ஆகாயத்தைத்தவிர நான்குபூதங்களும் வேறில்லை
யென்றும்- நான்கு பூதங்களும் உண்டாகவேண்டு
மானால் ஆகாயமே காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்
றும்- அரூபமான அவ்வாகாயத்தில் நின்றும் ரூபமு
டையஜகம் உண்டாகத் தகாதென்றும்- அவ்வாகாயத்

தைத்தவிர ஜகம்வேறில்லவேயில்லையென்றும் - நிரூபித்ததுபோல, இவ்வாகாயமும்விளங்கவேண்டுமானால் இந்திரியமன்றிக் கூடாததினால் எவ்விடமாய் ஆகாயம்விளங்கிடினும், அவ்விடமாய் இந்திரியசத்தையும் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கவேண்டும். அங்ஙனம் இந்திரியசத்தை இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்கிடில், ஆகாயம் விளங்குதலைத்தவிர வேறாயிருக்கின்றதென்று கூறப்படாது.

மேலும் நாமரூபங்களெல்லாம் வாசனாரூபங்களானதால், அவ்வாசனை அந்தக்கரணத்தைச்சார்ந்ததால் இந்திரியத்தில் விளங்கிய வஸ்துக்களை, மனமானது நாமரூபமுடையதாகமாத்திரஞ்சங்கற்பித்திடும். அப்படியாகில் அவ்வித நாமரூபங்களுடையதாகவே அவ்வஸ்துக்களை இந்திரியம் விளங்குவித்திடத்தெரியும்.

இங்ஙனங் கூறியபிரகாரம் இந்திரியத்தின்விளக்கமே விரிவாய் விளங்கத்தெரிய அவ்விளங்குதலில் நாமரூபமில்லாததினால்,ஆகாயமென்ற நாமரூபம் சங்கற்பமுடைய மனதாற்றோன்றி இந்திரியத்தினிடமாய் விளங்குகின்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகையால் இந்திரியத்திற்றோன்றியது விளங்குதலும் மனதிற்றோற்றியது நாமரூபமுமாகலாம். அவ்வித வியாபகஇந்திரியவிளங்குதல் மாத்திரமாயுள்ள விளங்குதலில்,மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட ஆகாயமென்றநாம

ரூபத்தன்மை இடைவிடாமல் நிறைந்திருந்தபோதிலும், அவ்விளங்குதல் மனோவிகாரமான ஆகாயமென்ற நாமரூபத்துக்குட்பட்டதல்ல.

முன்சொன்ன பூதங்களை இந்திரியத்தைத்தவிர வேறில்லையென்று நிஷேதித்ததுபோல, இவ்விந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய வியாபகவிளங்குதலை மனதைத்தவிர வேறில்லையென நிஷேதிக்கத்தகாது: ஆகவே இந்திரியத்துக்கு இந்திரியமென்ற நாமரூபமாத்திரம் மனதின்சங்கற்பத்தைத்தவிர வேறில்லையெனச்சொல்லலாம். அவ்விதசங்கற்பரூபமான மனதின் விகாரத்தாற் றோன்றி இந்திரியத்தின் முன்னிலையாக விளங்குகின்ற நாமரூபங்களை, மனதின்சங்கற்பப்பிரகாரம் நிச்சயப்படுத்தும் புத்தியின்விளங்குதலென்ன- அப்பிரகாரம் ஆலோசிக்குஞ்சித்தத்தின்விளங்குதலென்ன-சொந்தமாகக்காட்டுந் திறமையையுடைய அகங்காரத்தின் விளங்குதலென்ன-இவ்வளவு விளங்குதலும் வியாபகமாகிய இந்திரியவிளங்குதலில் மனதாற்கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபங்களை முன்னிட்டிருந்தபோதிலும், நாமரூபம் கற்பிதமானதுபோல புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவைகளின் விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது: ஆனால் சங்கற்பரூபமான நாமரூபத்தை முன்னிட்டுவந்தவிவகாரங்களை நிச்சய ஆலோசனை சொந்தத்தன்மை இவைகளாகத் தோற்றிய சங்கற்பா

ம்சமாத்திரம் கற்பிதமாகலாம். அப்படியே மனநுக்கு மனமென்றசங்கற்பத்தன்மை மாத்திரம் கற்பிதமாகுமேயன்றி, அதின்விளங்குதல் கற்பிதமாகத்தகாது.

இவ்விதமனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவ்வளவும் சங்கற்பவிஷயங்களன்றி விளங்குதல்மாத்திரம் சத்தியமாயின்,, முன் இந்திரியத்தில் விளங்கிய வியாபகவிளங்குதலைத்தவிர வேறுவிளங்குதல் பேதமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க இடமில்லாததால், பூதபௌதிகமுதல் அகங்காரம்வரையிலுந்தோற்றியசகலஜகமும் விளங்குதலைத்தவிரவேறில்லையென்று அநுபவிக்கவரலாம்.

சுழுத்தியில் அவ்விளங்குதலுமில்லாததினால் இந்திரியம் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய இவைகளற்றவிடம் அந்தக்கரண மானதால், அவ்வந்தக்கரணமே விளங்குந்தன்மையுடையதாகக்காணப்படுவதால், அவ்வந்தக்கரணமானவிளங்குதலைத்தவிர மேற்சொன்னஜகம் வேறில்லையென்னில்; அச்சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாவிடினும் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகவேலொப்பவேண்டும்: எங்ஙனமென்னில், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமில்லாததினால் விளங்குதலில்லையென்று சொல்லவேண்டுமானால், அவ்வந்தக்கரணமில்லையென்று விளங்குவிக்க ஒருவிளங்குதல் அகத்தியம் எவர்களும் ஒப்பவேண்டும். அவ்விதவிளங்

கூதல் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானரூபமாய் விளங்குவதால், அவ்விளங்குதலும் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேறாகக்காணப்படாததினாலும், சகலரும் விழித்தபின் ஒன்றுந்தெரியாமற்றூங்கினேனென்று சுழுத்தியின் அஞ்ஞான அநுபவத்தை அநுபவமாகச் சொல்வதினாலும், அவ்விதகாரணமான அஞ்ஞானத்தைத்தவிர மேற்சொல்லிய அந்தக்கரணாதிகளுக்குச் சுழுத்தியில்வேறுகாரணங்காணப்படாததினாலும், அஞ்ஞானத்தைத்தவிர ஜகம்வேறில்லையென்றுவரநேரிட அவ்வித அஞ்ஞானமும் விளங்குதலினாலேயே விளங்கவேண்டும். அத்தலத்தில் விளங்குதல் ஒப்புதலாகிவிடில் அஞ்ஞானமிருந்ததாகக்கூறத்தகாது. அஞ்ஞானமென்றபெயர் விளங்குதலினில்லாமைரூபமானதால், விளங்குதலிருக்குமிடத்தில் விளங்குதலினில்லாமையாகிய அஞ்ஞானம் இருக்கின்றதாக ஒப்புவதற்குச் சரியாகநிரூபிக்கத்தகாததினால், விளங்குதலேயிருந்ததென்று வாதிக்கப்படாத யுக்தி அநுபவங்களால் ஒப்பவேண்டும்.

ஆனால்மேற்கண்டசகலமும் ஒரேதன்மையாய் விளங்குகின்றவிளங்குதலைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென்னில்; அந்தக்கரணமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் விளங்குதல்மாத்திரமாயும் மறைவாயுமுள்ள இருவகைவிளக்கமும் விளங்கக் காரணமய

தென்னில்? விளங்கியதென்றும் மறைந்ததென்றும் இருவகையாய்த்தோற்றியசங்கற்பரூபமான மனங்காரணமேயன்றி, வேறுகாரணமில்லை.

ஆனால் எல்லாம் விளங்குதல்ரூபமாகில், சங்கற்பரூபமான மனமாத்திரம் விளங்குதலுக்கு அந்நியமா? விளங்குதலுக்கு அந்நியமாகில்; அஞ்ஞானம் போல இல்லாததாகத்திரியும். விளங்குதல்ரூபமாகில்; அதனை மனமென்றுசொல்லக்கூடாது. இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அஞ்ஞானம்வரை விளங்குதலைத் தவிர வேறுகாணப்படாததினால், விளங்குதலென்றதின்பொருள் அறிவுரூபமானதால், மேற்சொன்னபிரகாரம் முக்காலத்திலும் அறிவைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், அவ்விதஅறிவை இந்திரியமென்றாவது அந்தக்கரணமென்றாவது அஞ்ஞானமென்றாவது அவைகளுடன்கூடிவிளங்கிற்றென்றாவது எவர்களாலும் சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நிரூபிக்கத்தகாதது தான். கற்பனையன்றிக்கற்பியங்கூடாது: கற்பகனன்றிக் கற்பனைகூடாது: சீவனென்பது கற்பகரூபமானதால் கற்பனையின் வித்தாவான். ஆன்மாவினிடத்திலோ விருத்தியில்லாததன்மையால், கற்பியம் அதற்கேதுவான கற்பனை அதற்கேதுவான கற்பகன் என்றமூன்றுதன்மையும் முக்காலத்திலும் ஒப்பக்கூடவேகூடாது.

ஆகையால்சுத்தஅறிவானஅவனைச் சீவனென்னக் கூடாது. சுருதி யுக்தி அநுபவங்களினால் பிரமமென் று சொல்லுவோமென்னில்; பிரமமென்றவிவகாரமு ம்சீவத்தன்மை முக்காலத்திலுமில்லாததினால் நிரு பிக்கத்தகாது. சீவன் பிரமம் இரண்டு விவகாரமும் கற்பனையைச் சார்ந்ததால், சீவன் பிரமம் என்றகற்ப னைமாத்திரம் கற்பிதம் இவ்விரண்டுவிவகாரங்களிலும் விளங்கியவிளங்குதல் அகற்பிதம். ஆகையால் சருவ விவகாராதீதமாயுள்ள விளங்குதலைத்தவிர யாதொரு விகற்பமும் முக்காலத்திலுமில்லவேயில்லையென்று விளங்குதல்மாத்திரமாய் நில்லாமல்நின்று விளங்கிடு வார்கள்.

முற்றிற்று

மூன்றாவது

கடினதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்.

மேற்கண்டபகுதியைக்குறித்துச் சிலகாலத்தில் இப்படியும் ஆலோசிக்கின்றார்கள். எப்படியென்னி ல் பிருதுவி என்பது கடினத்தைத்தவிர வேறில்லை: கடினமென்பது வாயுவின் சலனவிசேஷமுடைய அ க்கினியின் தகனசாமர்த்தியத்தால் ஸ்தப்தமாகிய அ

ப்புவின்திரவகுணத்தைத்தவிர முன்சொன்ன கடின குணமும் பிருதுவியினுடன்கூடவேறில்லாததாகலாம். அப்புவின்திரவகுணமும் அக்கினியின்தகனகுணத்தால்மிகுந்து தகிக்கப்படத்தெரிய, திரவம்காணப்படாததால் அதுவும் அப்புவோடேகூட அக்கினியின் தகனகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகலாம். கடினகுணமாயும்திரவகுணமாயும்விளங்கியபிருதுவியும் அப்புவும் உஷ்ணகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாவிடில், நிராதாரமாகக்கொண்டு எந்தவாயுவின்சலனவிசேஷமானஸ்பரிசத்தால் திரவகுணமாயும் கடினகுணமாயும் விளங்கிநின்றதோ, அந்தவாயுவின் நிராகாரஸ்பரிசகுணமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து முன்போலவே மூன்று பூதங்களும் இல்லாததாகி விடநேரிடும்.

ஆகாயம் அசங்கபதார்த்தமானதால் ஸ்பரிசகுணரூபமான வாயுவைத்தவிர ஸ்பரிசயோக்கியமான சங்கிரூபமூன்று பூதங்களுமில்லாததினாலும், தனக்குத்தானேஸ்பரிசமாகநிரூபிக்கத்தகாததினாலும், ஸ்பரிசரூபமானவாயுவுக்குஸ்பரிசத்தன்மைசித்தியாததினால்ஆகாயத்தன்மையைத்தவிர வேறில்லாததாகிவிடும்.

அவ்விதஆகாயமும் சப்தகுணத்தைத்தவிரவேறில்லாததினால், ஸ்பரிசமில்லாவிடத்தில் சப்தமுண்டாகக்காரணமில்லாததினாலும் நிராகாரமானதினாலும் வியாபகமேஆகாரமென்றிடில்; இந்திரியவியாபக

த்தைத்தவிர வேறிருக்கின்றதாக நிரூபிக்க உபகாரப் படாததினுலும், அதற்குவெளித்தன்மையே ஆகார மென்று ஒப்பினுல், அவ்விதவெளித்தன்மையும் ஸ்ப ரிசாபாவத்தைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினுலும், அதற்கு இந்திரியவியாபகத்தைத்தவிர வேறுதன் மை ஒப்பத்தக்கதல்ல.

இங்ஙனமாயின் பஞ்சகுணங்களோடு பஞ்சபூ தங்களுமில்லாததினுல், சகலஜகங்களும் சகலஸ்தூல தேகங்களோடுகூட இல்லாததாகமுடியும்: ஸ்தூலதே கமுதலியசகலஜகங்களுமில்லாவிடில், பஞ்சேந்திரியங் களும் விஷயகிரகணவல்லமையினுல், இந்திரியங்க ளென்ற விளங்குதலையடைந்திருப்பதினுலும், ஸ்தூல தேகமன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினுலும், நிர்விஷயங் களாயும் நிராதாரங்களாயுங்கொண்டு மனதைத்தவிர வேறில்லாததாகவே முடியும்.

மனமென்பது வாசனுரூபமானதால் வாசனையெ ன்பது இந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் விஷய ங்களையுந்தவிர வேறில்லாததினுல், இந்திரியங்களும் அதின்வியாபாரங்களும் அதின்விஷயங்களும் மேற் சொன்னபடி இல்லாவிடில், வாசனையும் இல்லாததாக வேசித்திக்கும்: வாசனை இல்லாவிடில் மனதுமில்லாத தாக வேசித்திக்கும்: மனமில்லாவிடில், புத்தி சித்தம் அகங்காரம்இம்மூன்றும் திரியில்லாததீபம் போல்

இல்லாதவையாகக்காணப்படும்.

இந்தநான்குமில்லாதவிடம் சூனியமென்றுவது அறியுந்தன்மையில்லாததினால் அஞ்ஞானமென்றுவது நிரூபிக்கஉபகாரப்படத்தகாது. சூனியமென்றால் ஜகமுதல் அகங்காரம்வரையுள்ள யாவைகளும் சூனியமா, அல்லது இவைகளைச்சூனியமென்றறிந்து நிரூபிக்கின்றஅறிவே சூனியமா? அறிவைத்தவிரமற்றது சூனியமென்று நிரூபிக்கில்; அவைகள்ஸ்வயம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், முக்காலத்திலுமில்லாதசசவிஷாணத்தை இல்லையென்றவிவகாரம் உபகாரப்படாததுபோல உபகாரப்படத்தக்கதல்ல.

அதையறிந்தஅறிவைச்சூனியமென்றிடில்; கண்ணின்றி விஷயஞ்சித்தியாததுபோல, சூனியமென்றவிஷயமும் அறிவையன்றிச் சித்தியாது. சூனியமும் அறிவும்இருப்பதாகஒப்பிடில்; முக்காலத்திலுமில்லாததே சூனியமானதால், இல்லாததை இருக்கின்றதாக எப்படி ஒருக்காலும் ஒப்பக்கூடாதோ, அப்படியே இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாது ஏகத்தன்மையாயிருக்கின்றஅறிவையும் இருக்கின்றதாக ஒப்பவேண்டும்.

அப்படியே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்றதாகஒப்பிடில்; சூனியம்போலவே அறிவன்றிஒப்பத்தகாது. அறிவு அஞ்ஞானம் இரண்டுமிருப்பதாக ஒப்பினால்; அவ்வஞ்ஞானம் அறிவைமறைக்கின்றதா ஜகத்

தைமறைக்கின்றதா? அறிவைஎன்னில்; கண்ணன்றி இருள்சித்தியாததுபோல், அறிவன்றிச்சித்திக்கத்த காது. ஜகத்தைமறைக்கின்றதென்னில்; முக்காலத்தி லுமில்லாதஜகத்தை எவ்விதமாக மறைக்குமென்பது கூடும். மேலும் சூனியம் அஞ்ஞானம் என்றஇரண்டு தன்மையும் சங்கற்பத்தாற் ரோற்றவேண்டுவதால், முன்சொன்னபிரகாரம் சங்கற்பத்தன்மையுடையமன ம் முக்காலத்திலுமில்லாவிடில், இதுகளுமில்லாததா கவே சித்திக்கும். அப்படியே அறிவையுஞ்சொல்லக் கூடாதோவென்னில்; அறிந்தே இல்லையென்று சொ ல்லவேண்டியிருப்பதால், அறியுந்தன்மை அறிவுக் கேயன்றி வேறொன்றிற்குங்கூடாததினாலும், தன்னை த்தவிர மற்றொருபொருள் தன்னிடத்தில் முக்காலத் திலுமில்லாததினாலும், தன்னைத் தானறியத் தன்னிட த்தில் கிரியைஅம்சமில்லாததினாலும், தானாகவேசித்தி த்திருக்கின்றது. முக்காலத்திலும் தானேதானாகச் சித்திக்க, எல்லாம் தானேதானென்று அநுபவியாம லநுபவிக்க ஆனந்தபரவசத்தராய் அப்படியேஆனந் தக்கடலாகிவிடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

எ

நான்காவது.

சப்தாதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்த பிரகரணம்.

இந்தப்பிரகாரமாயுஞ்சிலகாலத்தில் ஆலோசிக்கின்றார்கள் பிருதுவியில் சப்த ஸ்பரிச ரூபரச கந்தம் இவ்வளவுங்காணப்படுவதால், இவைகள் மற்றப்பூதங்களின்குணமாயிருப்பதால், மற்றப்பூதங்களும் அவற்றின்குணங்களும் இப்பூதமும் இதின்குணமும் எ ன்னமாய்ச்சேர்ந்திருக்கின்றதென்றுபார்க்க,, எல்லாக் குணமும் எங்கும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப் படுவதால் எங்கும்எல்லாப்பூதமுமிருக்கவேண்டும்.

அதில் கடினமுள்ளஇடங்களெல்லாம் கந்தமாகக் காணப்படுவதால், கந்தத்தைத்தவிரக்கடினம்வேறில் லாததினால் கிஷ்ணவருணத்தோடுங்கூடப் பிருதுவி யுமில்லாததாகவேசித்திக்கும். அவ்விதகந்தம் முன் பிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்பட் டதால், அவ்விதபிருதுவியில் இடைவிடாத்தன்மை யாகக்காணப்பட்டஇரசமும் கந்தத்தைத்தவிரப்பிரு துவியில்லாவிடில், கந்தசத்தையில் இடைவிடாத்தன் மை மயாயிருக்கவேண்டும்.

சப்தாதிகுணப்பகுப்பாகப்பிரித்தது உரு

இரசமென்பது தனதுகாரணமானசலத்தின் குணமானதால், முன்சொன்னகந்தமும் தன்னைத்தவிர கடினம் கிஷ்ணவருணம் பிருதுவி இவ்வளவுமில்லையெனநிஷேதித்திட, நிராதாரமாகக்கொண்டு தன்னையுள்ளும்வெளியும்வியாபித்திருந்த இரசமாத்திரமாக வேசேஷித்திடும். அவ்விதஇரசம் சலத்தில் எவ்விடத்திலும் சுக்கிலவருணம் சீதஸ்பரிசம்நெகிழ்ச்சி இவைகளோடும் இடைவிடாத்தன்மையாகக்காணப்படுவதால், அவைகளைச்சோதிக்குங்காலத்தில் திரவமன்றிச் சீதங்கிடையாது: சீதமன்றிச்சுக்கிலவருணங்கிடையாது: சுக்கிலவருணமன்றி இரசங்கிடையாது: இரசமன்றி அப்புக்கிடையாது: அவ்விதஅப்பு இரசத்தைத்தவிரவேறில்லையென்னில்; அவ்விதஇரசத்தைவெளுப்பென்றுவது சீதமென்றுவது நைப்பென்றுவது சொல்லத்தகாது. ஆகவே அவைஇரசத்தைத்தவிர இல்லாதவையாகவேசித்தித்திடும்: அவையில்லாவிடில் தானும் நிராதாரமாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்திக்கும்.

அப்படியேஅக்கினியும்நிராதாரமாகக்கொண்டு ரூபமற்றுத் தனதுகாரணமானஸ்பரிசரூபவாயுவிலடங்கி ஸ்பரிசமாத்திரமாயச்சேஷித்திடும். அவ்விதவாயு அரூபமானதால், ரூபமற்றதாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேதெரியும்: அதற்கு ரூபமில்லாவிடினும் ஸ்பரி

சத்தன்மையிருப்பதால், இல்லையென நிரூபிக்கத்தகாதென்னில்? அதற்கு அவ்விதஸ்பரிசம்குணமா, அல்லது சுபாவமா? குணமென்னில்; அரூபத்துக்குஸ்பரிசங்கிடையாது. சுபாவமென்னில்; மேற்சொன்னபடி காரியபூதங்கள் முக்காலத்திலுஞ் சித்தியாததினாலும், காரணபூதமான ஆகாயம் நிராகாரமானதாலும், சம்பந்தரகிதமாகக்கொண்டு ஸ்பரிசமேசித்தியாவிடில் வாயுவிருக்கின்றதாகஎன்னமாகஒப்பப்படும். ஸ்பரிசமில்லாவிடில் வாயுவில்லாததினால் ஸ்பரிசமன்றிச்சப்தம்விளங்காது. சப்தத்தைத்தவிர ஆகாயத்துக்குவேறேதன்மையில்லாததினால், ஆகாயமுமில்லாததாகவேகாணப்படுகின்றது. அதற்குவிரிதல் சுபாவமும் சப்தம் குணமுமாயிருக்கும்போது இல்லையென்றுஎன்னமாகச்சொல்லக்கூடுமென்னில்; ஸ்பரிசமில்லாததினால் சப்தம்ஒப்பக்கூடாதென்றது, வாயுவின்ஸ்பரிசத்தைப்பற்றியதற்கேயன்றி,, இந்திரியத்துக்கும் ஆகாயத்துக்கும் சம்பந்தம் ஏன்கூடாது. சம்பந்தங்கூடுமாயின் சப்தம்விளங்கத்தடையில்லையென்னில்; இந்திரியம் ஆகாயம் இவ்விரண்டின் சம்பந்தத்தால் சப்தம் உற்பவிக்கின்றதா அல்லது விளங்குகின்றதா? இல்லாதசப்தம் உற்பவிக்கின்றதெனின், இல்லாதரூபமும்உற்பவிக்கின்றதெனவரும். விளங்குகின்றதெனின்; விஷயமாயிருந்திடில் விளங்கவேண்டும். இந்திரியம்உள்ள

தைவிளங்குவிக்குமேயன்றி இல்லாததைவிளங்குவிய்யாது.

முன்சொன்னபிரகாரம் ஆகாயத்திற்சம்பந்தமில்லாததினால் சப்தமுமில்லாததெனவேதாற்பரியம். வெளியென்பது நான்குபூதங்களின் அபாவத்தையிட்டுவந்ததால், அபாவத்தைப்பாவபதார்த்தமாக நிருணயிக்கத்தகாது. இங்ஙனமாயின் பிருதுவிமுதல் ஆகாயம்வரை அதின்குணங்களோடுகூட அபாவபதார்த்தமானதால், அவைகளைவிளங்குவிக்குந்தன்மையால் வந்த இந்திரியமென்றவிவகாரமும், அபாவமாகவேசித்திக்கவேண்டும். இந்திரியமென்றதன்மைவிஷயத்தால்வந்ததா,இந்திரியத்தால்வந்ததாமனதால்வந்ததா? விஷயத்தாலென்னில்; விஷயம் அபாவமானதாற் சித்தியாது. இந்திரியத்தாலென்னில்; விஷயகிரகணவல்லமைசித்தித்திடில் இந்திரியமென்னப்படும். விஷயமில்லாவிடினும் விஷயங்களைக்கிரகிக்கின்றஇந்திரியமிருக்கின்றதாகஒப்பவேண்டும். தனக்குத் தான்விஷயமில்லாததினால், தானேஇந்திரியமெனவிளங்காது. விளங்காப்பொருளை இருக்கின்றதாக ஒப்பக்கூடாது. மனதாற்கூடுமென்னில்; மனமென்றது சங்கற்பரூபமானதால் இருக்கின்றதைச் சங்கற்பிக்கின்றதா இல்லாததைச்சங்கற்பிக்கின்றதா? இருக்கின்றதைச்சங்கற்பிக்கின்றதென்னில்; இந்திரியமுதற்சகலமும் அப

வபதார்த்தமானதால், இவைகளைச்சங்கற்பிக்கின்ற தென்றுகூறக்கூடாது. இல்லாதவைகளைக் கற்பிக்கின்றதென்னில்; ஒருகாலத்தில் வந்தியாபுத்திரனையுங் கற்பிக்கவரும். மேலும் மனதாற்சங்கற்பிக்கவேண்டுமானால் சாக்கிரம் சொப்பனமென்ற இரண்டவஸ்தைகளிலும் இந்திரியவாசனையை இல்லாததாகக்கொண்டு கற்பிக்கவேண்டும். ஏதெனில் முன்னமே இந்திரியங்களை அபாவரூபமாகக்கூறினதாற்றான். அங்ஙனமாயின் மனதாற்கற்பித்தசொப்பனம் பிறவியந்தகன் திருஷ்டியில் ரூபம்விளங்குவதுபோல, இந்திரியவாசனையில்லாதமனதுக்கு சொப்பனமுதலிய ஜகம் விளங்கிடத்தெரியும்.

இப்பிரகாரம் சாக்கிரம் இந்திரியத்தோடும் சொப்பனம் மனதோடுங்கூடிவிளங்காவிடில், முன் இந்திரியம் அபாவமாகக்கூறப்பட்டதுபோல, மனமும் அபாவமாகவேசித்திக்கும்: மனமுதற்சகலமும் அபாவமாகச்சித்தித்திடில் விருத்தியில்லாததன்மையால் ஞானமுமில்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும். ஞானமில்லாதவிடம் அஞ்ஞானமானதால், அஞ்ஞானமாத்திரமாயிருக்கின்றதாகவேப்படவேண்டும். இவ்விதமாகநிரூபிக்கத்தெரிய,, "ஞானம் அஞ்ஞானமென்ற இவ்விரண்டுவிவகாரமும் மேற்சொன்னபடிமனமில்லாததன்மையால், என்னமாகக்கற்பிக்கக்கூடும். ஞானமில்லா

விடம் அஞ்ஞானமென்றால்,, ஜகத்ஞானபாவமா அதிஷ்டான ஞானபாவமா? ஜகத்ஞானபாவமென்றால்; ஜகம் முக்காலத்திலுமில்லாததினால், இருந்தழிந்ததே அபாவமானதால், ஜகத்ஞானமேயில்லாவிடில் ஜகத்ஞானபாவ மிருந்ததென எவ்விதமாகக்கூறத்தகும். அதிஷ்டான ஞானபாவமிருந்ததெனின் பாவமாயாகிலும் அபாவமாயாகிலும் ஒருவஸ்துவிளங்கவேண்டுமானால், ஞானமன்றிவிளங்கத்தகாது: அவ்விதஞானத்தைப் பாவாபாவ விவகாரங்களுக்கு அதீதமாகவேயொப்பவேண்டும். பாவாபாவ விவகாரங்களுக்கு அதீதமாகவிளங்கியஞானத்தை இல்லையென்றுநிஷேதிக்கத்தகாது: இருக்கின்றதென நிருணயிக்கவுந்தகாது: இருக்கின்றதென்றபாவவிருத்தியும் இல்லையென்றஅபாவவிருத்தியும் சங்கற்பரூபமான மனதைச்சார்ந்ததால், முன்னமேமனமில்லாததாகச்சித்தித்ததுபோல,பாவாபாவவிவகாரமு மில்லாததாகச்சித்தித்திடும்.

இங்ஙனஞ்சித்தித்திடில் முக்காலத்திலும்பாவாபாவாதீதஅதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர வேறுஜகமில்லாததினால்,, "ஜகசிருஷ்டாஈசனென்றும் ஜகதபிமானி சீவனென்றும்விவகாரம்வரக்கணக்கில்லை: சீவேசபேதம்முக்காலத்திலுமில்லாவிடில்,அவைகளின்ஐக்கியமாகிய பிரமபதவியென்றவிவகாரமும் மிகவுஞ்சித்திக்கத்தகாததுதானெனத்தெளிந்து அறிவாய்விள

ங்கிட அஹோ- விசித்திரமெனப்பிரமானந்தபரவசர்க
ளாய்விளங்குகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஐந்தாவது

கிரியாசக்திப்பகுப்பாகப்பிரித்த

பிரகரணம்

அநுபவிக்கப்படுகின்ற இந்தஜகம்உற்பத்திநாசமுடை
யகாரியவஸ்துவாகக்காணப்படுவதால், காரியமென்றா
ல்கிருதிஜென்னியமெனப்படும்; கிருதிஜென்னியமாகி
ல்இச்சைஞானமிரண்டுமன்றிக்கிருதிரூபகிரியாசக்தி
சித்தியாது எங்ஙனமெனில்; ஒருகுலாலனாலுண்டாக்
கப்பட்டகடம் குலாலனது இச்சாஞானம்பொருந்திய
கிரியையன்றிஎப்படிசித்தியாதோ, அப்படியேஈசுவ
ரனுடையஇச்சாஞானக்கிரியையன்றிஜகம்சித்திக்கமா
ட்டாது. இங்ஙனமாயின்சகலஜகத்தையும் கிரியாசக்தி
மாத்திரமாகப்பிரிக்க,, இச்சாசக்திமாத்திரமாய்க்கரி
த்துப் பொருளில்லாததாய்க்கொண்டு ஞானசக்திமாத்
திரமாய்ச்சேஷித்திடும்; ஞானசக்திமாத்திரமாய்ச்சே
ஷித்திடில், மேற்சொன்னசகலஜகமும் இச்சாகிரியா

ளினங்களாகக்கொண்டு ஞானசக்திமாத்திரமாகவே சேஷித்திடும். அப்பொழுது ஞானசக்தியும் நாமரூபத்தோற்றுதலற்று ஏகாகாரமாய் அகண்டமாகவிளங்கிடத்தெரியும்.

அதெப்படியாகு மென்னில்? நானாவருணங்களால்விசித்திரமுடையதாய்விலையேறபெற்ற ஒரு சவுக்கவஸ்திரம் நூலாகப்பிரிக்கப்பட வஸ்திரமென்கிறபெயர்நீங்கி நூல்மாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அந்தநூலும்பிரிக்கப்படப் பஞ்சுமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அப்பஞ்சும்பிரிக்கப்பட ஆகாயமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து அவ்வாகாயமும்பார்வையில்விளங்கிப் பார்வையைத் தவிர எப்படிவேறில்லாததாக ஆகிவிடுமோ, அப்படியேசகலஜகமும் பார்வைரூபமான ஞானத்தைத்தவிர இல்லாததாகவே விளங்கிடும்.

அவ்விதஅகண்டமாய் விளங்கும்பார்வையாகிய ஞானமும், நாமரூபங்களாகத்தோற்றியஜகத்தை முன்னிட்டுவந்த சிவேசபேதமில்லாததாகவேகொண்டு விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஞானத்துக்குச் சிவேசபேதத்தோடுங் கூட ஜகமுக்காலத்திலுமில்லாவிடிற் பார்வையெனும் ஞானதருமமும் ஞானத்தைத் தவிர வேறில்லாததாகவே சித்தித்து, ஞாதுரு ஞான ஞேயமற்ற சுத்தஅதிஷ்டானஞானமாத்திரமான தான்மாத்திரமாகவே விளங்குகின்றதென ஆனந்த உற்சிதங்

கொண்டு அப்படியே ஆனந்தக்கடலாகி விடுகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஆறாவது

ஜகத்தைஇதம்விருத்தியாற்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாநாமரூபங்களுடன் அநேகபிரமாண்டகோடிகளாய்விளங்குகின்ற இந்தஜகத்தை, தியானவிசேஷத்தால் இதுஜகமென்று விஷயிகரிக்கத்திரிய, இது ஜகமென்றஞானத்தில் இதுவென்றும் ஜகமென்றும்இரண்டுஞானமொன்றாய்க் காணப்படுகின்றது.

அதைச்சோதிக்குங்காலத்தில், ஜகதர்மத்தை அவச்சேதமாகஉடைய ஜகத்தென்றவிசேஷியஞானத்தோடும், இதின்தர்மத்தை அவச்சேதமாகஉடையஇதுவென்றவிசேஷியஞானத்துக்கு, ஒருவிருத்திபிற்சமான இருப்புக்காணப்படுவதால், இரண்டுஞானத்துக்கும் ஒருவிருத்தியே அதிகரணமாகின்றது.

அவ்விதஇரண்டுஞானத்தில், இதம்விருத்தியாரூடஞானத்தில் ஜகவிருத்தியாரூடஞானம்விளங்குவதால், கிளிஞ்சிலிற்றோன்றிய இதுராஜதமென்றஞானம்

இருவகையாய்த்தோற்றினும்,, இதுவென்றஞானம் முன்விளங்குகின்றசுத்தியையும் தோற்றுகின்றவெள்ளியையும் அவலம்பித்துஎப்படிவிளங்குகின்றதோ, அப்படியேஇதுஜகமென்றஞானத்தில்இதுவென்றஞானம் தோற்றியஜகத்தையும் அதின்அதிஷ்டானப்பொருளையும் அவலம்பித்தேவிளங்கவேண்டும்.

இங்ஙனமாயின்சுத்தியில் ஆரோபிக்கப்பட்டரஜதஞானத்தில், ரஜததர்மமாத்திரம் நிஷேதிக்கப்பட, அவ்விதரஜதஞானம் இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, அதுவேசுத்திஞானமாய்விளங்குவதுபோல்,ஜகத்தர்மம்நிஷேதிக்கப்பட ஜகதர்மத்தை உள்ளும்வெளியும்வியாபித்த இதுவென்றஞானமாத்திரமாய்ச்சேஷித்து, இந்தஜகத்துக்கு அதிஷ்டானமான ஞானமாத்திரமாய்விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதஅதிஷ்டானத்தைச்சுருதியுக்தி அநுபவங்களாற்சோதித்துப்பார்க்கப், பிரஞ்ஞையைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால்,பிரஞ்ஞையென்பதுஞானசுபாவமானதால், ஆகாயத்தில் ஆகாயபேதம்போல் ஞானத்தில்ஞானபேதம் ஒப்பத்தகாது: பேதம் ஒத்திடில் விசேஷம் வேண்டும்,,ஞானமோநிர்விசேஷம்.

இங்ஙனமாயின் இதுசுத்திகையென்ற ஞானத்திற்சுத்திகைஜடமானதால், திருசியமாகியசுத்திகாதர்மத்தோடும்விளங்கிய, இதுசுத்திகையென்ற ஞானம்

தர்மதர்மியாகக் காணப்பட்டிடினும் ,, இதுஜகமெ ன்றஞானத்தில் ஜகதர்மம் நிஷேதிக்கப்பட இதுவெ ன்றஞானம் அகண்டவியாபகமாயிருந்தபோதினும் நி ர்விஷயமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷ கூடஸ்தமாத்திரமா ய்ச்சேஷித்து,ஸஜாதீயவிஜாதீயசுகதபேதரகித அதிஷ் டானசின்மாத்திரமான், நாமாகவே விளங்குகின்றகே ணமகாஆச்சரியத்தோடுங்கூட நிஸ்தரங்கசமுத்திரம் போல்,சுவாத்மானந்தமாத்திரமாகவேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

ஏழாவது

ஜகத்தைநாமரூபப்பாங்காகப்பிரித்த

பிரகரணம்

நானாவாகவிளங்குகின்ற இப்பிரபஞ்சம் சுபாவ மாகவிளங்குகின்றதா, அல்லதுசீவேஸ்வரர்களால் வி ளங்குகின்றதா, பிரபஞ்ச லக்ஷணமென்ன, சீவலக்ஷ ணமென்ன, ஈசலக்ஷணமென்ன? பிரபஞ்சமென்பது நாமரூபசுபாவமென்றால்; பஞ்சபூதத்தின்நாமரூபங்க ளா, அல்லது தேவ- மனுட- பசு- பக்ஷி- விருக்ஷ- கோபுர-அட்டால-பட்டண- கிராம- கிரக- கட- பட மடாதி நாமரூபங்களா, அல்லது மொத்தநாமரூபங்க ளா? பஞ்சபூதங்களின்நாமரூபமே ஜகத்தின்நாமரூப

மென்னில்? பஞ்சபூதங்களைத்தவிர ஜகத்து இல்லாத தாகிவிடும். தேவாதிமடாதியந்தமான நாநாநாமரூபங் களேபிரபஞ்சத்தின் நாமரூபமென்னில்; பஞ்சபூதங் களும் இல்லாததாகக்கொண்டு ஜகத்தும்இல்லாததாய் விடத்தெரியும். மொத்தநாமரூபமேஜகத்தின்நாமரூப மென்னில்; ஜகத்திலெங்கும்பஞ்சபூதங்காணப்படுவ தால், இந்தநாமரூபங்களாலந்தநாமரூபங்களும்அந்த நாமரூபங்களாலிந்தநாமரூபங்களும் விரோதப்பட்டு இரண்டுநாமரூபங்களுஞ்சித்தியாமல், பிரபஞ்சமுமி ல்லாததாகவேசித்தித்திடும். அங்ஙனம்பிரபஞ்சம்நாம ரூபமில்லாததாகக்கொண்டுதானுமில்லாததாகச்சித்தி த்திடில், அதைவிளங்குவிக்குஞ் சீவேஸ்வரர்களுமில் லாதவர்களாகவே சித்தித்திடுவார்கள்.

அதெப்படியென்னில் சீவனாவது ஞானேந்தி ரிய கன்மேந்திரிய மனோபுத்தி சித்தஅகங்கார பிராண அஞ்ஞானம் இவற்றோடுங்கூடிவிளங்கியசைதன்னிய மானதால்,ஞானேந்திரியமென்பதுபஞ்சபூதத்தின்சத் வகுணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால்,ஞானேந்திரி யத்துக்குச்சத்துவகுணமானது சுபாவமா, ஞானேந் திரியமென்றபேர்சுபாவமா, அல்லது இவ்விரண்டுங்கூ டினது சுபாவமா? சத்துவகுணம் சுபாவமென்னில் ; இந்திரியங்கள்இல்லாததாய்விடும். இந்திரியங்களென் ற நாமரூபம்சுபாவமென்னில்; பஞ்சபூதத்தின்சத்துவ

குணத்தைத்தவிர வேறாகவேண்டும்: வேறாகக்கூறிடிற்சொரூபமில்லாததாகக்கொண்டு இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். இரண்டுங்கூடியதென்னில்; பரஸ்பரவிரோதமாகக்கொண்டு ஒன்றுஞ்சித்தியாது. கன்மேந்திரியமும் அப்படியே.

இங்ஙனமாயின் மனோபுத்திசித்தம்அகங்காரம் நான்கும் அந்தக்கரணத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், அந்தக்கரணமென்பது சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், மேற்சொன்னபிரகாரம் அந்தக்கரணமுஞ்சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின்சத்துவாம்சமும், நாமரூபங்களில்லாததாகக் கொண்டுமுக்காலத்திலும் இல்லாததாகவேசித்திக்கவேண்டும்: அந்தக்கரணமும் சமஷ்டிபஞ்சபூதத்தின் சத்துவாம்சமும்இல்லாவிடில், அஞ்ஞானமும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும்.

எங்ஙனமென்னில்; அஞ்ஞானமென்பது ஞானாபாவமா, ஞானத்தைமறையாநின்றதமோ குணமா? ஞானாபாவமென்னில்; அஞ்ஞானம் விளங்கத்தகாததாகக்கொண்டுஇல்லாததாகவேசித்தித்திடும். ஞானத்தைமறையாநின்றதமோகுணமென்னில்; தமோகுணத்தால்ஞானம்மறைத்திடப்படில்,தமோகுணம் எவ்விதமாய்த் தானேவிளங்கிடும். கண்ணைமறைக்கின்ற இருளும் கண்ணும்போலவிளங்கிடுமென்னில்; இருள்

விஷயங்களைமறைக்குமேயன்றிக், கண்ணைமறையா து: கண்ணைமறையாவிடினும் கண் இருளைவிளங்குவி ப்பதுபோல, தமோகுணமாகியஅஞ்ஞானத்தை ஞா னம்விளங்குவிக்கட்டுமேயெனில்? இருள்ஜக நிஷ்ட மானதாற் கண்ணால்விளங்கிடத்தெரியுமேயன்றிக், க ண்ணிலிருந்தேவிளங்கிடத்தெரியாததுபோல, அவ் விடத்தில் தமோகுணஞ்சித்தால்விளங்கவேண்டுமா னல், எதினிடமாயாயினுமிருந்து சித்தால் விளங்க வேண்டும். பஞ்சபூதநிஷ்டதமோகுணமென்னில்: ப ஞ்சபூதமே இல்லாவிடத் துத் தமோகுணம் எவ்வித மாகச்சித்தித்திடும். நிஷ்டமென்பது இருக்கை. அவ் விதபஞ்சபூதத்தினிருக்கை இல்லாவிடிலெனக்கொ ள்க.

மேலும் அவ்விததமோகுணம் சுபாவமாகவே சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடையதா அல்லது சித் தினுதவியாற் சித்தைமறைக்கும் வல்லமையுடைய தா? சுபாவமாகவேமறைக்கும்வல்லமையுடையதெனி ல், அவ்விதவல்லமை ஜடமா அல்லது சித்தா? ஜட மென்னில், அதற்கு விளங்கும்வல்லமையேகிடையா து. அங்ஙனமிருக்க, சித்தைமறைக்குந்தன்மை எங் ஙனங்கூடும். சித்தென்னில், சித்தைச்சித்து ஒருக்கா லுமறைக்கத்தகாது. மேலும் சித்தைத்தவிர, வேறு அஞ்ஞானத்தின் வல்லமையாகச் சித்திக்கிறதாயொத்

திடில், சூரியனதுஒளியைத்தவிர இருளுக்கும் தனிப்பட ஒருஒளியிருப்பதாக ஒப்பவேண்டும். அங்ஙனம் ஒத்திடில், இருள்சித்தியாததுபோல் தமோகுணமும் இல்லாததாகவேசித்தித்திடும். தமோகுணமாகிய அஞ்ஞானமுதல், ஜகம்வரையினும் அனைத்துமுக்காலத்தினுமில்லாவிடில், அஞ்ஞானம் அந்தக்கரணம் இந்திரியங்கள் இவற்றோடுங்கூடி, சீவன் ஜகத்தை விளங்குவித்தானென்றது, வந்தியாபுத்திரமஹாராஜாநன்ருக இராச்சியாதிகாரஞ் செய்தானென்பதுபோலாகும்.

இங்ஙனமாயின் ஜகமுதல் அஞ்ஞானம்வரை சீவனோடுங்கூட முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும், இவற்றின் அதிஷ்டானமாய்நின்ற சுத்தஅறிவை இல்லையென்று நிஷேதிக்கத்தகாது. பழுதையிற்றோன்றியும் விளங்கியும் மறைந்தும் விளங்கிய சற்பம்பழுதையைத்தவிர முக்காலத்திலும் இல்லாவிடினும் பழுதையை இல்லையென்று எப்படிநிஷேதிக்கத்தகாதோ, அப்படியே அதிஷ்டானஞானத்தையும் நிஷேதிக்கத்தகாது.

அதிஷ்டானஞானத்தைத்தவிர முக்காலத்திலும் வேறுஇரண்டாம்வஸ்து இல்லாவிடில், இல்லாதஜகத்தை ஈசன் விளங்குவித்தானென்று எவ்விதமாகக் கூறலாம்: ஈசனென்றால் சித்தா, வேறா? வேறெனில்;

கம்போலில்லாதவனாகத்தெரிவான். சித்தெனில்; அதிஷ்டானமான சுத்தசித்தைத்தவிர வேறில்லாதவனாகவே சிந்திப்பான். இங்ஙனங்கூறியபிரகாரம் ஜகமுதல் ஈசுவேஸ்வரர்கள்வரை தோன்றித்தோன்றி விளங்கி மறைந்திடினும் சுத்தசித்தாகிய அதிஷ்டானமான தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லாமையினால் சுத்தசித்தான அதிஷ்டானமான நாமேஅனைத்தும். நாமே அனைத்துமென்றால் சுத்தசித்தான நாமேநாமெனத்தாற்பரியம். இப்படி ஆலோசித்து அநுபவித்திட எப்படியோ அப்படியேயாகின்றார்கள்.

முற்றிற்று

எட்டாவது

இந்திரியாதிகளின்சூக்ஷ்மாநுபவம்

உரைத்த பிரகரணம்

அதாவது இந்திரியம்மனம்புத்திசித்தமகங்காரமந்தக்கரணமஞ்ஞானம் இவற்றின் சூக்ஷ்மா நுபவமாம்

விஷயங்களை இந்திரியங்கள் விளக்கமாத்திரஞ்செய்யும். இந்திரியங்கள் எண்ணமன்றி எப்படி விளங்குவிக்கின்றதோ, அப்படியே மனம்புத்திசித்தம்அகங்காரம் இவைகள் ஸ்தூலமாய் எண்ணத்துக்குப்

பாத்தியப்படாமல், வாசனைமாத்திரமாகக்கொண்டு அநுபவரூபமாய்விளங்குவித்து விளங்கிடத்தெரியும். அவ்விதவாசனைபீஜமுமடங்கி விருத்திமாத்திரமாய் நின்றது அந்தக்கரணாநுபவமாகும். அவ்விதஅந்தக்கரணத்தின் மத்திமாம்சமான சம்சய நிச்சய ஆலோசன அகங்காரமென்ற ஸ்தூலசங்கற்பத்தன்மையில்லாத இவைகளின் வாசனைபீஜரூபமான விருத்தியில், பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு விஷயமாகாததாகக்கொண்டு வாசனைமாத்திரமாய் மயக்கமநுபவிக்கப்பட, அவ்விதமயக்கமாகிய அநுபூதியால் முந்தியலயவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தோடுந் தாதான்மியப்பட்டுச், சங்கற்பத்தை எதிரிடாமல், தானேஒன்றுந் தெரியாமற்றூங்கினேனென்ற அஞ்ஞானநுபூதி, சங்கற்பமில்லாதமனோபுத்திசித்தஅகங்காரமென்ற இவற்றின் வாசனைரூபமான அநுபவவிசேஷத்தால், மத்திமாம்சமான அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானநுபூதிவரத்தெரிய, அதனை ஸ்தூலமானசங்கற்பசத்தையால்விளங்கிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்இவற்றைஸ்தூலமாகவுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசன், ஸ்தூலமாக நான்தூங்கினேனென்று விவகரிக்கின்றான்.

இவற்றை உள்ளபடிசோதித்து வாசனைபீஜங்க

ளைநீக்கிக் கூடஸ்தஞானமாத்திரமாயிருக்கவேண்டும். சிதாபாசனுக்கு விஷயங்களை அறிய விருத்தியினுதவிவேண்டுதல்போல்,கூடஸ்தனுக்குமாத்திரம்விஷயஞானத்தின்பொருட்டு விருத்தியினுதவி ஏன்வேண்டுவதில்லை? விஷயங்கள்கூடஸ்தஞானத்தில் மனோவிருத்தியாற் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்பனைவிசேஷங்களை அறியும்பொருட்டு கற்பகமானமனோவிருத்தியினுதவி சிதாபாசனுக்கு அகத்தியம்வேண்டும். கூடஸ்தனுக்குச்சகலவிஷயங்களுந் தானாயிருப்பதால் விருத்தியினுதவிவேணடியதில்லை.

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

தர்மதர்மிமுதலியகுணமுளைத்த

பிரகரணம்.

அதாவது,தர்மம்-தர்மி-கிரியை-கிரியி-சம்பந்தம்சம்பந்தி - குணம் - குணி - இலக்ஷணம் - இலக்ஷியம் - பதம் - வாக்கியம் - வாசகம் - வாச்சியம் - அபிதை - இலக்ஷணை - விசேஷணம் - விசேஷியம் - விசேஷம் - வெதிகரணம் - சமானாதிகரணம் - இவற்றின்வரலாறு.

க - தர்மமாவது, கடத்தில் கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள விளங்குதல்போல, ஜீவேசபேதம்நீங்கிய அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

உ - தர்மியாவது, அவ்விதசைதன்னியம் விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஏகாகாரத்தன்மைக்குட்பட்டுத் தோன்றுவதால், அவ்விதஉபாதிநீங்கின இடம் சுத்தசைதன்னியமானதால், அவனதுசுபாவமே விருத்தியால் அகண்டமாய்விளங்குவதால் இந்தவிருத்தியைஅபேக்ஷித்துப் பிம்பசைதன்னியத்துக்கு நிரூபணங் கூறப்படுகின்றதேயாம்.

ங - கிரியையாவது, ஒருகடத்தைவிட்டுவந்த குலாலனதுதொழில்போல, கண்டம்போல்விளங்கிய ஆன்மசுபாவத்தை, சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நான்அகண்டமென்ற அந்தக்கரணத்தினிறைவான சலனவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமேயாம்.

ச - கிரியியாவது, அவ்விதசலனத்தாற் சலனமுடையவன்போற் றோன்றப்பட, சலனரூபக்கிரியாதாரமான முந்தினவிருத்தியையபேக்ஷித்து நிஷ்கிரியாசைதன்னியமேயாம்.

ரு - சம்பந்தமாவது, சமவாயமென்றும் - சம்யோகமென்றும் - தாதான்மியமென்றும் - மூன்றுவ

குப்புடையதாகும். இவற்றில், சமவாயசம்பந்தமாவது நித்தியசம்பந்தமுடையது. சம்யோகசம்பந்தமென்றது அநித்தியசம்பந்தமுடையது. தாதான்மியமென்றது அபேதசம்பந்தமுடையதாம்.

௬ - சம்பந்தியாவது, அவ்விதசம்பந்தமுடையனென்னப்படுவான். இதின்உதாரணம்,, கம்புக்கிரீவாதிமத்தாயுள்ள கடதர்மமானது கடத்தைவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்கத்தகாமல் நித்தியசம்பந்தமாகக் காணப்படுவதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி நித்தியசம்பந்தமுடையதென்றும்,, இரண்டாம உதாரணம்,, தெண்டியென்றால் தெண்டமுடையவனானதால் அவ்விததெண்டசமபந்தம் அவனில்நின்றும் நீங்கினதாக அநுபவிக்கப்படுவதாலும், அப்படியே ஆன்மாவினிடத்திற் சச்சிதானந்தாதி விருத்திசம்பந்தத்தால் சச்சிதானந்தமென்றும் அவ்விருத்திகளின் வியோகத்தால் அசங்கியென்றும்,, மூன்றாம் உதாரணம்,, நீலோத்பலமென்றது நீலமென்றால் நீலமாய் நீலாபின்னமாயுள்ள உத்பலம் நீலோத்பலமென்பதுபோல், அகம்பிரமாஸ்மியென்ற அநுபூதியில் அகண்டாகார அகம்விருத்தியிற் பிரதிபலித்த சச்சிதானந்தாகாரமாக விளங்கிய அகங்காரியாயுள்ள பிரமமென்றும் மதவாதியர்களின் அபிப்பிராயமாம்.

இவ்விதசம்பந்தங்களில் தாதான்மியம் இரண்டு வகுப்புடையதாகும்: அவைசகஜதாதான்மியமென வும் அசகஜதாதான்மியமெனவுமாம். சகஜதாதான்மி யமாவது பந்தமுதல் மோக்ஷம்வரையிலும் அவிவே க விவேகவிருத்திகளால், அகங்கிருதிக்கு ஆன்மசம் பந்தம் சுபாவமாகக் காணப்படுவதால், அவ்வித அக ங்காரசம்பந்தம் சகஜதாதான்மியமென்னப்படும். மற் றஅகக்கரணம் புறக்கரணம் இவற்றின் தாதான்மியம் அசகஜமெனப்படும்.

அவ்விதஅசகஜதாதான்மியம், உத்தமம், மத்தி மம்- அதமம்- எனமூன்றுவகுப்பாகக் கூறப்படும். இ க்கரணங்களில் தாதான்மியம் உத்தமாசகஜம். தேகத் தைபற்றிவந்த ஸ்தூல- கிருச- வயோ- அவஸ்தாதிக ளைப்பற்றிய தாதான்மியம் மத்திமாசகஜம். சிகா- எக் கியோபவீதாதிஉபநயனகர்ம- விவாககர்ம - தத்தியா ககர்மாதிகளில் நேரிட்ட ஜாதிவருணாச்சிரமாதித ா தான்மியம் அதமாசகஜம். இந்தத்தாதான்மிய சம்பந் தமானது அவிவேகதிசையிற் பூர்வகாண்டத்திற் கர் மசாதனமாயினும்,, "உத்தரகாண்டத்தில் மும்மு ட்சுத்துவதிசையில் விசாரணையால் நீங்கிடத்தெரியும் சகஜதாதான்மியமென்ற அகங்காரசம்பந்தமானது வி வேகதிசையில் வாதிக்கப்பட்டபோதினும்,, "ஜீவதி சையைப்பற்றிவந்த தாதான்மியமாத்திரம் பாதிக்கப்

படுமேயன்றி, உத்தரகாண்டத்தாற் போதிப்பிக்கப்பட்ட பிரமசுபாவமான ஆன்மாகங்காரதாதான்மியம் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரபரியந்தம் வாதிக்கப்படமாட்டாது. அவ்விதசகஜதாதான்மியமும் உத்தரகாண்டத்தில் விவேகதிசையில் சம்பிரதாய பேதமாகலைப்பியதேயன்றி, மதவாதியர்களின் சம்பிரதாய முறையாகலைப்பப்படவில்லை. அதெப்படியென்னில் நீலகடமென்றால் சுவேதகடமில்லையெனக் காண்பதுபோல் நான்பிரமமென்றால் பிரமாகார அகங்காரவிருத்தியின் வியாவிருத்தியே அபிப்பிராயமாம்.

எ — குணமென்றால், சுக்கிலபடமென்பதில் வெண்மை குணமாயிருப்பதுபோல், நான்அகண்டனென்றவிருத்தியில் திரிபுடி தோற்றுவதால், திரிபுடியாய்விளங்கிய ஞாதுருஞானஞேயரூப தமோசத்வரஜோவிகாரங்களிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியமேயாம்.

அ — அவ்விதகுணமான சோபாதிகசைதன்னியம் நிருபாதிகசைதன்னியத்தினிடமாக விளங்குவதால், இந்தக்குணவிருத்தியை அபேக்ஷித்து நிர்க்குணசைதன்னியம் குணியெனக்கூறப்படும்.

கூ — இலக்ஷணமென்பது தடஸ்தலக்ஷணமென்றும், சொரூபலக்ஷணமென்றும், இரண்டுபிரிவுடையதாகும். தடஸ்தலக்ஷணமாவது இப்பிரபஞ்சத்துக்

கு சிருஷ்டிஸ்திதிசங்காரம் எதினின்றுமென்ற வி ருத்தியிற் பிரதிபலித்த சைதன்னியாநுபவமாம் சொ ரூபலக்ஷணமாவது சச்சிதானந்தம்பிரமமென்றசச் சி தானந்தாகாரவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த பிரமாகார சைதன்னியாநுபவமாம்.

ம - இலக்ஷியமென்பது அவ்விதஅநுபவம் திரி புடியுடையதாயிருப்பதால், அவ்விதிரிபுடி விருத்தி யைப்பற்றியதால், அவ்விதவிருத்தி ஜடமானதால், அதிற்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஜடம்போலத் தோற்றுவதால், அவ்விதஜடவிருத்தியின்தர்மமான அநி ர்தஜடதுக்கத்தன்மையையும் மேற்கூறியசைதன்னியம் உடையதுபோலவே தோற்றுவதால், அவ்வித அநிர் தஜடதுக்காதி பிரதீதியைசைதன்னியத்தினின்று நீ ங்கும்பொருட்டு உபதேசத்தாற் பிரமத்தைச் சச்சிதா னந்தமாகத்தோற்றுவித்து, அவ்விதசச்சிதானந்தாகா ரமாய்ப் பரிணமித்த சித்தவிருத்தியில் சுயஞ்சச்சி தானந்தமாயிருக்கின்ற பிரமசைதன்னியம் பிரதிபிம் பிக்க, அச்சைதன்னியாநுபூதியில் முன்னமே பிராந் தியால் தன்னை அநிர்தஜடதுக்கரூபனுகக் கொண்டிரு ந்தபிரதீதி நீங்கிடத்தெரியும். அப்பிரதீதிநீங்கிடில், சேஷித்தது வஸ்துவானதால் அவ்விதவஸ்துவே ல க்ஷியமாம். அதை அடையும்பொருட்டு முன்சொன்ன அநுபூதியன்றிச் சித்தியாததினுல், அவ்வநுபூதியே

யையே சொரூபலக்ஷணமெனக்கூறியது.

௰க- பதம். அதாவது யோக்கிதையுடையதாம். யோக்கிதையென்றால் உள்ளபடி ஒருபொருளைப் பிரதிபாதிக்கத்தக்க வல்லமையுள்ளது.

௰உ- வாக்கியமாவது, ஆகாங்க்ஷை சந்நிதி யோக்கிதை என்றமூன்றையும் லக்ஷணமாகவுடையதாம்.

௰௩- வாசகமாவது, பதரூபமாயாயினும் வாக்கியரூபமாயாயினும் பொருளைப் போதிப்பிக்குந் திறமையுடைய சப்தமாம்.

௰௪- வாச்சியமாவது, வாசகத்தின்பொருளாகும்.

௰௫- அபிதையாவது, வாச்சியத்தின் பரியாயநாமமாம்.

௰௬- லக்ஷணையாவது, வாசகத்துக்கு வாச்சியார்த்தத்தில் முக்கியமாய்ப்பிரவேசமில்லாவிடில், அருத்தபோதகமாயுபகாரப்படுவதாம்: அது ஜகலக்ஷணை அஜகலக்ஷணை ஜகதஜகலக்ஷணை எனமூன்றுபிரிவுடையது. (கவது) ஜகலக்ஷணையாவதுகங்கையிற் கோஷமென்பதில். கங்கையில் இடைச்சேரியிருக்கக் கண்க்கிலேயென அறிந்து, கங்கைக்கரையிலெனப்பொருள்கொள்வதுபோல், நானொன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்றதில், தூங்கியிருந்தால் தூக்கத்தையறியக்கூடாததினால், நான் தூங்கினேனென்றதின்பொருள் நான்சாக்ஷியெனக் கொள்கையாய்விளங்கியவிருத்தியிற்பிரதிபிம்

மே அதிகரணமாயிருப்பதால், அவ்விதநிர்விசேஷபிர மசைதன்னியத்தைத்தவிர அவ்விரண்டுசைதன்னிய மும் வேறில்லாததினால், அவ்விதஏகாகாரபிரமாநுபூதியேயாம்.

இவ்விதசமாநாதிகரணம் முக்கியமெனவும் வாதையெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அதில் முக்கியசமாநாதிகரணமாவது முன்சொன்னதேயாம். வாதாசமாநாதிகரணமாவது சீவபிரமோபாதிகள் தமப்பிரகாசங்கள்போல், விரோதிகளானதால் அவைகளுக்குச் சாமாநாதிகரண்ணியஐக்கியஞானத்தாற்கூறத்தகாது. சமாதிபலத்தாற் சீவோபாதி நசித்திடிற்கூடுமென்பதாம்.

மேலும் முக்கியசமாநாதிகரணமேஹத்திடில்; எப்பொழுதும் சீவஜகத்காரணசைதன்னியங்களுக்கு நிர்விசேஷபிரமசைதன்னியத்தைத்தவிர அதிகரணம் வேறில்லாததினால், சித்தசாதனமென்றதோஷமும் வரத்தெரியும். அப்படியே பாரமார்த்திகத்தில் வஸ்து அசங்கியானதால், ஒருபதார்த்தத்துக்கு அதைஅதிகரணமாகநிரூபிக்கவுங்கூடாது. ஆகையால் கேவலபாரமார்த்திகவிசாரணைமாத்திரத்தால் சமாநாதிகரணம்ஹைப்பத்தகாது. ஆகையால் வியாவகாரிகத்தில் வந்தசீவோபாதி வியாவகாரிகமாகவே நசித்திடவேண்டும். அங்ஙனம் சீவோபாதிநசித்திடில், பின்பு இரண்டுசை

தன்னியமும் ஒன்றாகிவிட்டதால், சாமாநாதிகரண்ணியங்கூடும். ஆகையால் வாதாசாமாநாதிகரண்ணியமே பிரமாநுபூதியில் உபகாரமேயன்றி, மூக்கியசமாநாதிகரணம ஒப்பத்தகாதென்று சேசுரசாங்கியமதத்திலும், அபிமானமுடைய அத்துவிதிகளில்ஏகதேசிகளும் கூறுகின்றார்கள். அந்தவிஷயத்திற். சிலவாதியர்கள் சீவோபாதியால் வாதாசாமாநாதிகரண்ணியத்தாற்கூட சீவபிரமசாமாநாதிகரண்ணியம்ஒப்புகின்றது அசங்கதமென்கிறார்கள்.

எங்ஙனமென்னில்? ஒருராஜகியனை நீமஹாராஜாவென்று துதித்திடில், அவன் எப்படிமஹாராஜாவாகத்தகானோ, அவ்விதப்பிரயோகம் அவனிடத்தில் எப்படி உபசாரமாத்திரமாயாகுமோ அப்படிப்போல், சுருதியால் அகம்பிரமாஸ்மியென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், உபசாரமேயன்றிப் பாரமார்த்தமல்லவென்றும்,, சிலர்கள் மஹாராஜன்போலுள்ள கனம் பொருந்திய ஒருபுருடனை இவன்மஹாராஜனென்றிடில், மஹாராஜசமானனெனக் கொள்வதுபோல், பிரமசமானனெனக் கொள்ளத்தக்கதேயன்றி ஒருக்காலும் ஐக்கியங்கூடாதெனக் கூறுகின்றார்கள். இங்ஙனம்வரத்தெரிய முக்கியஅத்துவிதிகள் அதைக்கண்டிக்கின்றார்கள். வேதத்திற்கு அந்நியதாகற்பனைசெய்கின்ற மதவாதியர்களின்பொருட்டு விவாதஞ்செய்கின்றது

நமக்கு அகத்தியமல்ல, ஆனால்வாதாசமானாதிகரணவாதியர்கள் அத்துவிதிகள்போற் றோற்றுவதால். அவர்கள்பொருட்டுமாத்திரம் உத்தரங்கூறப்படுகின்றது.

(கவ௩) சித்தசாதனதோஷம் வருமெனக்கூறியது சரியே, ஆயினும் பாரமார்த்திகத்தில் அவித்தையாசம்பந்தமிருக்கின்றதுபோலத்தோற்றியதால், அவ்விதத்தோற்றுதலான அவித்தையாநிவிர்த்தி ஞானமன்றிக்கூடாததினால், அவ்விதஞானமும் சாங்கியவிசாரணையன்றிச் சித்திக்கமாட்டாததினால் விசாரணையாற் பிராந்தியாற்றோன்றிய சீவோபாதியாம் அஞ்ஞானம், அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாயில்லாமல்நீங்கிட அக்காலத்திற் சீவேசபேதமாய்த் தோற்றிவிளங்கிய சைதன்னியப்பிரதீதி அதிஷ்டானபிரமமாத்திரமாய் அதைத்தவிரவேறில்லாததாகக்கொண்டு அநுபவத்துக்குவருவதால், அவ்விதசீவேசவுபாதிநீங்கிய அகண்டாகாரசைதன்னியாநுபூதியிற் சைதன்னியபேதங்காணப்படாததினால், முன் பிரதீதிமாத்திரத்திற் றோன்றியசீவேசசைதன்னியங்களுக்குப் பேதம்-நீங்கிஅதிஷ்டானபிரமசைதன்னியாநுபூதியில் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியங்கூறப்படுகை.

(உவ௩) ஆன்மா அசங்கியானதால் அவனிடத்தில் சீவேசசோபாதிகசைதன்னியங்களுக்கு இருக்கைகூடாததினால், முக்கியசாமானாதிகரண்ணியமே சித்

நிக்கத்தகாதென்றதில் யதார்த்தமாய்ச் சிவேசசோபாதிகசைதன்னியங்களுக்கு அகிஷ்டானத்தினிடமாய்ச் சாமாநாதிகரண்ணியம் ஒத்திடில் அதுசரி,, "பந்தம் வந்ததுபோற்றோன்றிய அதிகாரிகளுக்கு இவ்வித மூக்கியசாமாநாதிகாண்ணியமன்றிப் பிரமாபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானுபூதிசித்திக்கக்காரணமில்லாததினால், அதக்கியம் முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியம் ஒத்தேதிர வேண்டுமெனவும்,, வாதாசாமாநாதிகரண்ணியம் அநாவசியமென்றுங்கூறுகின்றார்கள்.

இவ்விருவர்களின் அபிப்பிராயம் முக்கியசாமாநாதிகரண்ணியவாதியர்கள் ஞானத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரமுண்டாவதால், மனோநாசம் பிரயோசனமில்லையெனக்கொள்கின்றார்கள். வாதாசாமாநாதிகரண்ணியவாதியர்கள் பிரமஞானமென்பது திரிபுடிசூனிய ஞானமானதால் விசாரணையாற் கிடைத்தஞானம் விருத்திஞானமானதால், விருத்திநாசமின்றி அதிஷ்டானஞானாநுபூதி கிடையாதென்று கூறுகின்றார்கள்.

இதின்சமரசம் முக்கியசாமாநாதிபக்ஷத்திற் பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார முண்டாயினும், அவ்வித அநுபூதியில் விருத்தியிருந்திடினும் நிர்விருத்திகசைதன்னியமே அநுபூதியாகத் திருப்திக்குவருவதால், அவர்களின் விருத்தியுஞ் சூனியம்போலவேதான். வாதாசாமாநாதிகரண்ணியர்கள் மதத்தில் மனோநாசத்

தையே முக்கியமாயொத்திருந்திடினும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தை முன்னிட்டே சித்திக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் மனோநாசானந்தரம் அதிஷ்டானஞானத்தின் தெளிவு விருத்திஞானத்தினிடமாயேவிளங்குகின்றது. அவர்கள்மனோநாசம் மனோநாசமுமல்ல இவர்களின்விருத்தி விருத்தியுமல்ல இருவர்களுடைய அநுபவத்திலும், திரிபுடியில்லாத அதிஷ்டானஞானமே திருப்தியாகச் சித்தித்ததாயிருப்பதால், எவர்களுக்குச் சமாதிசாதனமன்றிச் சிரவணமாத்திரத்திற் பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரம் அநுபவத்துக்கு வருகின்றதோ, அதே அவர்களுக்குமனோநாசம்: எந்த அதிகாரிகளுக்குச்சிரவணமாத்திரத்தில்அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரங்கிடையாமற் சமாதிபலத்தால் மனோநாசத்தின்பேரில் அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரங் கிடைக்கின்றதோ அவ்வித அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரஞானமே அவர்களுக்கு ஞானம்: இருவர்களுடைய மதத்திலும் மனோலயம் ஞானம் இரண்டும் ஒப்பத்தக்கதுதான்: ஆனால் முக்கியசாமானாதிகரண்யபக்ஷத்தில் மனோநாசம் சூக்ஷமமாயும் வாதசாமானாதிகரண்யபக்ஷத்தில் மனோநாசம் ஸ்தூலமாயும் ஒப்பப்படுகின்றதெனவும்,, முக்கியசாமானாதிகரண்யபக்ஷத்தில் ஞானம் முக்கியமாயும் மனோநாசம் கௌணமாயும் ஒப்பியதாகக் காணப்படி

னும், வாதாசாமானாதிகரண்ணியத்தில் முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் அகத்தியம் ஒப்பத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது: முக்கியசாமானாதிகரண்ணியபக்ஷத்தில் வாதாசாமானாதிகரண்ணியம் கணமாத்திரமாயினும் சித்தித்ததாகவே இருக்கின்றது. அதிகாரிபேதத்தால்இரண்டும் உபகாரமேபடுகின்றது. முக்கியசாமானாதிகரண்ணியம் முக்கியஅதிகாரியைப் பற்றியது. வாதாசாமானாதிகரண்ணியம் மத்திம அதிகாரியைப்பற்றியது. இரண்டதிகாரியினாலும் அடைந்தஞானத்தில் அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரானந்தரம் பேதங்கிடையாது: சாதனதகில் விவாதமேயன்றி அடைந்த சாத்தியத்தில் விவாதங்கிடையாது.

முற்றிற்று

பத்தாவது

அகண்டவிருத்திசோதனையுரைத்த
பிரகரணம்

ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் இவற்றுள், ஞேயத்தைமூன்றுவிதமாய் உபாசிக்குந்தன்மை.

சமாதியில் அதிஷ்டானமாத்திரமாகச் சேஷித்து பின்புவிழிக்குங்காலத்தில், நிராகாரமான விளங்குதல்மாத்திரமாய் விளங்கத்தெரிய, அக்காலத்தில் அதை எதிரிடாநின்ற பார்வையின்விருத்தி முந்திய

விளங்குதலைக் கிரகிக்க வல்லமையற்று நிராகாரமாய் வியாபகப்பரவுதலையடைய, அவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தை இதுவென்றுசுட்டத் தெரிய அவ்விதமாகச்சுட்டிய இதுவென்றவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப், பூர்வவாசனையால் அகண்டனென்று நாம்ரூபமுடையதாகச் சங்கற்பிக்க அவ்விருத்தியால் அகண்டமாய்த்தோற்ற, அவ்விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியத்தையும் அவ்விருத்தியையும் முன் இதுவென்ற விருத்தியையும் அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தையும் ஒன்றாக விளங்குவித்திடக் காரணமாய்நின்ற கூடஸ்தவிளக்கத்தை. அறியவல்லமையில்லாத நிராகாரசூனிய விருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமே ஆவரணவிருத்தியையுடையதன துசக்தியால். தன்னில் உள்ளடங்கிய அகங்காரஞாதுருசக்தியைப், பிந்தியவிருத்திக்கு இதுவென்று திரிசியவிருத்தியாகக் காண்பிக்க, அவ்விததிரிசியம்போல் விளங்குகின்ற இதுவென்ற ஞானசக்தியே தன்னுளடங்கிய ஆவரண ஞானசக்திகளால் மனதுக்கு உள்ளபடி தெரிய வல்லமையின்றி அகண்டமென்று சங்கற்பிக்க, அவ்வகண்டவிருத்தியிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமும் ஆவரண ஞானசக்திகளால் ஆவரிக்கப்பட்டுக், கூடஸ்தவிளங்குதல் நிராகாரசூனியவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த ஞா

தாரு இதுவென்ற சமுதாயமுள்ள ஞானவிருத்தி அதிற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியமாகிய ஞானம் அகண்டமென்ற விஷயாகார சங்கற்பரூப அகண்டாகார ஞேயவிருத்தி அதிற்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியம் இவ்வளவும், அகண்டாகாரஞேயவிருத்தியிற் சூக்ஷமமாயடங்கி அகண்டஞேயவிருத்தியைப் பார்க்கவேறேதோன்றுதலைகளாகத் தோற்றி ஞேயமாத்திரமாய் விளங்குகின்றது. அவற்றை மேற்சொன்னபடி பிரித்துப்பார்த்திடத் தெளியவரும்.

முற்றிற்று
பதினொன்றாவது
சரியாதிநிந்தாநிஷேதனப்
பிரகரணம்

சருவஞ்ஞனையும் சருவவல்லமையுடையவனையும் சருவதயாபரனையும் இடைவிடாத்தன்மையாயெங்குமுள்ளவனையும் ஈக்கள் மதுவைப்போல எம்மதத்தோரும்என்கடவுள்என்கடவுளென்றுருகிந்து சார்ந்திடத்தக்க ரசக்கடலாயும் என்னும்ஒன்றுபோல் விளங்குகின்றதாயுமுள்ள சருவநாதனாகிய கடவுளை, சரியை கிரியை யோகம் இம்மூன்றின் சமரசப்பெருமையால் அவனது அநுக்கிரகத்தைஸ்துதித்து ஞானானந்தக்கடலில் மூழ்குதலின்விவரம்.

சரியை கிரியை இவ்விரண்டும் கர்மகாண்டத்தில் உபகாரமானதால் அக்கர்மகாண்டத்தில் யாகாதிகிருதுக்களென்ன, ஆலயாதி ஈஸ்வரவிஷய கிருதுக்களென்ன, இவ்விரண்டிலும் குண்டமண்டபவேதிமுதலாகிய நிருமாணம் சரியாரூபமானதால், அச்சரியாவிஷயத்திற் கிரியையென்ற உபாசனை சாத்தியமானதால், அவ்வித உபாசனை ஈசனை முன்னிட்டுவிளங்குவதால், அவ்விதஈசனைத்தெரியச் சீவர்களுக்கு வல்லமையில்லாததினால், அதிமூடமாயுள்ள இந்தஜகத்திற்கு, அதிலகுவாக ஈசனைஅறியும்பொருட்டு அக்கினி சிவலிங்காதிகளிற் சாஸ்திரங்களாற் சர்வவியாபகமானஈசனை மந்திராதிகளாற் பாவித்துஉபசரித்திட அவனதுபிரசாதத்தால் அவனதுசுபாவந்தெரியக்கூறுதல்.

இலிங்கம் அக்கினி முதலானவைகள் ஜடங்களாயிருந்தபோதிலும், அவைகளிற் பாவிக்கப்பட்ட ஈசன் சித்துரூபனானதலால், அவைகளிற் செய்யப்பட்டஉபசாரங்கள் நித்தியதிருப்தனாகியகனக்கு, ஒரு உபகாரமுமில்லாமற்போனாலும், "ஜகத்தில் மஹாகனம்பொருந்திய மஹாராக்ஞியராணியவர்களுக்கு ஜகத்தால் ஒருபிரயோசனமுமில்லாமற் போனாலும் ஜடமாயுள்ள அவர்களதுமுத்திரைக்குச் சகல இந்து ஐரோப்பியர்களும் வெகுதிரவியச் செலவுடையஉப

சாரத்தை அதிவணக்கத்துடன்செய்ய, அவ்விதஉப சாரத்தால் அவர்களதுகருணைக்கு இவர்கள்பாத்தியப் படலாமாயின்,, சருவஞ்ஞனும் சருவவியாபகனு யும் சருவதயாபரனுமிருக்கின்ற ஈசனதுகருணை யின்பொருட்டு, மேற்சொன்ன சிவலிங்காதிகளிற் பாவனையாலுபசரிக்கப்பட்டஈசன், அவர்களின்பொ ருட்டு ஏன்கிருபைசெய்யமாட்டான்.

ஈசனையேதெரியாத இந்தஜகத்துக்கு ஆலயம் யாகசாலை இவற்றைக்கண்டவுடன் ஈசனதுயாதுஉ ண்டாவதால், அதுவேமுந்தின கைகண்டபிரயோச னம் அப்படி,ஈசனதுயாநுவரும்போது அவனைச் சரு வவல்லமையுடையவனும், தன்னை ஒன்றுந்தெரியா தவனையும் உனக்குள் நானடக்கமெனக்குவிந்திடும்ப டிசெய்து அகங்காரத்தைநீக்கியது இரண்டாம்பிர யோசனம். மேலும், சாஸ்திராதிகளால் விவேகமு டையவர்களுக்குமாத்திரம், சர்வவியாபகமாய் அரூ பமானபரம்பொருள் இருக்கின்றதாக அறியப்படும் அவ்வித அறிவாலுமுள்ள உபகாரம் நாதனொருவனி ருக்கிறானென்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குகின்ற தைக்காட்டிலும்வேறுபகாரத்தைக் காணவில்லை. அ வ்விதகலைகள் அவனை மறந்திடில் உபகாரப்படுவது போல், இவ்வாலயாதிகளும் ஈசனைத்தெரிந்தவன் தெரியாதவன் யாவர்களுக்கும் தங்களது அகங்கா

ரத்தைநீக்கி ஈசனநுயானதையுண்டுபண்ணிக் குவிந் துவணங்கிடச் செய்விக்கின்றது. ஆகையாற் கல்வி கள் வித்வான்களுக்குமாத்திரம் உபகாரப்படும்: ஆலயாதிகள் யாவர்களுக்கும் ஈசனைத்தெரிவிப்பதற்கு உபகாரப்படும் இதுமூன்றும்பிரயோசனம்.

அன்றியும் இவ்விதஆலயாதிதோறும் ஈசனைவணங்கிய பெரியோர்களுக்கு வெகுவிதநன்மைகள் கிடைத்திருப்பதால், இப்போதுங் கிடைத்துவருவதால் அப்படியே சாஸ்திரங்களும் வெகுபெருமையாகச் சொல்வதால், அவனைச் சரியை கிரியையாதிகளால் அகத்தியம் வணங்கவேண்டும்.

ஆனால் ஜகத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட ஆலயாதிகளில்விளங்கிய ஈசனை, நாம்வணங்கவேண்டுவதென்ன, வணங்காவிடில் என்னதாழ்வுவருமென்னில்? ஒரு அரணியிற் கடைந்தஅக்கினி நம்மாலுண்டுபண்ணப்பட்டிருந்தபோதிலும் நாமுண்டுபண்ணினதுதானெயென்று அவமானிக்கவுபகாரப்படாது. எவ்வாறெனில் உடலைக்கொடுத்தால் எரித்துவிடும், சீதகாலத்தில்அநுசரித்தாற் குளிரைநீக்கும். அப்படிப்போல் நிந்தித்திடில் அவனதுகோபத்திற்குரித்தாவான். வணங்கிடிற் கருணைக்குரித்தாவான்.

சாஸ்திரங்களிலே நாதனானவன் யோகியர்களுக்குஉள்ளத்திலிருக்கிறானென்றும், ஞானிகளுக்கு

எங்குமிருக்கிறானென்றும், பிராமணர்களுக்கு அக்கினியில் இருக்கிறானென்றும், அற்பபுத்தியாளர்களுக்கு விக்கிரகமுதலானதுகளிலிருக்கிறானென்றும் சொல்லியிருப்பதில், விக்கிரகாதிகளை உபாசிக்கின்றவர்களை அற்பப் புத்தியாளர்களென்றுசொல்லியிருக்க, நீர் இப்படிக்கூறியதென்னவெனில்? அக்கினியில் ஈசனது உபாசனை வேதமந்திரங்களின் அப்பியாசத்தாற் சித்திக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களிற் காணப்படுவதால், அவ்விதவேதம் பிராமணர்களுக்கே உரித்தென்று காணப்படுவதால், அக்கினியிற் பிராமணர்களுக்கு நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. அவ்விதவேதங்களிற் சொல்லியநாதனை உள்ளத்திலும அறியவேண்டுமெனக்கூறிய சாஸ்திரப்படி கரணகலிகளை யோகத்தாலடக்கி யுள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்லமையுடையவர்களான யோகியர்களுக்கு அவ்விதவல்லமையிருப்பதால், அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனிருக்கிறானெனக்கூறியது. ஈசன் எங்குமிருக்கிறானெனக்கூறிய ஞானசாஸ்திரப்பிரகாரம், ஈசன் எங்குமிருக்கின்றதாகஅறிய கடவுளதுகருணையை அடைந்த ஞானியர்களால், எங்கும் ஈசனை அறிய உபகாரப்படுமானதால், அவர்களுக்கு எங்கு மிருக்கிறானெனக்கூறியது. வேதமந்திரங்களை அப்பியாசிக்க வல்லமையில்லாதவர்களாயும், அதில் அதிகாரமில்

லாதவர்களாயும், உள்ளத்தில் ஈசனைத்தரிசிக்க வல்
லமையில்லாதவர்களாயும், எங்கும் ஈசனிருக்கின்ற
தை அறியவல்லமையில்லாதவர்களாயும், இருக்கின்ற
வர்களுக்கு விக்கிரகமுதலியதில் ஈசனிருக்கின்றதா
கக்கூறியதில், அவர்களை அற்பபுத்தியுடையவர்க
ளென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதாகக்காணப்படுகின்ற
து. அதின், தாற்பரியம் அக்கினியிலும் உள்ளத்திலு
ம் எங்கும் இருக்கின்றநாதனை, பிம்பாதிகளில்மாத்தி
ரம் இருக்கின்றதாக ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்தே
யன்றி, அவ்விக்கிரகாதிகளில் ஈசனிருக்கின்றானென
ஒப்பியபுத்தியை அபேக்ஷித்துக்கூறினதல்ல.

பிராமணர்களுக்கும் யோகியர்களுக்கும் அக்கினி
யிலும் உள்ளத்திலும் நாதனிருக்கின்றானெனக் கூறி
யதில்,பிராமணர்களைத்தவிர மற்றப்போர்களுக்குவேத
த்தில் அதிகாரமில்லையெனமாத்திரந் தாற்பரியமேய
ன்றி,பிராமணர்களுக்கு விக்கிரகாதிகளிலும் உள்ளத்
திலும் எங்கும் நாதனை உபாசிக்க க்கூடாதென்ற நி
ஷேதங்கிடையாது.

யோகியர்களுக்கு உள்ளத்தில் நாதனைத்தரி
சிக்க வல்லமையிருப்பதால், அக்கினிவிக்கிரகாதிக
ளை முன்னிட்டு நாதனது உபாசனைவேண்டாவிடினு
ம்,அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் ஈசனை உபாசிக்கக் கூ
டாதென்றாவது அவைகளில் நாதன் இல்லையென்று

வது, அவர்களால் நிஷேதிக்க வுபகாரப்படாது. அவ்விதயோகியர்களுக்கும் உள்ளத்திற் கண்டநாதனை எங்குமிருக்கின்றதாகச் சொல்லிய ஞானசாஸ்திரத்தில் அதிகாரமுண்டு.

எங்கும் ஈசனையறிந்த ஞானிகளும் அக்கினி விக்கிரகம் உள்ளம் இவற்றில் நாதனில்லையென்றாவது, இவற்றால் நாதனை உபாசிக்கக் கூடாதென்றாவது, நிஷேதிக்கத் தக்கவராகார்கள்; எவர்களாவது நிஷேதித்திடில் நிஷேதித்தவர்களே அற்பபுத்தியாளரான நிஷேதிக்கப்படுவார்கள். எதனாலெனில்? எங்குமிருக்கின்றவன் எங்கேதானிருக்கத்தகான். மேலும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் அப்பியாசித்த போதிலும், நாதனது கருணையன்றி அவனது சுபாவம் வெளியாகத்தகாது; அவனது கருணை கிடைக்க வேண்டுமானால், உறுதியாக அவனை நம்பிவணங்கச் சித்தித்திடும். அவ்வாறு அவனைக்குறித்து வணக்கஞ்செய்யும் விஷயத்தில், சரியை கிரியை யோகம் ஞானங்களில் எந்தமார்க்கமாக உறுதிப்பட்ட நம்பிவணங்கிடிற்றான் கிருபைசெய்யத்தகான்.

ஆகையால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்கிலும் விசுவாசமுடையவர்களான கர்மடன் பக்தன் யோகி ஞானி இவர்களுக்கு அதுகளிற் சொல்

யெிய நடக்கைக்குத் தக்கபடி பலன் கிடைக்கவேண்டி மானல், ஈசனது கருணையன்றிக் கிடையாது: ஈசனது கருணைகிடைக்கில் மம்மார்க்கத்தாரிலும் எவர் பெரியர் எவர்சிறியர்; ஆகையால் மேற்சொல்லியசமயங்களில் ஒருசமயத்தையுந் தியதென்றுரைக்கத்தகாது

மேலும் சமயங்களே பலனைக்கொடுக்குமா? ஒருஎஜமானுக்குப் பாத்தியப்படாத ஒருகாட்டில் ஒருவன் வேலைசெய்யில், அவ்வேலையே அவனுக்குச் சம்பளங் கொடுக்கத் தகாததுபோல, சமயங்கள்தானே பலனைக்கொடுக்கத் தகாது: ஆகையால் எச்சமயத்தோருக்குநாதனே பலதாதாவாகக்காணப்படுவதால் எச்சமயத்தோர்களும் அந்நாதனைக் குறித்து உண்மையுடன் ஸ்துதிசெய்யவேண்டுமேயன்றிநாதனடியவராகியஎச்சமயத்தோரையாவது எச்சமயத்தோராயினும் நிந்திப்பார்களாகில்அவர்கள்நாதனையேநிந்தித்தவர்களாவார்கள்.

ஆலயாதிகளில் விக்கிரகாதிகள் மூலமாக ஈசனைப் பாவித்து நம்பி வணங்கிவருவதில், விக்கிரகாதிகள் பின்னப்படும்போது ஈசனும் அழிவுடையவனோவென்று

---

* பலதாதா-பிரயோசனந்தருபவன்.

சங்கிக்கக்காரணமில்லை: விக்கிரகாதிகளையே நாதனாக நம்பியிருந்திடல் அதுசரி; ஒருஅரசனது தேகத்தை முன்னிட்டுச் சகலஜனங்களுக்கும் அரசனென்ற அதிகாரத்துக்குத் தகுந்த உபசாரஞ்செய்ய நம்பிக்கை வந்திருந்திடினும், அவ்வரசனது தேகம் நீங்கினகாலத்து அவ்வரசனது அதிகாரம் மற்றொருதேகத்தை முன்னிட்டுங் காணப்படுவதுபோல, நாதனது உபாசனையும் மற்றொரு விக்கிரகாதிகளை முன்னிட்டுச் சிந்திக்கத் தகலாம்.

வேதங்களுக்கு,, "எங்கும் ஈசன் இருக்கின்றானெனத் தெரியப்படுத்த வேண்டுவதே,, தாற்பரியமானால், அக்கினி விக்கிரகாதிகளில் மாத்திரம் உபாசனைசெய்தலை விதிக்க வேண்டுவதேனெனில்? ஈசனையே அறியாதவர்களுக்கு ஈசனைப்பற்றிய யாதுவருவதின்பொருட்டு, அக்கினி விக்கிரகாதிகளிற் கூறினபோதிலும், நதி சமுத்திரம் சிலவிருக்ஷம் சிலபக்ஷி சிலமிருகம் சிலமனிதர் என்னும் இவற்றில், நாதனைப் பாவித்துத் தொழும்படிக்குஞ், சாஸ்திரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டுத்தானிருக்கின்றது.

எங்கும் வியாபகனாயும் அரூபனாயும் இருக்கின்ற ஈசனை, ஒருபிம்பாதியில் அடங்கினவனாயும் ரூபமுடை

யவனாயும் உபாசிக்க வேண்டுமானால், நிராகாரனுக்கு ஆகாரம் ஒப்பப்பட்டிடில் அதுசரி, நிராகாரனுக்கு ரூபங்கூடாதென்னிலோ? நிராகாரனாயிருக்கிற நாதனுக்கு, இவ்வித நாமரூபங்களுடைய இவ்வித ஜகத்தை உண்டுபண்ண வல்லமை இருக்கிறதாக ஒப்பிடில், இவ்வித ஜகத்தின் பொருட்டு நிக்கிரக அநுக்கிரக வல்லமையுடைய, ஓருடல் தனக்கு உரியதாகக் கற்பிக்கவல்லமையுடையவனாக ஏன் ஆகத்தகான்.

மேலும் சீவர்கள்கூடத் தங்கள்ஸ்தூலதேகவியாபாரத்தைநீங்கி, சொப்பனாவஸ்தைக்குப் போகுங்காலத்தில், நானாவிசித்திரமுடையஜகத்தைக் கற்பித்து, தங்களுக்கு உரியதாக ஓருடலையுங் கற்பிக்க வல்லமையுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள்; பின்பு சுழுத்தியில் இவ்வித இரண்டுடலையும்விட்டு நிராகாரமாயுங் காணப்படுகின்றார்கள்; அவ்வித சீவர்களே நிராகாரமாயிருந்து சாகாரம்போலத் தோற்றலாமாகில், நிராகாரனாயிருக்கும் ஈசன் தன்னாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஜகத்துக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு, ஏன் ரூபமுடையவனாகமாட்டான்: அன்றியும் எங்குமுள்ள ஆகாயம் ஒரு ஊசித்துவாரத்திலுமிருக்குமானால், எங்குநிறைந்திருக்கும் நாதன் ஏன் பிம்பாதிகளில் உபாசனையின் பொருட்டிருக்கத்த

கான்: சுருக்கமுடையது விஸ்தாரமா யிருக்கத்தகாதே யன்றி விஸ்தாரமுடையது சுருக்கமாய்க் காணப்படலா டம். நல்லது, வேதமென்றால் அதின்பொருள் யாதெனில் * வேதயதீதி வேதமெனப்படும். அதற்கு அவ்வளவுவ ல்லமையேதெனில்! நாதனிடத்தினின்றுமுண்டாயிரு ப்பதினாற்றான். அவ்விதவேதம் பிராமணர்கள்முகமாக இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் என்னும் நான்கு வ குப்பாயிருக்கின்றது, இந்தவேதம் ஒன்றுமாத்திரந் தான் ஆகுமேயன்றி மற்றமதத்திற் சொல்லிய யாதொருசா ஸ்திரங்களும் வேதமாகத்தகாது: ஏதெனில் மற்றெந்த மதத்திலுஞ் சொல்லிய சாஸ்திரங்கள் அந்தந்தமதங் களின் கோட்பாடென்ன, அந்தந்த மதவாதியர்களின் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் நடக்கையென்ன, அத் தேசத்திலுள்ள பருவதம் நதி விருக்ஷம் மற்றவஸ்துக் களென்ன, இவைகளைச்சொல்லுங்கால் அத்தேசத்திற் றானே சிலவஸ்துக்களையும், மற்றொருதேசத்திலுள்ள மதங்களின் கோட்பாடுகளையும், அவற்றிலுள்ளவஸ்து க்களையும், வெவ்வேறு நாமமுடையவையாகச் சொல் லாததினாலும், உண்மையைத் தெரிவிக்க அச்சாஸ்திர த்தில் வல்லமையில்லாததினாலும், இந்தவேதத்தில் சக

---

* வேதயதீதி - நாதனையுள்ளபடி தெரிவிப்பது.

லஜகங்களையும் அவற்றிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும், சகலமதங்களையும், அந்தந்தக்கோட்பாடுகளோடும் தகுந்தயுக்தி யநுபவங்களோடுங்கூட நிரூபித்து, அந்தந்தச்சாஸ்திரங்களில் அகப்படாத உண்மையையும் இனி வரப்போகிறதும் இப்போதிருக்கின்றதும் முந்தியிருந்ததுமாகிய மதங்களையும் விவரமாகவிளக்கி, அவைகளில் உண்மையில்லாததற்குக் காரணமும் இன்ன இன்ன மதவாதியர்கள் இன்ன இன்ன காரணத்தால் உண்மையற்றவர்களானார்களென்றும், இவ்வேதத்திற்சொல்லிய பொருளை அவரவர்களுக்குரிய பாஷைகளினால் விசுவாசத்தோடுங்கூட விசாரித்திடில், எவர்களாலும் இவ்வேதத்திற்சொல்லிய உண்மையானது யுக்தியநுபவங்களால் தள்ளவுபகாரப்படாமல் ஒப்பத்தகுமென்றும், சுருதியுக்தியநுபவங்களாற்காணப்படுவதால், அப்படிச்சொல்லும் வல்லமை நாதனதுவாக்குக் கன்றி மற்றொரு சாஸ்திரத்துக்கும் கூடாததினால், நாதனதுவாக்கே வேதமானதால், அவ்வாக்குஞ் சர்வஞ்ஞமானதால், அவ்விதலக்ஷணம் இவ்வேதத்துக்கே யிருப்பதால், இதையே வேதமெனக்கூறத்தக்கது.

இவ்விதவேதத்தி னுண்மையை உள்ளபடிஅறியவேண்டிய அதிகாரியானவன், "உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம் பிரச்சுரம்முதலாகிய ஸ்வரஞாயமென்ன, அங்

ஐஸ்வரத்தை யிட்டுவந்த மாத்திரை விசர்க்கம் ஸ்தாயி கலா இவைமுதலாகிய ஞானமென்ன, மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிதம் நிருத்தம் சோதிடம். இந்த ஆறு அங்கஞானமென்ன, பதம் கிரமம் கனம் ஜடை இவற்றின் ஞானமென்ன, * புராணம் பதினெட்டு ஆதின் ⊛ உபபுராணம் பதினெட்டு மநுக்களால் விஸ்திரிக்கப்பட்ட ☼ ஸ்மிருதிபதினெட்டு சிவரகசியம் பார

---

* புராணம் பதினெட்டாவன- பிரமம், பதுமம்; வைணவம், சைவம், பாகவதம், பௌஷ்யம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வாராகம் ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் யென்பனவாம,

⊛ உபபுராணம் பதினெட்டாவன- உசனம் கபிலம் காளிகம் சனர்க்குமாரம் சாம்பவம் சிவ தன்மம் சௌரம் தூர்வாசம் நந்தீசம் நாரசிங்கம் நாரதீயம் பராசரம் பார்க்கவம் ஆங்கிரம் மாரீசம் மானவம் வாசிட்டலிங்கம் வாருணம் என்பனவாம்.

☼ ஸ்மிருதி பதினெட்டாவன- மநு அத்திரி ஔரிதம் விஷ்ணு யாஞ்ஞவற்கியம் உசனம் ஆங்கிரசம் யமம ஆபஸ்தம்பம் சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம் பிரஹஸ்பதி பராசரம் வியாசம் சங்கலிதம் தக்கம் கௌதமம் சாதாதமம் வசிட்டம். இவற்றுள் சங்கலிதம் யுகம் நாலுக்கும்பொது.

முதலாகிய இதிகாசங்கள் ஈசுரனால் மொழிந்தருளப்பட்ட சைவாகமம் * இருபத்தெட்டு வைகானசம் பாஞ்சராத்திரம் முதலிய வைணவாகமங்களை இரண்யகர்ப்பமென்ற ஆகமம் வார்கஸ்பத்தி யாகமம் இவற்றின்ஞானமென்ன, சாம்பர முதலிய அறுபத்துநாலுகலைஞானமென்ன, இவைகளிலெல்லாம்,, ஞான முடையவனையும் குருசம்பிரதாயமாகக் கிரகிக்கவனையும் ஈசனது கருணைக்கு உரித்தானவனையும் இருக்க வேண்டும். இவையே முன்சொல்லிய வேதப் பொருளில் அதிகாரியின் இலக்ஷணமாம்.

இப்படிப்பட்ட வேதப்பொருளின் விவரம், பதத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வாக்கியத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று அக்ஷரத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம் மந்திர ரூபமானதால் மந்திரத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்யாகசாதகமாயிருப்பதால் பிரயோகத்தை யிட்டுவந்த பொருளொன்று வேதம்

* சிவாகமம்இருபத்தெட்டாவன - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்குமம் சகத்திரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதகம் விசயம் நிசுவாசம் சுவாயம்புவம் அனலம் வீரம் இரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் விம்பம் புரோற்கீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானசருவோத்தம் பாரமேச்சுரம் கிரணம் பேதம் வாதுளம் என்பனவாம்.

சுரூபமானதால் சுரத்தையிட்டுவந்த பொருளொன்று இவ்வளவு பொருள்களும் அதிகாரியின் பேதத்தால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இந்த நான்கு அதிகாரிகளுக்கும் உபகாரப்படும். இவ்வண்ணமாகப் பொருள்களை அறியவல்லமையுடையவனுக்குத்தான் வேதங்களின்சுபாவம்வெளியாகும்.

முற்றிற்று.

பன்னிரெண்டாவது.

நாமார்த்தவைபவமுறைத்த

பிரகரணம்.

க— சிவ - என்பதின்பொருள்- அழிவில்லாத் தன்மையாயிருந்து- விளங்கிய ஆனந்தமாம் மங்களமென்ற பொருளுடைய சச்சிதானந்த மெனப்படும்.

உ மகாதேவ- எ- ள்- பூரணத்துக்கும் பூரணமெனவும், இரண்டாம்வஸ்துவை முக்காலத்திலும் உடைத்தாகாத தானென ஞானைசுவரிய மகிமையால் மகத்தாய்விளங்கிய தெனவும்படும்.

ந— ஈசுவர- எ- ள்-முத்தொழிலுக்கும் முதலாய்நின்று முத்தொழிலுக்கும் பாத்தியப்படாத தெனப்படும்.

ச- சங்கர- எ- ள்- ஜங்கமனைத்தூற்கும் தன்சந்நிதானவிசேஷத்தாற் சுகத்தைக்கொடுத்துச்சுகிப்பித்தும், மற்றொருதவியின்றித் தானுஞ்சுகரூபமா யிருக்கின்றதெனப்படும்.

ரு- நீலகண்ட - எ ள்- உடலாய்விளங்கிய நான்கவஸ்தைகளில் மூன்றுமவஸ்தையாங்கண்டத்தில் அஞ்ஞானமாங் காளகூடவிஷத்தைத் தரித்தும், துரியசுபாவமாந்தான் அவிஞ்சியாய்க்கொண்டு மற்றமூன்றவஸ்தையாஞ் சீவசுபாவத்தைத் தன்வல்லமையால் இரக்ஷித்திருந்ததெனப்படும்.

சா- திரிநேத்திர- எ- ள்- மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாகவிளங்கிய விஸ்வதைஜஸபிராஞ்ஞர்களை மூன்றவஸ்தையிலும் மூன்றுகண்ணாக உடையதெனப்படும்

எ- சந்திரசூட - எ- ள்- சமத்காரத்தால் சருவஜகத்தையுஞ் சித்துப்போல விளங்குவித்து, சித்தைத்தவிர வேறில்லையென்று ஜகத்தைநிஷேதித்து, விளங்கிய சைதன்னியத்தை முடியில் தானாகவிழுங்கி விளங்குகின்றதே அலங்காரமாக உடையதெனப்படும்.

அ- கங்காதர- எ- ள்- சுழுத்தியிற் சுபாவமாய் உண்மையை அடைந்திருந்திடினும், அடையப்படாதது போற் றோன்றிய பிராந்தியைநீக்கி, அவஸ்தை மூன்று

க்குஞ் சாக்ஷியாய் விளங்கியபிரஞ்ஞையை முடிவில் தனக்கு வேறில்லாததாயத் தரித்திருக்கின்ற தெனப்படும்.

கூ- கபர்த்தி- எ- ள்- திரிபுடியாம் மூன்று முடிச்சுடைய மூன்றவஸ்தையென்ற ஜடையை, முடிவில் தன்னைத்தவிர வேறில்லையெனத்தானுய்ச் சேஷித்த ஞானமெனப்படும்.

ய- பகவான்- எ- ள்- முத்தொழிலிலும் மூன்றவஸ்தையிலும் பேதமாய்விளங்கிய ஜகமும், மூன்றவஸ்தையுடைய முத்தொழிலும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாக அறியச்செய்து, தானுகத் தன்னை யறிந்து விளங்கிய தெனப்படும்.

யக- திரியம்பக- எ- ள்- விராட்டு இரணியகர்ப்ப அந்தரியாமி மூவரும் தன்னிற்றோன்றியவர்களெனவும், தன்னைத்தவிர அவர்கள் வேறில்லை யெனவும், தெரிவித்துத் தானுய் விளங்குகின்ற தெனப்படும்.

யஉ. திரிபுராரி-எ-ள்-அதிஷ்டான ஞானமான தனதுவிளங்குதலாம் மந்தகாசத்தால், அவஸ்த்தைகளாந்திரிபுரமெரிக்கப்பட அவைகளுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவைகளாகக் கொண்டு, தானுய்விளங்கியதெனப்படும்.

யங. காலாரி-எ-ள்- அஞ்ஞானம் மாயை காலத்

துவம் இவ்வளவும் அதிஷ்டானமாந் தன்னைத்தவிர மு க்காலத்திலும் வேறில்லையென நிஷ்டைநித்துத், தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

யசு. கிரீச-எ-ள்-பரை பரியந்தி மத்திமை வைகரி இவைகளாய் விளங்கிய நாதங்களைத், தனது சத்தையா ல் விளங்குவித்து, அவைகளையுந் தன்னைத்தவிர வேறி ல்லாததாகக்கொண்டு, தானாக விளங்கிநின்றமெ தநிலோ அதுவெனப்படும்.

யரு. மிருகதர-எ-ள்-பசுதத்துவமாய் விளங்கிய சீவர்களைத் தன்சத்தையால் விளங்குவித்து, அவைகளை த் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்த்தரிப்பித்துத் தானா ய்விளங்கியதெனப்படும்.

யசா. பசுபதி-எ-ள்- மெற்கூறியபடியே

யஎ. ஸாம்ப-எ-ள்-தானேதன்சக்தியாற்சகலமாய் விளங்கி, அச்சகலமும் தன்சக்தியும் தன்னைத்தவிரவே றில்லாததாகக்கொண்டு, தானே தனக்குச் சக்தியாய்வி ளங்கிய தெனப்படும்.

யஅ- கிரிச-எ-ள்-முன் கிரீசநாமத்திற்கூறியபரை முதலிய நான்குபேதமுடைய நாத தத்துவமாம் உபாதி டதத்தின் உட்பொருளாய் விள்ங்கிய தெனப்படும்.

யகூ- நடேச-எ-ள்-ஐந்தொழிலுக் குட்பட்ட ஜக ங்களைத் தன்சந்நிதானமாம் நடனத்தால் நடிப்பித்து

ச், சகலநடனமுந் தன்னடனத் தைத் தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானேதன்னடனமாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௧௰- கௌரீச-எ-ள்-இச்சா ஞானக் கிரியை பெற்ற தானே தன்சக்தியாற், சகலங்களாய்ப்பவித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறிலலாததாகக் கொண்டு, தானேய்விளங்கிய தெனப்படும்.

உக- காலவபிரவ-எ-ள்-தானே தன்கலனு சக்தியால் ஐந்துவித காலபேதமுடைய ஜகத்தாய்ப்பவித்து அவ்விதஜகத்தையுங் கலனசக்தியையுந் தன்னைத் தவிர வெறில்லாததாகக்கொண்டு, தானேய்விளங்கிய தெனப்படும்.

உஉ- உன்மத்தசேகர- எ- ள்- நான் எனதென்ற அகங்காரமாகுமமதையை நீங்கினவர்களாய் விளங்கிய பிரமவித்தியாகுருக்களுக்குங் குருவாய்நின்றிலங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

உ௩- சரப- எ- ள்- சகல ஜீவவிளங்குதலையுந் தன்து விளங்குதலால் விளங்குவித்து, அவைகளைச் சுவப்பிரகாசமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு.சுவப்பிரகாசமான தான்மாத்திரமாய் விளங்கிநின்றதெனப்படும்.

க- நாராயண- எ-ள்-சகலநாமரூபமுடையஜகத்தை

த்தன்சத்தையால் வியாபித்து, அச்சகத்தையும் அச்சக்தியையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாய்நிறைந்த சைதன்னியமெனப்படும்.

உ- அச்சுத-எ-ள்-தானேதன்சக்தியால், ஜகத்தாய்த்தோற்றி, அந்தஜகமிருந்திடினும் நசித்திடினும் ஏற்றக்குறைச்சல்களின்றி ஏகசுபாவமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௩- கோவிந்த-எ-ள்-சீவர்களுக்கு நானாவாய்த்தோன்றிய ஜகத்ரூப சம்சாரத்தைத், தனது ஆத்மசுபாவத்தால் இல்லாமற்செய்து, அவர்களையுந் தானாகவிளங்குவித்து, மோக்ஷரூபமாய் விளங்கிய சைதன்னியமெனப்படும்.

௪- பத்மநாப-எ-ள-தனது சக்தியாற் சகலஜகத்தையும் சங்கோச விகாசமுடையதா யளவிட்டு, அவ்விதஜகத்தையுஞ் சக்தியையுந் தனக்கு வேறில்லாததாய்த் தன்னுளடக்கித், தானாய்நின்றதெனப்படும்.

௫- மாதவ-எ-ள்- சகல ஜகத்துக்கும் வித்தாகிய மாயைக்கு மேலானவனாயும், தனக்குமேலாக ஒன்றையுங் கொள்ளாதவனாயும், அந்தஜகத்தையும் மாயையையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதவனாகக்கொண்டு, தானாக விளங்கியதெனப்படும்.

௬- மதுசூதன-எ-ள்-சகலஜகத்தையும் சகலேசத்

தால் தூண்டிலின் மாம்சத்தால் மச்சங்களைப்போல சகலஜகத்தையும் பிரேதம்போலச் செய்யாநின்ற ஆனந்தமூயகோசாபிமானியாம் சிவனென்ற அசுரனையும் சகலஜகத்தையும் தானான தன்னருளாம் அதிஷ்டான வல்லமையால் வென்று இரக்ஷித்துத் தானாய்க்கொண்டு விளங்கிய தெனப்படும்,

எ- கேசவஎ-ள் தானான ஆனந்தசுபாவமாந் தன்னிடத்தில் சகலஜகத்தையும் பிரமையுடையதாய் ஆவரித்து, ஆனந்தசுபாவமாந்தன்னைத் தவிரவேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்நின்றதெனப்படும்.

அ- அனந்த எ-ள்-கால தேச வஸ்துபரிசசேதமில்லாத தெனப்படும்.

கூ- வாமனஎ-ள்-மூன்றவஸ்தையிலும் முத்தொழிலிலும் வியாபகமாயிருந்துஞ் சகலஜகத்தாலும் அறியப்படாததாய்ச்சகலத்தையுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு சூக்குமமாய்நின்றதெனப்படும்

ய- இருஷிகேச-எ-ள்-சகலஜகத்தின் ஏகாதச இந்திரியங்களைத் தன்சந்நிதானத்தால் விளங்குவித்துத், தன்னைத்தவிர அவைகளைவேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

யக-இராம-எ-ள்-புண்ணிய பாவமுடைய சகலஜகங்களையுஞ் சிக்ஷாரக்ஷணைகளால் சரியெனமேவச்

செய்து, தனதருளால் விஷயசமூகத்தி சமாதி இவைகளில் ஆனந்தமாய்விளங்கிய தானேதன் சக்தியால் சகலங்களையும் ரமிப்பித்து, சகலத்தையுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானேய்நின்றதெனப்படும்.

௰௨- திரிவிக்கிரம-எ-ன-மூன்றவஸ்தைகளையும் முத்தொழிலையும் திரிபுடியையும் தனதுசுபாவத்தால் அதிக்கிரமித்து, அவைகளையுந் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாய்க்கொண்டு தானேய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௩- கிருஷ்ண- எ- ன்- ஆனந்த சுபாவமாந் தனது சக்தியால் சகலங்களையும் புஷ்டிப்பித்து, சகலங்களையும் அதிமோகத்துடன் தன்னிடத்தில் பிரேமையுடையதாகச் செய்து அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாக விழுங்கித் தானேய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௪- ஜனார்த்தன- எ- ன்- சகல ஜகந்நும் தன்னால் சிருஷ்டிக்கப்படவும் பரிபாலிக்கப் படவும் சங்கரிக்கப் படவும், அனைத்தையுந்தன்னைத் தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானேய் நின்றிலங்கிய தெனப்படும்.

௰௫- தாமோதர- எ- ன்- சகல ஜகமும் உண்டாயிரும் விளங்கியும் அழிந்தும், தன்வியாபகத்துக்கு வேறில்லாததாகத் தன்னிடத்தில்வைத்துத் தானேயிருக்கின்றதெனப்படும்.

௰௬- பங்கஜாக்ஷ- எ-ள் சகலசீவர்களையும் சேற்றிலகப்பட்ட பிராணியைப்போல அசைவுக்கிடமின்றிச்செய்யும்படி, அஞ்ஞானமாம் பங்கத்தில் முழுகி அறிவில்லாததாய்ப் பவித்தும், விவேகமாந் தனதருளால் ஞானக்கண்ணுஞ் சருவவல்லமையாக அவர்களுக்குத் தன்னைவிளங்குவித்து, அவர்களையும் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக் கொண்டு தானாய்த் தனித்ததெனப்படும்.

௰௭- நாரசிம்ஹ எ-ள்-அநேக நாமரூபங்களாய்த் தோன்றிய ஜகத்தை இரண்டாமவஸ்தையிற் சிதாபாச சீவஞானத்தால் விளங்குவித்து, மூன்றாமவஸ்தையில் ஜகத்தையுந் தன்னையும் அறியவல்லமையில்லாதவனாய்ப் பவித்த பிராஞ்ஞனுஞ் சிவபோதத்தைத், தனதருளால் விளங்குவித்து, சாக்ஷியாய்நின்ற தானான தன் ஞானக்கண்ணால் அனைத்தையும் வேறில்லாததாகக் கொண்டு, தானாய் விளங்கியதெனப்படும்.

௰௮- வாராக-எ-ள்- சகலஜகத்துக்கும் மோகத்தால் முதலாகவிளங்கிய நானென்ற ஆனந்தமயகோசத்தை அநான்மப்பொருளாகநீக்கி, மேலான ஆன்மப்பொருளாய் விளங்கித் தன்னைத்தவிர அனைத்தும் வேறில்லையெனக்கொண்டு தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

௰௯- மஸ்ஏிய-எ-ள்- ஜடமான சகலஜகத்தையுந்

தனது திருவருளாம் பார்வையாற் பார்க்க, அனைத்தும் ஞானவல்லமையுடையதாய் விளங்கிடச்செய்து, அவ்வித ஞானவல்லமையுடைய அனைத்தும், தனது ஞானப்பார்வையாற் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தான்மாத்திரமாய்ச் சேவித்ததெனப்படும்.

உ௰- கூர்ம-எ-ள்-அக்கிரியமான தானே கிரியமான அறிவிரிவுடைய சகலஜகங்களாய் விரிந்து, அவைகளை அகிரியமான தனது சக்தியால் அகிரியமான தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாயடக்கிக்கொண்டு, சூக்ஷுமமான தானாய் விளங்கியதெனப்படும். இந்நாமங்கள் யோகம் அல்லது காரணமெனப்படும்.

உக- கர்க்கி-எ-ள்- சகல இந்திரிய அந்தக்கரணங்களின்வேகமுடைய அடைவுக்குமுன்னமே சலனமின்றி, அவ்விடங்களில் தனது அடைவு இருக்கின்றதாகவே விளங்குவித்து, அவ்வித தனது வேகவல்லமையைத்தவிர அனைத்தின் கமனசாமர்த்தியமும் வேறில்லையெனச்செய்து, அனைத்துந் தானாய்க்கொண்டுவிளங்கியதெனப்படும்.

க- கஜமுக-எ- ள்- தோற்றி மறையாநின்ற சகல ஜகங்களின் தோற்றுதலும் மறைதலும் தன்முகமாகச் சித்தித்து, அனைத்துந் தானான தன்முகத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, முதன்மையான தான்மா

த்திரமாய்ச் சேஷித்ததெனப்படும்.

உ- கணேச- எ- ள்- சகலஜகங்களின் பகிரிந்திரியம் அந்தரேந்திரியமாகிய சமஷ்டி வியஷ்டியான தேவகணங்களைத், தனதுசன்னிதானத்தால் நியமித்து, அவைகளைத் தன்னைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு, தானாய்விளங்கியதெனப்படும்.

ஙு- குமார- எ- ள்- சகலஜகங்களின் குச்சிதமாகிய அஞ்ஞானம் மாயை இவற்றைத் தனதருளால் இல்லாததாகச்செய்து, அனைத்தையுந்தானாக விளங்குவித்துத், தான்மாத்திரமாய்த் தனித்ததெனப்படும்.

உ- சுப்பிரமணிய- எ- ள்- ஜீவேசபேதத்தோடுங் கூடியஅனைத்தையும் முக்காலத்திலும் வேறில்லாமற் கொண்டு, தானாகப் பிரகாசித்த தெனப்படும்.

இவ்வித நாமங்களின் இலக்கணவடிவாய் விளங்கிய நிர்க்குணப்பொருளை, ஜகமறிந்து உய்யும்பொருட்டு அவ்வித சூக்குமார்த்தங்களை ஸ்தூலமாய் அவதாரங்களிற் காண்பித்து, அதைஉபாசிக்கின்றவர்களுக்குச் சூக்குமமான தன்சுபாவத்தை அருளிச்செய்கின்றதெனத் தாற்பரியம்.

சொரூபமே ரூபமாய்விளங்குகின்றது; ரூபமேநாமமாய் விளங்குகின்றது; நாமம் ரூபத்தைத்தெரியப்படுத்தி அந்தரூபமாத்திரமாய் விளங்கிடும். அவ்விதரூப

ம் தன்னைத் தியானஞ்செய்யாநின்றசாதகர்களின்மனம் தன்னிடத்திலயிக்க, தானும் சாதகர்களின்மனத்தோடும் லயித்து, தன்னாதாரமான ஞானசுபாவமாகத் திரிபுடியற்றுவிளங்கிடும். அப்பொழுது சாதகர்களின் தியான சாதனமான மனதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனுஞ் ஜீவனைசதன்னியம், அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிஷ்டானமாத்திரமாய் விளங்கி அதிஷ்டானத்தினருளால் விழித்தபின், அதிஷ்டானமான நாமே ரூபமாயும் நாமமாயும் நம்மைத் தியானிக்கும் மனம் ஜீவன்களாயும் தோற்றிவிளங்கிறோம் ஆகையால் நம்மைத் தவிர முக்காலத்திலும் வேறில்லையென அருளிச்செய்திடும்.

மேலும் சொரூபத்துக்கு எவ்வளவுமகிமையிருக்கிறதோ? அவ்வளவு மகிமைரூபத்துக்கும் நாமத்துக்கும் இருக்கவேயிருக்கிறது. அதெப்படியெனில்? ஏகசக்கிராதிபதியான ஒருமஹாராஜா தான் அரண்மனையில் தூங்குங் காலத்தில் சொரூபமாத்திரமாயிருக்கின்றான்; அந்தசொரூபத்தை மஹாராஜாவென்பதற்குத் தடையில்லை; நான் தூங்கினேனென்று மஹாராஜாவாற்சொல்லப்படுவதால். அவனை விழித்தபின் சிங்காசனத்தில் உடலான ரூபமுடையவனைய் மஹாராஜாவென்று உபசரிக்கப்படுவதைக் காணப்படுவதால்,

அவனதுசொரூபத்துக்கும் சொரூபமுடையவனது உடலுக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை: அப்படியே அவனது நாமாங்கிதமாயுள்ள முகர் அல்லது முத்திரைக்கும் பேதம் நினைக்கத்தக்கதில்லை; மூன்றுக்கும் ஒன்றுபோலவே உபசாரஞ்செய்யத்தக்கதுதான்.

மேலும் நாமாங்கிதம் முகருக்கு மகிமையதிகமாகவுங்கூறப்படலாம்: எப்படியெனில்? அரசனது சுபாவமும் அவனது ரூபமும் ஜகத்துக்குத்தெரியாதிருந்தபோதிலும், அவனது முகரால் அவனதுஸ்திதி அறியப்பட்டு அந்த முகரை அவனைப்போலவே மானிப்பதாகக்காணப்படுவதால், முகருக்கு மகிமை அதிகமென்க்கூறுதலெப்படியோ? அப்படியே தேவர்களுக்குந் தேவராகிய மஹாதேவரது சொரூபமும் ரூபமும் அவரது நாமத்தால் தெரியவேண்டியதிருப்பதால், நாமத்துக்கும் அவரது ரூபத்துக்கும். அவரது சொரூபத்துக்கும் பேதமில்லையெனவும்; அவைகளைத்தெரிய உபகாரஞ்செய்வதில் நாமத்திற்கு ஆதிக்கமெனவும் கூறத்தக்கது. ஆகையால் பரமசிவத்தினது சுபாவத்தை அடையவேண்டுங் கருத்துடையவர்கள், அவரது திருநாமத்திலும் அவரது ரூபத்திலும் அதிகபக்தியுடையவர்களாயாகவேண்டும்.

முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது

பஞ்சவக்திரவிளக்கமுறைத்த

பிரகரணம்

பிரமா விஷ்ணு ருத்திர ஈசுர சதாசிவம் என்னும் ஐந்துதத்துவங்களையும், "ஈசான தற்புருஷ அகோர வாமதேவ சத்தியோஜாதமென்னும்," ஐந்துமுகங்களாகத் தரித்துவிளங்கிய பரமசிவத்தைத், தனது இருதயகமலத்தில் அநுசந்தானித்து, அவ்வித பரமசிவத்துக்கும் ஜகத்திற்குமுள்ள ஐக்கியவிசேஷத்தால் சுவாநுபவத்தையடைந்து, சாதுக்கள்விளங்குந்தன்மையாவது.

பஞ்சதத்துவங்களாய் விளங்கிய பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவத்தை இருதயத்திற்தியானித்து, அதில் தற்புருஷமுகம் நிவிர்த்திகலையுடைய பிரமாவானதால், அவ்வித உபாதியையுடைய அம்முகத்தைச் சகலமான கந்தம்பொருந்திய பிருதுவிதத்துவத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாக விசாரித்து, ஒருகண்ணாடியில் பட்டணம்பிரதிபலிக்கின்றதுபோல, அம்முகத்தில் யாவத்பூமியும் அடங்கிவிளங்குவதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூமிக்கும் அம்முகத்திற்கும் அபேதத்தையாலோசித்து, அப்படியே ஜலதத்துவத்தை வாமதேவமுகத்திலும் அக்கினிதத்துவத்தை அகோரமுகத்திலும் வாயுதத்து

வத்தைத் தற்புருஷமுகத்திலும் ஆகாசதத்துவத்தை ஈசானமுகத்திலுமாக ஐக்கியஞ்செய்து, அவ்விதபஞ் சமுகமுடைய பரமசிவத்தை அபேதமாய்த் தன்னைத் தவிர வேறில்லையெனப் பஞ்சகோசாதீதனாகத் தியா னித்து, தனதுபிரகாசத்தினாலேயே தனதுபஞ்சேந்தி ரியங்களும்விளங்குவதாக அறிந்து, தனதுபஞ்சமுகத் தின் வல்லமையே ஒவ்வொரு இந்திரியங்களின் வல்ல மையாய் விளங்குகின்றதென அறிந்து, அவ்விதவல்ல மைகளால் பிரமாண்டத்தை வியாபிக்குங்காலத்தில் ஈ சானதத்துவமாகிய சுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியிற் பிர திபலித்த தனதுசைதன்னியத்தால், வியாபகமுடைய பிரமாண்டத்தில் இடைவிடாத்தன்மையாய் விளங்குகி ன்றஆகாயம் சத்தகுணமுடையதாகையால்ஆகாயமிரு க்குமிடமெல்லாம் சத்தமிருக்கவேண்டு மாகையாற்சத் தத்தைத்தவிரஆகாயம்வேறில்லையெனநிருணயித்து,அ வ்விதபிரமாண்டத்தில் உள்ளும்வெளியும்வியாபித்திரு க்கின்றபடிசத்தத்தை அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரண நாதத்தைச் சுரோத்திரேந்திரிய விருத்தியால் வியாபித் து,அவ்விதசத்தத்தை ஆகாயநிஷ்டகாரியசாந்தியதீதக லையாகவும்அவ்விதசுரோத்திரேந்திரியவிருத்தியை ஈசா னதத்துவநிஷ்டகாரணசாந்தியதீத கலையாகவும், அவ் வாறு இரண்டுவிதமாகத்தோற்றிக் காரியகாரணமாய்

விளங்கிய சாந்தியதீதசக்தியைத் தவிர சத்துரூபம் சத்தத்தைவிளங்குவிக்கின்றவிருத்தியும் வேறில்லையெனத் தெளிந்து, அவ்விதசக்தியும் சத்தனைநம்மைத்தவிரவேறில்லையென அநுபவிக்க, ஈசானதத்துவரூபம் அதின்சக்தியானசாந்தியதீதகலையும் நம்மைத்தவிர வேறில்லையெனஅநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே தற்புருஷ தத்துவமாகிய தொக்கிந்திரியரூபம் சாந்திகலையும் சகலபிரமாண்டங்களிலும் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த ஆகாயத்தில் உள்ளடங்கிவிளங்கிய ஸ்பரிச குணரூபமுடைய வாயுதத்துவத்தைஸ்பரிசகுணமாத்திரமாக அறிந்து அவ்வித வியாபகஸ்பரிசத்தை உள்ளபடி, அநுசந்தான விசேஷத்தால் அநுசந்தானித்து, தன் தேகத்தில் ஸ்பரிச குணத்தைத் தொக்கிந்திரியம் வியாபித் திருப்பதுபோல, நியாவித்த வியாபகரூபமுடைய ஸ்பரிச குணத்தைத், தனது தொக்கிந்திரியத்தால் வியாபித்தறிய, வாயுவில் ஸ்பரிசகுணமாய் விளங்கிய காரியரூபசாந்திகலையும் தொக்கிந்திரியவிருத்திரூபமாய் விளங்கித் தற்புருடத்தின்காரணரூபசாந்திகலையும் வியாபகமாய் அநுபவிக்க, அவ்வித சக்தியும் சத்தனை நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே அகோரதத்துவமான நேத்திரேந்திரியக்

தால் பிரமாண்டதகில் வியாபகத்தன்மை யுடையவாயு த்துவத்திலுள்ளடங்கிய அக்கினி தத்துவத்தை ரூப குணமாக ஆலோசித்து, அவ்விதரூபத்தைத்தவிர அக்கினிவேறில்லையென அறிந்து, அவ்விதரூபத்தைத்த குந்தபடி வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, வியாபித்த றிய அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில் விளங்கிய அகண்டரூபத்தைக் காரியரூப வித்தியாகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரியவிருத்தியை அகோரதத்துவத்தின் காரணவித்தியாகலையெனவும் அறிந்து, அவ்வித இரண்டுசக்தியும் சக்தனாகிய நம்மைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

அப்படியே வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தால்பிரமாண்டத்தை, உள்ளும் வெளியும் வியாபித்த அக்கினிதத்துவத்திலுள்ளடங்கிவிளங்கிய அப்புதத்துவத்தை, ரசகுணமாக நிருணயித்து அவ்விதரசத்தை எங்கும் நிறைவுடையதாய் அநுசந்தானித்து, அவ்விதபூரணமாய்விளங்கிய ரசத்தை வியாபித்தறிய அவ்வித இந்திரியவிருத்தியில் விளங்கிய இடைவிடா நிறைவுடைய ரசகுணத்தைக் காரியரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவும், அதைவிளங்குவியாநின்ற இந்திரிய விருத்தியை வாமதேவத்தின் காரணரூப பிரதிஷ்டாகலையெனவுந் தெளிந்து, அவ்வித இரண்டு சக்தியும் சக்த

ஞன தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்கு வரும்.

அப்படியே சத்யோஜாதமான ஆக்கிராணேந்திரியத்தால் ஜகத்தை வியாபித்து விளங்கிய ஜலதத்துவத்தில், உள்ளடங்கி விளங்குகின்றதான பிருதிவி தத்துவத்தைக், கந்தத்தைத்தவிர வேறில்லையென நிருணயித்து, அவ்விதகந்தத்தை அநுசந்தான விசேஷத்தால் வியாபகமாய் அநுசந்தானித்து, அவ்வித வியாபக கந்தத்தை வியாபித்திருந்த அவ்வித இந்திரிய விருத்தியில் விளங்கிய கந்தகுணத்தைக் காரியரூபநிவிர்த்திகலையெனவும், அதை விளங்குவிக்கின்ற இந்திரிய விருத்தியை சத்யோஜாதத்தின் காரணரூப நிவிர்த்திகலையெனவும், அறிந்து அவ்வித இருகலையாய் விளங்கிய சக்தியும் சத்தனை தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவத்திற்குவரும்.

இனித் தனது தூலசரீரமுதல் சகல தூலசரீரத்தோடுங்கூடிய பாஞ்சபௌதிகபஞ்சபூதங்களாய் விளங்கிய சகல ஜகமும், பஞ்சேந்திரியங்களாய் விளங்கிய சசாதிதத்துவங்களைத்தவிர வேறில்லையென்று, "அவ்விதபஞ்சதத்துவங்களாய்" விளங்கிய பஞ்சேந்திரிய விருத்திகளானபஞ்சகலைகளென்ன, அவ்விதகலைகளில் சக்தியாய்விளங்கிய ஐந்து பேதமுடைய சக்தியென்ன,

இவற்றின் ஐக்கிய விவரமாவது.

கந்தகுணமானது பிருதுவிரூபமானதால், அப்பிருதுவி ஜலத்தினிடமாய் விளங்குவதால், அவ்வித ஜலம் ரசரூபமானதால், அவ்விதரசத்தைத்தவிர கந்தமும் வியாப்பியமானதால், இல்லாததாய்க்கொண்டு ரசத்திலடங்கிடவிளங்கும், அவ்விதகந்தத்தை வியாபித்த காரணநிவிர்த்திகலையும், அதின் சக்தனை சத்யோஜாதமென்ற ஆக்கிராணேந்திரிய சைதன்னியமும், ரசத்தோடுங்கூட வாமதேவதத்துவமான ரசனேந்திரியத்தின்விருத்தியாங் காரணபிரதிஷ்டா கலையையுடைய சக்தனும் இந்திரிய சைதன்னியத்தில் அடங்கி நிற்கும்.

அப்படியேகாரண சாந்தியாதீதகலைவரையும் அடங்கிட விளங்கும், இந்திரிய விருத்திகளாங் கலாபேதங்களில்லாததாய்க்கொண்டு ஜகமும் மூக்காலத்திலும் இல்லாததாகவே ஆகிவிடும். இவ்வித இந்திரியரூப பஞ்சகாரணகலைகளும், சப்தாதிரூபபஞ்சகாரியகலைகளும், ஜகத்தோடுங்கூட இல்லாவிடில் அந்தக்கரணமும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இந்த நான்குக்கும்,, "இந்திரியங்களின் இடமாக விளங்கிய பஞ்சகலைகளைத்தவிர தங்களுக்கு,,வேறு வல்லமைகள் இல்லாததினால் சக்தியற்று அவைகளும் இல்லாததுகளாகவே

ஆகிவிடும்.

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமாகிய நான்கும் இல்லாவிடில், அந்தக்கரணம் வியாபாரஈனமாய்க்கொண்டு இல்லாததாய் நசித்திடும்; நசிக்கவே அபார கருணாசாகரமாகிய தியானத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பஞ்சமுகமுடைய பரமசிவமும், கருணையால் அகண்ட சச்சிதானந்த கனமான கூடஸ்தஞான மாத்திரமாய் விளங்கி, தியாதாவைத்தவிர வேறில்லாததாகவே அநுபவிக்கப்படும்.

பின்பு அதிஷ்டான சச்சிதானந்தஞானமாத்திரமாய் விளங்கிய பரமசிவமாகிய தான் விழிக்குங்காலத்தில், முன் உபாசனுகாலத்திற்கண்ட ஜகம், காரியரூபபஞ்சகலை, காரணரூபபஞ்சகலை, அவைகளின் ஐக்கியம்ஐக்கியத்தால் மனோபுத்திசித்தாகங்காரம் அந்தக்கரணம் இவற்றின் இல்லாமை, சகுணதியானகாலத்திலும்இப்பொழுதும் அவைகளின் விளங்குதல், தியானத்தில் சகுணமாய் விளங்கிய பஞ்சமுகப்பரமசிவம், அனைத்தும் அதிஷ்டானஞானரூபகூடஸ்தவியாபகப்பரமசிவமாம் தன்னைத்தவிர வேறுகாணப் படாததினால், தன்னைத்தவிர வேறில்லையென அநுபவித்து, பெருங்கருணைக்கடலாகிய பரமசிவத்தின் காருண்ணியத்தைப்பரமாச்சரியத்தோடும் ஸ்துதிக்க அப்படியே நித்தியானந்

தத்திருப்தர்களாய் ஆகின்றார்கள்.

முற்றிற்று.

பதினொன்காவது

தியாநுபவமுறைத்த

பிரகரணம்.

தனதுடலே இரத்தமாங்கிசாதி இல்லாத சநுவாவய வங்களோடுங்கூடிய தேகாகார விருத்தி மாத்திரமாகச் சுத்திசெய்துகொண்டு, அவ்வித விருத்தி மாத்திரமாயுள்ள தேகத்தின் இருதயத்தில் எட்டிதழுடைய இரத்தினமயகமலத்தைத் தியானித்து, அதின்மத்தியில் அநேககோடி சூரியப்பிரகாசமாயுள்ள அபாரகருணாகரனையும்நீலகண்டனையும் சந்திரசூடனையும் உமையொருபாகனையும் கங்காதரனையும் விளங்குகின்ற நடராசமூர்த்தியை, சத்தியசங்கற்பத்தால் தியானித்து, சோடசோபசாரஞ்செய்து, அவரைசருவஞ்ஞனாகவும் சருவேசனாகவும் சருவகாரணனாகவும் சச்சிதானந்தகனனாகவும் துதிசெய்து, அக்காலத்தில் ஆனந்தபாஷ்பாதியால்மனமுருகி, சுவாநுபவவிசேஷத்தால் விருத்தியாகாரதன்னுடலைத்தவிர மற்றுள்ள சகலபிரமாண்டத்தையும் அதனுள்ளடங்கிய வஸ்துக்களனைத்தையும் பஞ்சபூதாம்சங்

களையும் பிரித்து இல்லாததுகளாகச் செய்து, சுத்தஸ்படிக சங்காசமாய் விளங்கிய விருத்தியுடனான ஸ்வரூக்களைத்தொடுங்கூடிய சிரமாண்டத்திற் பிரதிபிம்பித்து விளங்கிய கடாகாசமூர்த்தியை எல்லாவிடத்திலும் தன்னிடத்திற் போல சுதந்தரனாக அறிந்து, அவனது பிரகாசத்தினாலே சகலங்களும் பிரகாசிக்கின்றதாகவும், தான் முதலிய சகலங்களுக்கும் நாமென்றுநின்பொருள் அவனெனவும், அவனைத்தவிர வேறில்லையெனவும், அறிந்து அவனது திருவடத்தில் அழுந்திலங்கும் ஒளியால் தனது தேகமுதல் சகலமும் மறைபட்டு அப்பிரகாசத்தைத்தவிர வேறில்லாததாகவும் அநுபவிக்கப்பட, பின்னெறியிற் கண்ணெறியப்பட்டுவிளங்காதது போல மனம் அவ்வித்துபூரணப்பிரகாசத்தைவிட்டுப்பார்க்கும் திறமையில்லாததாகக்கொண்டு அவ்வித்துபூரணப்பிரகாசத்தில் இல்லாததாகவே லயித்துவிடும்: மனம்லயித்திடல் திரிபுடியில்லாததினால் முன் உபாசனகாலத்தில் பூரணப்பிரகாசத்தோடும் விளங்கிய ஆபாரகுபாசனாகரமுள்ள கடாகாசமூர்த்தியும் தனதுகருணையால் அவ்வித பக்தனைத்தவிர வேறில்லாதவனாய்க்கொண்டு அகண்டாகாரமயத்திரமாகவே விளங்கிடத்தெரிவான்.

பின்பு அவ்விதபக்தனுடைய தான் சமாதிசக்தியின்

றும் விழிக்குங்காலத்தில் சகலஜகங்களென்ன, அதுகளில் தனதுடலிற் போலவிளங்கிய நடராசமூர்த்திகளென்ன, அதுகளின்பிரகாசத்தில் ஜகம் இல்லாததாக மறைபட்டுப் பிரகாசமாத்திரமாய் விளங்கிய பூரணப்பிரகாசமென்ன, அதில் இல்லாததாகி யொழிந்தமனோலயமென்ன, பின்பு இருக்கின்றதுபோலுதித்த மனமென்ன, அனைத்தும் சச்சிதானந்தகனமாய்ச் சமாதியதுபூதியில் விளங்கிய அதிஷ்டானஞானரூப நிர்க்குணநடராசன்தானாகவே காணப்படுவதால், தன்னைத்தவிர அனைத்தும் மூக்காலத்திலும் வேறில்லவேயிலலையெனத் தான்மாத்திரமாய்ச் சேஷித்து இவ்விதபதவியை அருளிச்செய்த நடராசனது கருணையை என்னசொல்லுவோமெனமகிழ்ந்திட சம்புசங்கரவென மொழிதழுதழுத்திட அப்படியே அதிஷ்டானமாத்திரமாய் ஆனந்தக்கடலாடுதல் சித்தித்திடும்.

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

விபூதிமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

விபூதியானது மகத்தெனவும்மத்திமமெனவும்லகு

வெனவும் மூவகைப்படும்: அவற்றில் மகத்தாவது அநேககோடி பிரமாண்டமாய் விளங்கிய சீவேசபேதமுடைய இப்பிரபஞ்சைசுவரியம்,, " எந்தச்சச்சிதானந்த சுபாவமான வஸ்துவின் தானென ஐசுவரியமகிமாவிசேஷத்தால்,, முக்காலத்திலும் நிஷேதியாமல் நிஷேதித்ததாகச் சுயம்விளங்குகின்றதோ? அதுவேயாம்.

மத்திமமானது முக்கியமெனவும் சாமானியமெனவும் இருவகைப்படும்: அவற்றில் முக்கியமாவது நானாபேதமுடைய ஜடமான இப்பிரபஞ்சத்தை * உர்ணநாபிபோல தானே அபின்னநிமித்தோபாதானமாய்க்கொண்டு சிருட்டித்து, அதில் சீவரூபமாயும் அந்தரியாமிரூபமாயும் அநுப்பிரவேசித்து அவ்விதசீவசுபாவமான ஜகத்தை அஸ்வதந்திர ஐசுவரியமுடையதாய்,, " அந்தரியாமிஸ்வரூபமான ஸ்வதந்திர ஐசுவரியமுடைய தனது ஐசுவரியத்தால்,, மேவிச், சருவசாக்ஷியாய்ச் சருவசம்பூரணமாய் விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமேயாம். சாமானியமாவது பரதந்திரமான ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி இவ்வவஸ்தைகளில், அபிமானமுடைய சீவசைதன்னியத்தின் ஐசுவரியமேயாம்.

லகுவாவது அதிஷ்டானமான பரமேஸ்வரனை அடைந்துய்யும்பொருட்டு சாதனமாக வேதங்களிற்கூறிய விபூதியேயாம்.

---

* உர்ணநாபி - சிலந்திப்பூச்சி.

* விபூதியென்றதின்பொருள் (விசேதா) (பூதிகி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியத்தை அபேக்ஷித்து மற்ற ஐசுவரியங்கள் ஐசுவரியங்களேயல்லவோ? அதுவெனப்படும். (விசேஷேண) (பூதிகி) விபூதி. எவனது ஐசுவரியம் எல்லாஐசுவரியங்களுக்கு மேலானதோ? அதுவெனப்படும்.

இப்பொருளுடைய விபூதியில் சாதனவிபூதியென்பது சுருதிகள் சொல்லிய மந்திராதிசாதனங்களால் பசுவின் மலத்தை நீற்றி, அதில் நாசமில்லாத சுத்ததெளிவான நீற்றைப் பிரமபாவனையாற்பாவித்துத் தரித்திட, சீவன் மோக்ஷமுடையவனாகின்றானெனக்கூறியது. இவ்விபூதி ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்றுமூன்று பேதமுடையதாகும்; அவற்றில் ஸ்தூலமாவது பாசுபதவிரதம் சிரணவிரதம் சிவவிரதம் விரதம் தவசு, என்று இவ்விதமான அநேகபேதங்களாகப் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சாதனதிரவியத்தின் வரலாறு வேதத்திற்சொல்லியதெவ்வாறெனில்; கிரியைபிற்சொன்னபடி குண்டமண்டபாதிநிருணயம்பண்ணி, அதில் அக்கினிப்பிரதிஷ்

---

* விபூதியெனினும், ஐசுவரியமெனினும், திரவியமெனினும் அமையும்.

டாபனஞ்செய்து, அதில்எங்கும் இடைவிடாத்தன்மையுடைய பரமசிவத்தை மந்திராதிகளினூற் பாவித்து,அதில் தத்துவஓமங்கள் செய்து, அதிற் கோமயபிண்டங்களைச் சிவபிண்டங்களாக மந்திராதிகளாற்பாவித்துஓமஞ்செய்ய, அவ்விதசிவபிண்டத் துக்கும்முன் அக்கினியிற்பாவித்த பரமசிவத்துக்கும் மந்திரவிசேஷங்களால் ஐக்கியத்தைப்பரமகுருக்கள் மூகமாகவிசாரித்து, அவ்விபூதியைச் சச்சிதானந்தகனமாம்பரமசிவத்துக்குவேறில்லாததாகவெண்ணி உத்தூளன திரிபுண்டரங்களாகத் தரித்திட, சகலபாவங்களும்நீங்கி மேலான விபூதியின்பொருளையடையத்தகுஞ் சித்தசுத்தியுடையவனாய்ப்பவிப்பான் என்பதுதான்.

கோமயமென்பதுபசுவின்மலமானதால், பசுவென்றால் உலகத்தில் கோவினிடத்திற்பிரசித்திபோல சீவனும் குறிக்கப்படுவதால், சீவனதுமலம் அஞ்ஞானமாகையால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தைச்சுட்டிட ஞானசுவரியந் தானாகப்பிரகாசிப்பதால், அவ்விதப்பொருளைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு ஸ்தூலமாகக்கூறியது; அவ்வித ஓமத்தின் மந்திரார்த்தம் சருவசம்பூரணனாக விளங்கிய சவிசேஷப்பிரமசைதன்னியமே முக்கியமெனப்படும்.

இதின்விவரம் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம்,கிசம்மாங் உதிரம் மேதஸ் மச்சை அஸ்தி, சுரோத்

திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙவை ஆக்கிராணம், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம், ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி, விஸ்வன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞன், ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம், இவ்வித உபாதிகளையுடைய பசுவா னஎன்மலத்தை நீற்றுவித்து, ஸ்வப்பிரகாசபரியாம்பர மசிவவிளங்குதலைத்தவிர வேறில்லாத தாகக்கொண்டு விளங்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று, ஈசனை வேதவிதிப்படி ஓமவிசேஷத்தால் வணங்கிட வணங் குவோன் பக்திக்குத்தக்கதாக ஈசன்தனதுகருணையா ல் அப்படியேஅருள்செய்கின்றான்.

இவ்விதவிபூதி தாரணவிதி யெவ்வாறெனில்? சச் சிதாணந்தசுபாவமாய் எங்கும் இடைவிடாநிறைவுடை ய சருவதயாபரனான பரமசிவமே விபூதியிற் பாவிக்க ப்பட்டிருப்பதால், அதிற் பரமசிவத்தை அபேதபுத்தி செய்து இவ்விதவிபூதியே பஞ்சபூதங்களும்பஞ்சவி ஷயங்களும் தசேந்திரியங்களும் சருவசீவர்களும் சரு வமுமெனவும், பரமசிவமாம்விபூதியைத்தவிரச் சரு வமும் வேறில்லையெனவும் பாவித்து, அப்பரமசிவம் அகண்டமானதால் நகமுதற்சிரசுவரையிலும் வியாபித் திருப்பதாகப்பாவித்துப், பாவிக்கப்பட்டவிபூதியைஉத் தூளனஞ்செய்து, அகண்டபரமசிவத்தில் முக்குணம் மும்மூர்த்தி முச்சீவன் மும்மலம் மூன்றுசக்தி மூன்

றக்கினி மூன்றெனி மூவுலகம் முத்தொழில் எல்லாந் திரிபுடியுடையதாய் மூன்றுபேதத்தன்மையாய்த் தோற்றி விளங்குவதால், அவ்விதமான அனைத்தும் ஆதேயமெனவும், முற்கூறிய அகண்ட பரமசிவமே ஆதாரமெனவும், முடிவில் எல்லாம் பரமசிவமாம்ஞானுக்கினியால் நீற்றப்பட்டுப்போவதாலும் அவ்வித நீற்றினல் உத்தூளனத்தின் பேரில் திரிபுண்டரத்தை மேற்சொன்னபாவனைப்பிரகாரம் பாவித்து பக்தியோடுந் தரித்திடவேண்டும். இதுபதினைந்து பேதமுடையதாகலாம் அவைகள் ஜாதி சமயங்களில் உபகாரம்.

மத்திமத்தில் சாமானிய திரவியோத்பத்தியானது சாமானியசாமானியமெனவும் சாமானியமுக்கியமெனவும்இரண்டுபிரிவுடையதாகும். அவற்றில் சாமானியசாமானியமாவது தொண்ணூற்றாறு அங்குலமுடைய சரீரத்தில் மத்தியபாகமாகிய மூலாதாரமுதற் சகஸ்திராரம்வரை ஆறாதாரங்களும் குதத்துக்குமேல் சிரசுவரை விளங்குவதால், அவ்வித ஆதாரங்கள் இடைபிங்கலை இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியான சுழிமுனைநாடியைப் பற்றிவிளங்குவதால், அவ்வாதாரங்களில் பிரமவிஷ்ணுருத்திரஈஸ்வர சதாசிவ விந்து நாதம் பரை சிவம்வரை ஒன்பது. தத்துவம், "சூக்ஷ்மாதாரம்மூன்றோடுங்கூடிய சடாதாரங்களுக்கு" அதிஷ்டானதேவதைகளாய்

விளங்குவதால் இவ்வித தேவதைகளைக் குருமுகமாக மேற் சொன்ன ஆதாரங்களில் அடையொகசகித்தியானமார்க்கமாயாவது,கேவலதியானமார்க்கமாயாவது, உள்ளபடிஅறிந்தநுபவித்து, அத்தேவதைகளை யுடைய ஒவ்வொருதத்துவத்தையும் மேலான ஒவ்வொருதத் துவத்தில் ஒடுங்குவித்து, மூலாதாரத்தினின்றும் மூலாக்கினியை உத்தீபனஞ்செய்து, அவ்வித அக்கினியினால் பஞ்சபூதங்களையுந்தகிப்பித்துப், பின்புசொரூபமான பரமசிவமாம் அமுதத்தால் சகஸ்திராரத்தினின்றுஞ் சிரவிப்பித்து, பஞ்சகோசபஸ்மங்களை ஆப்பிலாவனஞ்செய்து, அதினின்று ஸ்தூலசரீரோற்பத்திசெய்து, அதிற்சடாதாரம்பொருந்திய சூக்ஷ்மசரீரத்தோடும் அநுப்பிரவேசித்து, அச்சிவத்தினின்றுஞ் சீவகலையைப்பிரித்து, ஸ்தூலசரீரத்தில் வியாபகஞ்செய்வித்து, அவ்விதசீவனை தனது ஆணவம் மாயிகம் கார்மிகம் என்ற பிரமக்கிரந்திவிஷ்ணுக்கிரந்தி ருத்திரக்கிரந்தி இவைமுதலான சீவதிரோதாயகசக்திகளை அதிசூக்குமமாய் அநேககோடிசூரியப்பிரகாசமாய் விளங்கிய குண்டலிசக்தியான சிதகலையாற் பேதித்து, அத்திரோதான நீங்கியசீவனைச் சகஸ்திராரத்திற் பரமசிவத்தில் ஐக்கியப்படுத்தி, அச்சக்தியும் அதில் ஐக்கியப்படத் தேகவாசனைநீங்கித் தி

ரிபுடியற்றுச் சமரசானந்தகனமாய் அநுபவத்துக்குவ ரும்; அவ்வித சிவானந்தவிபூதியால் சீவனை தான் சீ வோபாதிநீங்கிச் சிவோபாதியாக விளங்கத்தெரிவதே யாம். இது வேதத்திற்சொல்லியபடி யோகசம்பிரதாய த்தாற்கூறியது.

சாமான்யமுக்கியதிரவியோற்பத்தியாவது இருபத் துநான்குதத்துவமுடைய ஸ்தூலதேகத்தைப் பதி னேழுதத்துவமுடைய சூக்ஷ்மதேகத்தில் அடக்கஞ் செய்து, அவ்வித சூக்ஷ்மதேகத்தை அவித்தையாஞ் சூன்யாகாரகாரணசரீரத்தில் அடக்கஞ்செய்து, அக் காரணசரீரத்தை விட இரண்டுசரீரமும் வேறில்லவே யில்லையென நிஷேதித்து, அக்காரணசரீரமான அவி த்தையே சீவனை பசுவின் மலமானதால், அக்கோமய த்தைச் சுழுத்திசாக்ஷியாந்துரியசிவசைதன்னியாக்கி னியால் தகிப்பித்து, அவ்வித தக்தமாம் அவித்தையின் சாரமே சாக்ஷிபோதமாய் விளங்குவதால், அவ்விதசா க்ஷிபோதமாம் விபூதியால் தன்னை விரசனாகவும் விமி ருத்தியுவாகவும் விசோகனாகவும் விபாவனாகவும் அறி ந்து, பின்பு சரீரத்திரயங்களையுஞ் சாக்ஷிபோதசக்தி யால்வியாபித்து, சாக்ஷிபோதமானதன்னிடத்தில் பழு தையிற்சர்ப்பம்போலக்கற்பிதமாயறிந்து, பழுதையை த்தவிர சர்ப்பம்வேறில்லையென்றறிந்துதெளிவதுபோ

ல் சாட்சியான சித்தாந்தன்னைத்தவிர சரீரத்திரயம்வே றில்லையென்றஅநுபவோற்பத்தியெயாம்.

இனிமுக்கியதிரவியோற்பத்தியானது முக்கியசாமான்யமெனவும்முக்கிய முக்கிய மெனவும்இரண்டுபிரிவுடையதாகும்: அவற்றில் முக்கியசாமான்யமாவது முற்கூறிய சாக்ஷியாந்துரியசைதன்னியத்தைச் சுருதிகள் சொல்லியபடி பரமசிவமாக அறிந்து, அப்பரமசிவத்தில் சகல ஜகங்களும் அம்புதியில் அலை நுரைகள்போலத் தோற்றிவிளங்குவதால், அவ்விதசருவபிரவஞ்சங்களையும் அந்தந்த நாமரூபங்களோடுங்கூட குருபதேசத்தாற் கிடைத்த அநுசந்தானவிசேஷத்தால் விஷயிகரித்து. அவ்விதசகலத்திலும் பஞ்சபூதாம்சங்களை இல்லாதவைகளாகப்பிரித்திடில் தக்தபடம்போல சகலங்களும் தத்தம்நாமரூபமுடைய விருத்திகள்மாத்திரமாய்விளங்கத்தெரியும்: அவ்வித பின்ன பின்ன நாநாநாமரூபமுடைய விருத்திமாத்திரமாய் விளங்கிய பிரவஞ்சத்தில் அந்தந்தவிருத்திகளில் பஞ்சபூதோபாதிநீங்கிடினும், அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியம் நாநாபேதங்கள்போலவே விளங்கத்தெரியும்: அவ்விதபிரவஞ்சசோபாதிகசமஷ்டி பிரமாண்ட விருத்தியினுள்ளடங்கிய நாநாவுபாதியையுடைய சீவசைதன்னியங்களை வியாபித்து, உள்ளும்வெளியும் ஏகாகாரமாய்ப் பூ

ரணமாய் விளங்கிய சருவசாக்ஷியானசோபாதிக பிர மசைதன்னிய மாகின்ற நம்மிடத்திற்றோற்றிவிளங்கி ய இப்பிரவஞ்சம் நம்மைத்தவிரவேறில்லையெனத்தெ ளிந்து, நாமேசகலரூபமாய்விளங்குகின்றோம் பின்ன பின்னதிரிபுடியுடைய இச்சீவசைதன்னியங்களாகின்ற ஆதேயவஸ்துக்களுக்கு, நாமே ஆதாரமென்று எல்லா வற்றிலும் அகண்டாகாரவிருத்திசைதன்னியமாக வி ளங்கிய அநுபூதியின் உற்பத்தியேயாம்.

முக்கியமுக்கியமாவது முற்கூறிய அகண்டாகார சோபாதிக பிரமசைதன்னியத்தில் நாநாகாரஜகத்பேத ம் வரக்காரணமில்லாததினால், ஆதார ஆதேயவிவகார ம் விருத்தியைப்பற்றியதேயன்றி, அறிவைப் பற்றியது ல்ல, அவ்விதஞானசுபாவமான பூரணதிருக்கில் திரிகீ யமான பிரவஞ்சவிருத்தி உற்பவிக்கவல்லமை யுடைய தாகாது; ஆகையால் அப்பூரணசைதன்னியமாம் பிரம த்தைத்தவிரப் பிரவஞ்சம் முக்காலத்திலும் இல்லவே யில்லையெனப் பிரவஞ்ச சூனியாகாரமாயுள்ள அகண் டாகாரஞானாநுபவவுற்பத்தியேயாம்.

மஹாவிபூதியாவது சீவேசபேதங்களுடைய பிர வஞ்சத்தின் ஆரோபாபவாதங்களை எதிரிடாமல் போ தவிருத்தியின் உதவியின்றிச் சுயஞ்சொரூபமாக யாவு ம் அநுபவியாமலநுபவிக்கின்றதெனப்படும். இவ்வித

மஹாபஸ்மாநுபூதியின்பொருட்டு மேற்கூறிய சாதனங்கள் அதிகாரியின்பேதத்தால் அகத்தியம் அங்கிகரிக்கப்படும்.

இவ்விதநிர்க்குணமஹாவிபூதியின்பொருட்டு கேவலம்நீறாகிய பாகியவிபூதியால் என்னபிரயோசனம் ஏழையாகிய சிலர்கிரகங்கள் ஜெண்டாக்களே இல்லாதவைகளாயும், வர்த்தகரின் கிரகங்கள் வெவ்வேறுவிதமான ஜெண்டாக்கள் கட்டப்பட்டவைகளாயுமிருக்க, மஹாராஜாவின் அரண்மனை அவன்பெருமைக்குத்தக்கபடி எப்படி மேலானஜெண்டாவால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படியே சிலசமயங்கள் புண்டரமேயில்லாதவைகளாயும், சிலசமயங்கள் வெவ்வெறுவிதமான புண்டரமுள்ளவைகளாயும், காணப்பட்டிருக்க, இச்சமயம் அதின்மகத்துவத்துக்குத் தக்கபடி விபூதிதாரணத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது.

ஆனல் ஜெண்டாவில் அரண்மனையைக் காண்பிக்குந் தன்மையிருப்பதுபோல இவ்விபூதியில் என்ன இருக்கின்றதெனில்? வீட்டையும்படி பிரபஞ்சாபிமானத்தை நீக்கும்வல்லமையிருக்கின்றது; எவ்வாறெனில்; வீடென்பது பிரபஞ்சாதீதப்பொருள், அதுபிரபஞ்சாபிமானிகளுக்குக் கிட்டாது, பிரபஞ்சாபிமானம் நாதன் துபிசாரதமின்றிநீங்காது, நாதனது பிரசாதம்

வெகுசமயங்களில் அதிகாரிக்குத் தகுந்தபடி வெகு பேதமாகக்காணப்படுகின்றன, வீடடைய வேண்டிய அதிகாரியின் பொருட்டுப் பிரசாதம் எச்சமயத்திலிரு க்கின்றதென்றாலோசிக்கில், இச்சமயத்திலேயேயிருக்கி ன்றதென்று யாவருந் தெரிந்து, வீடடைவதற்கு இந் தவிபூதி உன்னதமான ஜெண்டாவாயிருக்கின்றதென்று வேதங்களில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இதின்முற்பாரியம் சகலபிரபஞ்சங்களும் முடிவி னீற த்தக்கவையாயும், எல்லாம் நீறியும் தான் நீறாததாயும், சுத்தமாயும், எல்லாவற்றின் முடிவான வீரியமெனவு ம், அவ்வீரியமாய்நின்ற பரமசிவம் ஸ்வப்பிரகாசஜகத் காரணமாய்க் கொண்டுளவற்றினுஞ் சுபாவமாய் விளங் குவதால், அப்பரமசிவத்தைத் தவிர ஜகம் வேறில்லா ததாகச் சுருதியுக்தியநுபவங்களாற் காணப்படுவதால், அவ்வித அநுபவமாம் வீடு பசுவாஞ் சீவனது அஞ் ஞானமா மலம்நீறியே அடையத்தக்கதாயிருப்பதால் அவ்விதஜகத்துக்கு அழியுந் தன்மையென்ன, வஸ்து வுக்கு அழியாத்தன்மையென்ன, சுத்தத்தன்மையென்ன பசுவின்மலந் தகிக்கப்படச்சத்தித்திடுதலென்ன, இவ் ளவும் விபூதியைக் கையிலெடுத்தமாத்திரத்தில், விவே கிகளுக்குத் தெரியவரலாம்; ஆகையால் அதற்கவ்வள வுமகிமைகூறியது.

முற்றிற்று.

பதினொருவது

ருத்திராக்ஷமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

ருத்திராக்ஷமென்றதின் பொருள். (ருக்கை) சம்சரா துக்கத்தை (திராவிப்பிப்பதால்) நீக்குவிப்பதால் (ருத்திரம்)அதுவாயுள்ள (அக்ஷம்) கண் எனப்படும். இவ்வித ருத்திராக்ஷம் சித்தமென்றும் சாத்தியமென்றும் சாதனமென்றும் மூன்றுவகுப்புடையதாம.

அவற்றுள் சித்தமாவது முக்காலத்திலும் சீவேசபேதமுதலிய இரண்டாம்வஸ்துவை எதிரிடாமல், ஸ்வயமானந்தவடிவாய் விளங்கிய அறிவெனப்படும்.

சாத்தியமாவது பிரதீதியில் ஜனனமரணாதியையுடைய துக்கசாகரத்தில் மூழ்குகின்றவனாய்ச் சிவன் தோற்றப்பட, அவ்விதசிவனை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களாற் சோதிக்க, ஜாக்கிரம் சொப்பனத்திலும் சொப்பனம் சுழுத்தியிலுமாயடங்கிநின்றவிடத்தில், சிவன் எவ்வண்ணமிருந்தானெனத் தூங்கிவிழித்தபின் ஆலோசிக்க, நான் ஒன்றுந்தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்று காணப்படுவதால், ஒன்றுந்தெரியாமை மௌட்டிகமானதால், மௌட்டிகமே சகலருக்குந் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுவதால், அவ்வித அஞ்ஞானத்தால்

கெட்ட ஆன்மதிரோதானசுபாவமுடைய தெரியா மையென்னும் அஞ்ஞானகாரியமான சம்சாரதுக்கசாக ரத்தில் மூழ்குகின்ற சீவனுக்கு * ஒன்றுந்தெரியாம ல்தூங்கினேனென்ற பிரதீதியோடு சுகமாயென்றொரு பிரதீதியுந் தோற்றுவதால் அவ்வித ஆனந்தாநுப வம் ஜடமாயின் விளங்கத்தகாததினால் அவ்வநு பவத்தைச் சித்தெனக்கூறலாம்; இருந்ததே விளங் கவேண்டுமாகையால் அவ்வநுபவத்தைச் சத்தென் றுங் கூறலாம்; இவ்வஸ்து சச்சிதானந்தமாயிடினும் சுழுத்தியில் விருத்தியில்லாததினால் விழித்தபின், வி ருத்திபடமாய் ஆனந்தசொரூபம் அநுபவத்துக்கு வ ருவதால், ஒருபொருளையுமன்னியே கொள்ளாமல் வி ளங்கிய அவித்தைவிருத்திச் சுவாசனையில்லாததினால், சுட் டிய அவித்தையே அறிவெனக் கொண்டிருந்ததினால், விழிக்குங்காலத்தில் அகண்டாகாரவிருத்தியிற் பிர திபிம்பிக்க சைதன்னியம்,, " அவ்விருத்தியின் வாசனா ரூபமான ஏகதேசாம்சத்திற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாச னுக்கு,, ஒன்றுந்தெரியாமையாகிய அஞ்ஞானமாக அ பிப்பிராயப்பட, அவ்வித அபிப்பிராயமே,, " ஒருவிருத்

* ஒன்றுந்தெரியாமலென்றது — சுகாநுபூதிதவிர மற் றியாதொரு பிரதீதியுமில்லையென்று ருசுவாதல்.

தியிற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சைதன்னியத்தை, வி ருத்தியில் உள்ளடங்கிய வாசனையால்?* இருவகையாக க் காண்பிக்கக் காரணமாய்நின்ற,, அஞ்ஞானமாக வி ளங்க, இவ்வித சிதாபாசனுக்கு அஞ்ஞானத்தால் நே ரிட்ட சம்சார துக்கநிவிர்த்தி கிடைக்கும்பொருட்டு, ஒன்றுந்தெரியாமற் றூங்கினேனென்ற பிரதீதி பிராந் தியாற் றோற்றியது தானென நிஷேதிக்க வல்லமையு டைய சுகமாயென்ற ஆனந்தாநுபூதி அபாதிதமாய்க் கூடவேகாணப்படுவதால், அவ்வானந்தாநுபூதியால் அ ஞ்ஞானம் வரக்காரணமில்லையென நிஷேதித்திடில் அம்மறைவுநீங்கிடும்; அம்மறைவு நீங்கிடில் சுகமாத்தி ரஞ் சேஷிக்கும்; ஜடமெல்லாம் அழிவுடையதாகை யால், அவையெல்லாம் துக்கசுபாவமுடையதெனப்படு ம்; அழிவில்லாமல் என்றுமொன்றுபோலுள்ள இயல் பான சித்தே ஆனந்தமெனப்படும்; அவ்விதசச்சித

* இருவகையென்பது —வாசனையைஉள்ளடக்கியவிரு த்தியில் விருத்திமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத் தை அந்தரியாமியெனவும்; அவ்விருத்தியில் அவ்விருத்திக்கு வேறில்லாததாகக்கொண்டு அதிலுள்ளடங்கிய சருவாகார பீஜநிராகாரமாகிய வாசனுமாத்திரத்திற் பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியத்தைப் பற்றிச்சிதாபாசனெனவும்படுவது.

வதாபாவனையுடன் பாவித்து நித்தியமாய்த் தரித்திடில் எதார்த்த நிலைமையை உள்ளபடியடைய ச்சித்தசுத்தியோடுங்கூடிச் சிவப்பிரசாதத் துக்குரித்தாகிவிடுவார்கள்: இப்படி இருக்கவும் சிலமந்தப்புத்தியாளர் இதெல்லாம் இந்துக்களது சாஸ்திரக்கட்டுப்பாட்டாற்கூறப்பட்டன, இவற்றால் என்னபிரயோசனம் என்று ஆலோசிக்கின்றார்கள்; அவ்வித ஆலோசனை செய்கின்றவர்கள் நாஸ்திகர்களாகில் உத்தரஞ்சொல்லவேண்டிய அகத்தியமில்லை; எம்மதத்திலாவது நம்பிக்கையுடையவர்களாகில் அவர்கள்பொருட்டு

உத்தரம்.

சகல சமயங்களையும் தூஷிக்கின்ற சிலஅதிமேதாவிகள்கூட மதாந்திரங்களிற் சொல்லிய ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய கட்டுப்பாடுகளை ஒப்பலாமாயின், இதுமாத்திரம் என் ஒப்பத்தகாது? மேலும் இந்தருத்திராக்ஷம் வஸ்துவின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற நாமமுடையதாய்க் காணப்படுவதாலும் யாவும் வஸ்துவைத்தவிர வேறில்லாததினாலும் அப்படிக் கூறியதேயன்றி வேறுவிதமாகக் கூறியதல்ல: மற்றச்சமயங்களின் கோட்பாடுகள் முடிவில் ஒருபொருளைத்தெரிவிக்க உண்மையாய் உபகாரப்படவில்லை: ஆகையால் எச்சமயத்தோர்களும் தத்தஞ்சமயங்களிற் சொல்லிய

உபகாரமான சாதனநடத்தையைத் தள்ளவல்லமையு டையவர்களல்ல: தள்ளிவிடில் ஒருசமயத்திலும் அவர்களுக்கு விசுவாசத்தன்மையில்லாமல் கெடுதலுடையவர்களாகவேபவிப்பார்கள்.

மேலும் சருவாவயவ சௌந்தரிய வதியான ஒருசுமங்கிலி சருவாபரண முடையவளா யிருந்திடினும், திருமங்கிலியமென்னும் ஒருஆபரணமில்லாவிடில் அவளெப்படி அமங்கிலியெனப்படுவாளோ? அப்படியே இவ்விதமகிமைபொருந்திய ருத்கிராக்ஷதாரணமில்லாதவர்கள், சிவப்பிரசாதத்துக்கு உரியராகார்கள். அரசன் சேதனனாயிருந்திடினும் அதிகாரமுகர் தரிக்கப்படாமல் இராச்சியவல்லமைசெலுத்த எப்படிஉபகாரப்படானோ? அப்படியே ருத்கிராக்ஷதாரணசிரத்தையில்லாமற் சிவப்பிரசாதமடைய யாரும்உரியராகார்.

ஆனல் ருத்திராக்ஷத்துக்கு அவ்வளவுமகிமைசொல்வதற்கு பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் ஏதாயினுமுண்டா? உண்டு இப்போதும் அநுபவத்திற் காணப்பட்டேவருகின்றது; உள்ளபடி ஸ்வயம் உற்பத்தியுடையதும் வேதத்திற்சொல்லிய இலக்ஷணத்தோடுங்கூடிப் பெருமைபொருந்தியதுமான ஏகமுக ருத்திராக்ஷத்தை அடியில்வைத்து, அதற்குமேல் எவ்வளவுருத்திராக்ஷங்களை வைத்திடினும் அது அவ்வளவுக்கும் மே

லாகவரக் காணப்படுவதால், அதனது மகிமையை எவ ர்களாற்கூறக்கூடும்.

அரசன் காணப்படாவிடினும் அவனதுமுகர் அவன து ஸ்திதியை வெளிப்படுத்துவதுபோல, ருத்திராக்ஷ ம் சிரத்தையுடன் தரிக்கப்பட்டவிவேகிகளுக்குப் பர மசிவத்தின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணி உய்யும்படிச் செய்யும்: ஆகையால் மேற்சொன்ன சித்தமுதல் சாதனம்வரையான ருத்திராக்ஷதாரணம், அதிகாரிபே தத்தால் சகலர்களுக்கும் அகத்தியம் ஒப்பவேண்டும். ருத்திராக்ஷமில்லாதசிவபத்தி கண்ணில்லாத மன்னன் போலிருக்கும்.

முற்றிற்று

பதினேழாவது

பஞ்சாக்ஷரமகிமை யுரைத்த

பிரகரணம்.

பஞ்சாக்ஷரமானது சூக்ஷமம் மத்திமம் ஸ்தூலமெ ன்று மூன்றுவகுப்புடையதாம். கவது (பஞ்ச) விஸ் தாரமாகிய (அக்ஷரம்) நாசரகிதப்பொருள். உவது (பஞ்ச) நாடோறும் பிரத்தியக்ஷமிருந்துவாய்விளங் கிய சகலஜகத்ஞானரூப சுமூத்தியிற்கூட (அக்ஷரம்) அபாதிதசுபாவமுடைய நாசரகித ஆன்மப்பொருள். கூவது (பஞ்ச) பஞ்சகர்த்தாக்களென்ன பஞ்சகிர்த்தி

யங்களென்ன பஞ்சபூதங்களென்ன இருவகைப்பட்ட பஞ்சேந்திரியங்களென்ன பஞ்சாவஸ்தைகளென்ன இவைகளில் (அக்ஷரம்) ஐந்துபேதமுடையவைபோல பிரதிபிம்பித்துவிளங்கிய விருத்தி சைதன்னியம் என்னப்படும். இவற்றை உள்ளபடிபோதிப்பிக்குந்திறமை ஐந்தெழுத்துக்கிருப்பதால், வாச்சியவாசகங்களுக்கு அபேதத்தன்மையானதால் இதையும் பஞ்சாக்ஷரமெனக்கூறியது.

ஆனால் ஜெபகாலத்தில் இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அப்பொருளுடைய பரமசிவம் அநுப்பிரவேசித்து விளங்குகின்ற தன்மை அறியப்படுமாயின், அந்தஅதிசாரியின்பொருட்டு அதுவே பரமசிவமென்ற திருப்தியை ஏன்கொடுக்கமாட்டாது? திருபதனைகவே செய்விக்கும்.

ஜெபகாலத்தில் பரமசிவம் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் அநுப்பிரவேசித்து சாதுக்களின்மூலமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியெனில்? ஈசன் இச்சா ஞானக்கிரியாசக்தியுடன் கூடிவிளங்குவதால், அம்மூன்றுசக்தியுடைய பரமசிவம் சருவ வல்லமையுடைய பரிபூரணஅறிவாகையால், அவ்விதஅறிவாய்விளங்கியபரமசிவம் சாதகர்களால் பஞ்சாக்ஷர உச்சாடனகாலத்தில் உச்சாரிதமான ஐந்தெழுத்துடைய பஞ்சாக்ஷரமாமசிங்காசனத்தில் எழுந்தருளி வாக்கினலுச்சரிக்கப்படுகிற பஞ்

ம புராண இதிகாசங்களாலும் கூறவொண்ணாப்பரமசி வப்பிரசாதத்தின் மகிமாவிலாசத்தைஎவர்களாற்றான்ம திக்கக்கூடும்.

ஆகையால் சகலவித்தியாப்பியாசங்களும் சகலயெ க்கியதானதவசுகளும் சகலபக்திகளும் சகலயோகசா தனங்களும சமாதிமுதலியசகலதானங்களும் அபார மகிமாகனம்பொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதத்தையடை யும் பொருட்டே யன்றி, வேறொருபிரயத் தனத்தி ன்பொருட்டல்லவென்பது சகலசாஸ்திரங்களின் உ ண்மையானஅபிப்பிராயமெனக்கொள்ளுதலே, பரமசி வப்பிரசாதத்தையடைந்த பெரியோர்களின் பெருமை யாம்: அப்பெருமையையேபேசாப்பெருமையெனஸ்து திக்கப்படுகின்றது.

அவ்விதபெருமைபொருந்திய பரமசிவப்பிரசாதிய ர்களான பெரியோர்களின் மகாபவித்திரதரங்களாயு ள்ள பாததூளிகளாஞ் சச்சிதானந்தவிலாசங்களுக்கு த்திரிகரணங்களாலும் அனேககோடிநமஸ்காரம்.

இவ்விதமாய் நம்புகிறவர்களே அவர்களைப்போலச் செய்கின்றதே அவற்றிற்குச் சகசமகிமை.

முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது
அவிமுக்தஸ்தலமகிமையுரைத்த
பிரகரணம்

அவிமுக்தஸ்தலமென்னப்பட்ட காசிக்ஷேத்திரத்தில் மரணமடைதலானது, அத்துவிதஞானம் எப்படியோ அப்படியே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமாக இருக்கின்றது.

ஞானந்தான் மோக்ஷத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று சகலசாஸ்திரங்களும் கூறியிருக்க, காசிமரணம் சாதனமாதல் கூடுமோவென்னில்? காசிமரணத்தால் ஞானமுண்டாய் சகலமும் மோக்ஷத்தை அடைகின்றனவென்றுசுருதியிற் கூறப்பட்டிருப்பதால் கூடும்.

சிரவணமனன நிதித்தியாசனதியான தாரண சமாதியின்றிக் காசிமரணத்தினல் ஞானம் எப்படியுண்டாகும்? சுருதிகளில் சத்தியசங்கற்பனுய்த் தெரியவருகிற ஈசனே, காசியில் மரணகாலத்தில் சகல பிபீலிகாதி பிரமபரியந்தமும் ஞானேபதேசஞ்செய்து, மோக்ஷஸ்வரூபமான தன்சுபாவத்தில் ஐக்கியஞ்செய்கிறேமென்னும் பிரதிஞ்ஞாவானுய்ச் சுருதியிற்காணப்படுவதாலும், அவ்விதஈசன் தன்னுற்கற்பிக்கப்பட்டஜகத்தில்

சாக்ஷரம் தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான செவிக ளாற் கேட்கப்பட அவ்விதமகிமைபொருந்திய பரமசி வத்தின்வல்லமைஇச்சிக்கத்தக்கதாக அந்தக்கரணத்தி ற்காணப்படுவதால், அவ்விச்சைப்படி அவ்வருணங்களி ன் பொருள்களுடைய பரமசிவமாகவே தியானித்தி டச்செய்து மனந்தெளிவதால், ஒருதிரி அக்கினியின் சம்பந்தமின்றி எப்படிமற்றொருதிரியைப் பிரகாசமு டையதாக்கி வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வல்ல மையுடையதாகாதோ? அப்படியே இந்தப்பஞ்சாக்ஷர சிரவணமாத்திரத்தால் அப்பரமசிவமகிமையை இச் சையோடுநாடவே மனசுக்குச் சிவஞானம் உண்டாக வேண்டுமானல் சிரவணுதாரமான பஞ்சாக்ஷரத்தில் பரமசிவவிளக்கமின்றிக் கூடாது: ஆகையால் பஞ் சாக்ஷரத்துக்கும் அதை ஆலயமாகக்கொண்டுவிளங்கி ய பரமசிவத்துக்கும் பேதமில்லையெனத்தெளிந்து பி ரேமபக்தியுடன் பஜித்திடுவோர் சிவப்பிரசாதத்துக் குரியராகின்றார்.

ஆனல் எந்த சப்தங்களிலும் இச்சா ஞானகிரியாச க்திமூன்றுங்காணப்படுவதால், இப்பஞ்சாக்ஷரத்தில் மாத்திரம் அவ்வளவு மகிமையுள்ளதாகக் கூறியதென் னவெனில்? உலகத்தில் ஆதித்தனுக்குச்சமானம்வேறொ ருபிரகாசம் எப்படியில்லையோ, கீர்வாணத்துக்குச்சமா

ணம் வேறொருபாஷை எப்படியில்லையோ, வீட்டையும்பொருட்டு வைதிகசைவ சமயத்துக்குச்சமானம் வேறொருசமயம் எப்படியில்லையோ, மகாராஜனது உக்குமத்துக்குச்சமானம் வேறொருஉக்குமம் எப்படியில்லையோ? அப்படியே இப்பஞ்சாக்ஷரம் பரமசிவத்தினது உக்குமரூபமாயும் பரமசிவத்தினது யாவத்வல்லமைகளையுங்கூற வல்லமையுடையதாயும், எந்தலாக்களும் அரசனதுபெயருடையசயனை ஆசரித்திருப்பதுபோல, எம்மதங்களின் நூல்களும் எம்மதங்களின் அபிப்பிராயங்களும் இந்துக்களது நான்குவேதங்களும் அதன்மகிமையை ஆசரித்திருந்தே அரசனதுபொக்கிஷத்தைக் காவற்சேவகர்போல சாக்கிரதையாய்க்காத்து விளங்கப்படுவதாயுமிருப்பதால், அதற்குஅவ்வளவுமகிமைகூடியதெனக்கொள்க.

பஞ்சாக்ஷரமென்பது (சிவயநம) என்னும் ஐந்தெழுத்துக்களேயாம். இவற்றின்பொருளைக்கமாவது சகள நிஷ்கள ரூபமாய்விளங்கிய சருவஞ்ஞபரமசிவத்தின்பொருட்டுச் சீவனது வணக்கமெனவாம். எவ்வாறெனின்? தேகாபேக்ஷையால் தாசனெனவும், சீவாபேக்ஷையால் கடலினொருதிவலைபோல் அம்சமெனவும் கூடஸ்தபுத்தியால் அப்பரமசிவத்தைத்தவிர நானென்பது வேறில்லவேயில்லையெனவும் ஆகின்றன.

தாற்பரியம் வணக்கமென்பது ஒன்றில் மற்றொன்று அடங்குவது அதாவது மாயையாற்றோன்றிய சீவேசபேதத்தை சுருதி யுக்தி அநுபவங்களால் நீக்கி சேஷித்த ஏகசுபாவமாம் சிவஞானமாத்திரமாய் விளங்குதல்தான்.

இனி அவ்வக்ஷரத்தின் பொருள்விவரம் (சிவ) சச்சிதானந்தம் அத்விதசச்சிதானந்த சுபாவமாகிய (ம) எனக்கு (ந) இல்லை கூட்டவும் தள்ளவும் தக்கதான இரண்டாம்பொருள் (ய) பிரயோசனமில்லை. இன்னும் (நம) என்பதில் (ந) இல்லை என்ன இல்லை (ம) அஞ்ஞானமாம் சுழுத்திரூப ஆவரணமென்ன அதின் அபிமானியாம் பிராஞ்ஞனென்ன இவைகள் யார்பொருட்டு? சிவாய அகண்டசச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவசொரூபத்தைத் தவிர வேறு துவிதத்துக்கு இடையில்லாததினால் துரியமான ஆன்மாவின் பொருட்டென்பதாம்.

சிவமென்றால் உபநிடதங்களில் அத்துவிதமென்றும் சாந்தமென்றும் துரியமென்றும் ஆன்மாவென்றும் காணப்படுவதால், ஆன்மாவென்றதின்பொருள் நானென்று சகலர்களாலுங் கூறப்படுவதால், நானொன்றுந்தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தில் தூங்கினேனென்ற அநுபூதி சுழுத்திகாலத்தைப்பற்றிவந்த அகம்பொருளானதால், அவ்விடத்தில்

அகங்காரம் காணப்படாததினால், நானென்றதின் அகங்காரமில்லாத ஆன்மத்தன்மையெனவும், தூங்கினேன் என்றதின்பொருள் வாசனையிற்கண்ட அகங்காரம் அவ்விடத்தில் பிரயோசனமற்று நீங்கியிருந்ததெனவும்; ஒன்றுந்தெரியாமல் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித விருத்திஞானம் சூனியமாயிருந்ததெனவும், சுகமாய் என்றதின்பொருள் துவிதாத்துவித பிரதிதிநீங்கிய சுத்த அதிஷ்டானமாகையால், அவ்வதிஷ்டானசுபாவம் ஸ்வயமானந்தமானதால் அவ்வித அபாதீத ஸ்வப்பிரகாசமான அதிஷ்டானஆனந்தமே விழித்தபின் விருத்தியிடமாய் அநுபவத்துக்குவருவதால், அநுபவம் ஞானரூபமானதால் அவ்விதவிருத்தி பிரதிபிம்பித ஞானானந்தாநுபவத்தை எவர்களாயினும் யூகித்திடில் ஜடதுக்கமெனக்கூறத்தகாததினாலும், அவ்விதவிருத்திப் பிரதிபிம்பிதஞானானந்தாநுபவம் பிரதிபிம்பிக்குமுன்னமே இருந்ததே பிரதிபிம்பிக்கவேண்டியிருப்பதால், இருக்கும்வஸ்து சத்தாகையால் அவ்விதசத்தும்நாமாகவே சித்தித்துக்காணப்படுவதால், சத்தானதன்னை எவர்களும் அசத்தெனநிஷேதிக்க உபகாரமில்லாததினால், விழித்தபின் தோற்றியவிருத்தியை அபேக்ஷித்து விருத்தியிற்பிரதிபிம்பித்த ஆனந்தாநுபவத்தால் ஆனந்தமெனவும், அவ்வானந்தாநுபவம் ஞானரூபமாயிரு

ப்பதால் சித்தெனவும், விருத்திஉதயத்துக்குமுன் விருத்தி விஷயமாயில்லாததினால் சத்தெனவும், முற்கூறிய சிதானந்தாநுபவம் சித்தே ஆனந்தமாயும் ஆனந்தமே சித்தாயும் ஒருபொருளாய்க் காணப்படுவதால், அவ்விதசித்தான ஆனந்தம் சத்தைத்தவிர வேறில்லாததினால், இவ்விதசச்சிதானந்தமென்ற விவகாரப்பிரதீதி விருத்தியைமுன்னிட்டுக்கூறினபோதிலும், அவ்விருத்தியநுபவகாலத்திற்றானே விளங்கியபிரதீதி விருத்தியில்லாத இடத்தைப்பற்றி வந்திருப்பதால், ஞாதுரு ஞான ஞேயரகித ஸ்வயஞ் சச்சிதானந்த தாற்பரிய பூமியான அதிஷ்டானமெனக்கூறியதாம்.

அவ்வித ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்த அதிஷ்டானமான தன்னையேபொருளென உபநிடதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் மற்றுஞ்சகலசமயங்களும் அபிப்பிராயப்படுவதினாலும், சிவமானதன்னிடத்தில் சுபாவமாயாவது விருத்திப்பிரதிபிம்பித சிதானந்தா நுபவமாயாவது அநிர்தஜடதுக்கத்தன்மை நேரிடக்காரணமில்லாததினால், அச்சிவமாம்தனக்கு மகாரத்தின் பொருளான சுழுத்திரூபஅஞ்ஞானமாம் ஆவரணமுக்காலத்திலுமில்லையெனநிச்சித்திட, பிராஞ்ஞன் இல்லாதவனாவான்: அவனில்லாதவனாகவே பிராஞ்ஞனும்பசுவிவகாரத்தைப் பற்றிவந்தபாசவிவகாரமென்ன அப்பசு பாசங்களையிட்

டுவந்த பரிவிவகாரமென்ன இவையனைத்தும், பழுதையில்மயக்கத்தாற்றோன்றியும் விளங்கியும் விவேகத்தால் இலலாமல்நீங்கியும் அப்பழுதையைத்தவிர அனைத்துக்குஞ் சத்தையெப்படியில்லையோ, பழுதையின் சத்தைமாத்திரமாயே எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ? அப்படியே தோற்றுமறைதலிலலாதஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தசுபாவமாய் விளங்கிய சர்வாதிஷ்டானமான பரமசிவமாம் ஆன்மாவானதன்னிடத்தில், அநிர்தஜடதுக்கத்தன்மை பொருந்தியதுபோற்றோற்றிய இப்பிரபஞ்சம் தோற்றிடிலும் விளங்கிடிலும நசித்திடிலும் விவேகஞானத்தால் இல்லாததாய்த்தெளிந்திடினுந் திரிபுடிரகித ஒப்பில்லாக ஸ்வயஞ்சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாம் பரமசிவமாகிய தன்விளங்குதலைத்தவிரயாவும் வேறிலவேயில்லையெனத்தெளிந்து அதிஷ்டானமாத்திரமாய்விளங்குவதே பஞ்சாக்ஷரத்தின் முக்கியதாற்பரியமாம்.

இப்பொருள் பஞ்சாக்ஷரமூலமாகவே விளங்குவ தால் பஞ்சாக்ஷர ஜெபமில்லாத சிவபக்திஉயிரில்லாதவுடலெனக்கூறப்படும்.

இனி (சிவ) என்ற-இரண்டக்ஷரத்துக்கு மாத்திரம் பொருள் சகாரம் பரமசிவம் இகாரம் பராசக்தி வகாரம்மஹாவிஷ்ணு ஆகையால் சிவ எனறால் சிவசக்தி

விஷ்ணுவாத்மமெனக் கூறப்படும். இவற்றில் சத்தி மஹாவிஷ்ணு இரண்டு தத்துவமும் வேதஆகமபுராணங்களில் சத்திகளாகவேகூறப்பட்டிருப்பதால், சகத்திகள்சத்தனைத்தவிர வேறுகாணப்படாததினால், ஓர் நாலவிவகாரத்தினால் சத்திசத்தபேதமேயன்றி கண்ணும் பார்வையும்போல ஏகமேயெனக்கொள்க.

முற்றிற்று

பதினெட்டாவது

சிவலிங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

சிவலிங்கமானது சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமா சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமா? முற்கூறியபடி சிவமென்பது சச்சிதானந்தம் லிங்கமென்பது விளங்குவிக்கும் வல்லமை ஆகையால் சச்சிதானந்தமாகியசிவம் வேறொருகுறிப்பால் விளங்கப்படுமாகில் ஜடமாகத்தெரியவரும்; மேலும் இருகடம் இருபடம் என்று பரமசிவமே விளங்குவிக்கிறதாகக் காணப்படுவதால், சிவனதுலிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறாது; சிவனேலிங்கம் சிவலிங்கமெனக்கூறவேண்டும். இவ்விலிங்கம் அதிகாரிபேதத்தால் மூவகையாம். அவைமேலவிவகரிக்கப்படும்.

மற்றொருகொள்கையில் லிங்கமென்றது லீன மாகியபொருளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றதெனப்படும். லீனமென்றது லயிக்கப்படுவது: எவ்வாறெனில்! ஜாக்கிரத்திற் காணப்படுகின்ற சருவஜகமும் அதின் அபிமானியான விஸ்வ விராட்டு என்னும் சருவேந்திரிய பிரதிபலன சைதன்னியத்தோடுங்கூட சொப்பனதிசையிலே லயிக்கின்றது: அச்சொப்பனமும் அதில அநுபவிக்கப்படாநின்ற மனோமயமானஜகமும் அதின்அபிமானியான தைஜஸ இரணியகர்ப்பனென்ற அந்தரேந்திரியஉபாதியையுடைய சைதன்னியத்தோடுங்கூட சுழுத்தியிலே லயமாகின்றது; அச்சுழுத்தியுள்பட மூன்றவஸ்தைகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட சருவவிஷயங்களும் ஜடங்களானதால் அவற்றின் பொருள்யாதோ அதுலீனார்த்தமாகும்.

லீனமென்றதின் அபிப்பிராயம் யாதெனில்! ஸ்வயம் பிரகாசித்தலுக்கு வல்லமையில்லாததெதுவோ அதுவெனப்படும். லீனமென்பதே சூனியமாகும்; எப்படியெனில்? எதற்குஸ்வயம்விளங்குதலில்லையோ அதற்கு ஸ்வயமிருப்புமில்லை: எதற்குஸ்வயமிருப்பில்லையோ அதற்கு வஸ்துத்தன்மையுமில்லை எதற்கவஸ்துத்தன்மையில்லையோ அதற்கு ஸ்வப்பிரகாசமாயிருக்கின்ற வஸ்துவோடுங்கூடச் சம்பந்தங்கூடாது. இவ்வி

தமாகில் முக்காலத்திலும் இரச்சுசர்ப்பம்போல பிராந்தியாற்றோன்றுகின்ற மூன்றவஸ்தை முத்தொழில் இவற்றால் சாத்தியமான இந்தஜகம் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாய்விடும்; விவகாரசத்தையால் விளங்குகின்றதுபோ லிருந்தாலும் விவகாரசத்தையினாலும் யுக்தி அநுபவங்களினாலும் பார்க்கில் இல்லாததாகவே நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. எப்படியெனில்? விழித்தெழுந்திருந்தவன் நான் * சுகமாயத் (ஓ) தூங்கினேன் ✠ ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அகங்காரவிருத்தியில் பிரதிபலித்த முந்திய விவகாரசத்தாய்த் தோன்றிய ஆவரணமானது அநுபவிக்கப்பட அதிற்கண்ட விவகார அநுபவப்பிரகாரம் காணப்படுகின்றசகலஜகமும் சுழுத்தியில் இல்லாமையாகத் தெரிக்கப்படுகின்றது. சுழுத்தியில் அகம்விருத்தி இல்லாததினால் ஆன்மாவின் இல்லாமையும் வாராதோவெனில்? சருவஜகத்தின் இல்லாமையை

---

* சுகமாயென்றது—ஆனந்தமாத்திரமான சொரூபத்தன்மையையடைந்து தான்மாத்திரமாயிருந்தேனென்பதாம்.

(ஓ) தூங்கினேனென்றது - சருவஜகத் விஷயமான பேதஞானமின்றி யிருந்தேனென்பதாம்.

✠ ஒன்றுமறியேனென்றது - சுழுத்தியில் ஜகமில்லாததால்திருசியத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்ற விருத்திஞானம்இல்லாதவனாயிருந்தேனென்பதாம்.

அறிந்து அதையும்பிரகாசிப்பிக்கின்ற அதிஷ்டாதா வான ஆன்மா எப்படி இல்லாததாகும்.

அப்படியாகில் சுழுத்தியில்நின்றுவிழித்தபின் சுகமாய்த்தூங்கினேன். ஒன்றுமறியேன் என்பதில் அஞ்ஞானம் அகங்காரம் இவ்விரண்டும் அத்திசையிலிருக்கின்றதுபோற்றோன்றுகின்றதே அவ்வஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கா அல்லது அகங்கார விருத்திக்கா? ஆன்மாவுக்கெனில்? அதைஅறிவதற்கு ஆன்மாவைத்தவிர வேறில்லாததினால்கூடாது. அகங்காரவிருத்திக்கெனில்? அவ்விருத்திக்கு எப்பொழுதும் ஜடத்தன்மை சுபாவமானதால் கூடாது. நல்லது ஆன்மாவுக்கும்வேண்டாம் அகங்காரவிருத்திக்கும்வேண்டாம் அவ்விருத்தியில் அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? அகங்காரவிருத்தியே இல்லாவிடில் அதில் அவிவியக்திக்குந்தன்மை எப்படிக்கூடும். அகங்கார அவிவியக்தத்துக்கு அகங்கார பீஜமான அஞ்ஞான அவிவியக்தனை சிதாபாசனுக்கென்னிலோ? ஞானமில்லாதது அஞ்ஞானம் அதுஞானபாவமெனப்படும் ஞானமேயில்லாததால் பதார்த்தத்தை விஷயீகரிக்கின்றசாமர்த்தியமில்லாததாய்விடும்; அல்லாமலும் ஞானபாவசுபாவமுடைய வஸ்துவுக்குத்தன்விஷயத்தினாலாவது பிற விஷயத்தினாலாவது அநுபவம் கூடாதகினாலும் அஞ்

ஹுந்தன்மைக்கு ஒரேயியல்பாக உரித்தாயுள்ளதோ, அப்பொருள்யான் எனத்திடாநுபூதியுடையவர்களாயி ன் அவர்கள் ஜகதிருஷ்டியில் சண்டாளராய்க் காணப் பட்டிடினும்அவர்களைக் குருவெனவேநம்புதல் என்னு டையகருத்து,, என்று அவர்களாற்றானேகூறப்பட்டி ருப்பதாயுங்காணப்படுவதால், அவர்களது அபிப்பிரா யப்பிரகாரம் கூறியதாம்.

முற்கூறிய உத்தமகுருக்களான நானகாச்சிரமிகளி ல் சன்னியாசியென்ற குருத்துவம் உத்தமமேனப்படு ம்; அது குடிசக வெகுவிதக அம்ஸ பரமாம்ஸமென நான்குபேதமாம்: இப்பேதத்தவர்கள் உத்தரோத்தரம் ஆதிக்கமுடையவர்கள், இவர்களில் வித்தியாப்பியாசத் தன்மையும் ஆச்சிரமத்தன்மையும் காணப்படடிருந்தி டினும், ஆன்மாநுபூதியொன்றுமாத்திரம் இல்லாவிடி ல், அவர்களைக்காட்டிலும் எச்சாதியிலேனும் எவ்வரு ணத்திலேனும் எவ்வாச்சிரமத்திலேனும் எத்கருமத்தி லேனும் எத்தொழிலிலேனும் இருந்திடினும், ஆன்மா நுபூதிமானாகில் அவனேசிரேஷ்டனென வேதாகமபு ராணங்களால் கூறப்படுகின்றது.

உத்தமகுருக்களுக்குங் குருவெனப்பட்ட மேற்கூ றியஅதிவருணனது லக்ஷணமேதேனில்; எக்காலத்தி லும் எவ்வவஸ்தையிலும் எத்தொழிலிலும் எப்பொரு

ரூம் ஞாதுரு ஞானஞேயரகித கண்டாகண்ட விநிர்முக்த கேவலம்பரமசிவமாகியதாகுகவிளங்கிட, தூங்குகிறவன் கையில்நின்றும் புஷ்பம்நழுவிடுதல்போல், ஜாதி வருண ஆச்சிரம தர்ம குலகோத்திர நீதி முதலியபேதமனைத்தும் வாசனையால் புத்திவிருத்தியிலுதியாமல்,சகசமாய் எதுவும் தாகுகவேவிளங்குவதுதான் அவ்வாறுவிளங்குமவனே உத்தமோத்தமகுருவாம்.

இனி உபதேசமென்பது † தீக்ஷையாம்; அதுசொரூபதீக்ஷை மானததீக்ஷை சாக்ஷிதீக்ஷை ஸ்பரிசதீக்ஷை கிரியாதீக்ஷை எனஐந்துபேதமுடையதாம. இவற்றில் சொரூபதீக்ஷையாவது குருசுபாவசித்தகுயிருக்க, உத்தமாதிகாரியான பரிபாகவிசேஷத்தால் சீடனும் அப்படியே விளங்கிடுதலாம். மானததீக்ஷையாவது அகண்டசச்சிதானந்தமாம் பரமசிவமாகவிளங்கிய குருவானவர், தாமே சீடனது மனதில் அநுப்பிரவேசித்து, அவனது உள்ளத்தில் திருவருட்பாங்கைப்பிரசாதித்து, தனக்கு அபேதமாகஅவனதுசைதன்னியத்தை அடைவிப்பித்துக், தாகுகவிளங்கஅருள்செய்ப, அச்

† தீக்ஷைஎன்றது-தக்ஷணத்தில் குருவினதுகருபையால் உள்ளபடி ஆன்மாநுபூதியைக்கொடுக்கின்றதும் அவித்தை மாயைகளை இல்லாமல் நசிப்பிக்கின்றதுமாகிய வல்லமையுடையதென்பதேயாம்.

சீடனும் அப்படியேவிளங்கிடுதலாம். சாக்ஷிதீக்ஷையா வது அவ்விதஅநுபவம் பொருந்திய திருஷ்டியோடும் சீடனைப்பார்த்தருள, அச்சீடனும் அவ்வாசிரியரது அநுபூதியைஅடைந்திடுதலாம். ஸ்பரிசதீக்ஷையாவது கிருபைபொருந்திய அநுபவத்தோடும் அஸ்தம் திருவடி இவைகளை முடியிற்சாத்தியருள, சீடனும் உள்ளபடி அநுபூதியைஅடைந்திடுதலாம். கிரியாதீக்ஷையாவது சிரவண மனன நிதித்தியாசன தியான தாரண சமாதி இவ்விசேஷமுடைய தொடர்ச்சியால், சீடன்குருபதேசத்துடன் சுவாநுபூதியை அடைந்திடுதலாம்: இக்கிரியாதீக்ஷை பத்துவகைப்படும்: அவை ஆசாரியாபிஷேகாதிகளை முன்னிட்டு ஆகமங்களிற்சொல்லியதுகளாம் இவ்விததீக்ஷை கேவலந் தாந்திரிகமெனப்படும். மற்றதீக்ஷையனைத்தும் கேவலம் வைதீகமெனவும்; வேதாநுக்கிரக தாந்திரிகமெனவும்படும்.

சோரூபதீக்ஷைமுதலிய நான்குதீக்ஷாரூபமானகுருக்களைக் காரணகுருவெனவும்; கிரியாதீக்ஷாரூபமான சிரவணமனன நிதித்தியாசன தியான தாரண சமாதிவிசேஷமுடையசீடனது தொடர்ச்சியை முன்னிட்டு சுவாத்மாநுபவத்தை விளங்குவிப்பிக்கும் வல்லமை மாத்திரமுடையகுருவைக், காரியகுருவெனவும் கூறுவார்கள். இதுகுருபதேசரகசியம்.

முற்றிற்று.

இருபத்தொன்றாவது

பரமசிவப்பிரசாதமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்.

பரமசிவப்பிரசாதமென்பது அப்பியாசிக்கப்படாதிருந்தும்வித்வசபையில் அஜேயமான வாக்குவிலாசம், சாதிக்கத்தகாததுகளைப் பிரயத்தினமின்றிச் சாதிக்குந்திறமை, அமானுஷ்யங்களான கிர்த்தியவிலாசம், ஆகாயாதிகமனம், பரகாயப்பிரவேசம், திரோதானுதிசக்திகள்,கர்த்தத்துவ அகர்த்தத்துவ அன்னியதாகர்த்தத்துவ சக்திகள், கேவலம் தயாமாத்திரத்தில் மஹாஜனனமரணப் பிரவாகம்பொருந்திய சீவர்களை எப்பொழுதும் அகண்டசச்சிதானந்தபரமசிவமென அநுபவிக்கச்செய்வித்தல்,என்னும் இவ்விலிங்கங்களால் அபாரபெருமைபொருந்தியதெனப்படும்: இப்பிரசாதமடையப்பெற்ற மஹான்களுக்குச் சிலது சித்திவிஷயங்களாயிருந்தபோதிலும், எல்லாம் பரமசிவமாகவிளங்குதலே பெருமைபொருந்திய முக்கியபரமசிவப்பிரசாதமெனப்படும்.

அவ்விதபிரசாதம் அவர்களிடமாய் விளங்குந்தன்மை எப்படியென்னில்? இப்பிரபஞ்சங்களிலுள்ள நதி

சமுத்திரம் மலை ஆரணியம் விருக்ஷம் பக்ஷி மிருகம் இன்னுமற்றுமுள்ள அனைத்துடன் ஏழைமுதல் அரச ன்வரையுள்ள பிராணிகளென்ன, அவற்றின் போகபோ க்கியமென்ன, இந்திராதிகள் தேவ யக்ஷ கந்தர்வ கின் னராதிகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவ ர்களின்போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசிருஷ்டிகர்த் தாவாகிய பிரமாவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவ ரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகத்பரிபாலன கர்த் தாவாகிய விஷ்ணுவென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அ வரதுபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகசங்காரகர்த்தா வாகிய ருத்திரனென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவர துபோகபோக்கியமென்ன, சகலஜகதிரோதானகர்த்தா வாகிய மகேஸ்வரனென்ன. அவரதுலோகமென்ன, அ வரது போகபோக்கியமென்ன, சகலஜகஅநுக்கிரக கர் த்தாவாகிய சதாசிவமென்ன, அவரதுலோகமென்ன, அவரது போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் சாருவாக ஆருகத-ஜைன நாஸ்திக பௌத்தாதிகளின்மதங்களிற் சொல்லிய தேவதாவிசேஷங்களென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களெ ன்ன, பின்னும் கிறிஸ்துமதத்திற்சொல்லிய பராபரன் கிறிஸ்துமுதலியதேவதைகளென்ன, அவர்களுடைய ஞான பரமண்டலமுதலிய லோகங்களென்ன, அவர்க

ளின் போகபோக்கியமென்ன, இன்னும் எம்மதங்களி லுஞ்சொல்லிய எத்தேவதைகளென்ன, அவர்களின் லோகங்களென்ன, அவர்களின் போகபோக்கியங்களெ ன்ன, அந்தந்தமதங்களிற்சொல்லிய பிரசாதவிசேஷ ங்களென்ன, அந்தந்தமதக்கோட்பாடாயுள்ள சாஸ்திர ங்களென்ன, மேலும் எம்மதங்களையும் மதங்களெனக் கொள்ளவொண்ணாப் பெருமையையுடைய அத்துவி தசாஸ்திரமென்ற வேதமுடிவின்பொருளாய்விளங்கிய நிர்க்குணப்பிரமமென்னும் பரமசிவமென்ன, அனைத்து ம் தானகவேவிளங்கச்செய்தலாம். அந்தப்பரமசிவப்பிர சாதமாம்விளங்குதல் பரமசிவமாம்சைதன்னியசுபாவ த்தைத்தவிர வேறில்லவேயில்லை.

அப்பிரசாதத்தைஅடைந்தவர்களெவர்களோ? அவர் களைப்பரமசிவமென நிருணயிக்கத்தடையில்லை. அவர் களதுஉள்ளத்தில் பரமசிவப்பிரசாதம் விளங்குகின்ற இயல்பைச்சுருக்கமாய்த்தெரிவிப்பதாவது; எம்மதத் தோர்களும் எச்சகங்களும் எவ்வித்தகர்களும் எத்தே வர்களும் பின்னுமுள்ளஎவர்களும் எவ்விதத்தாலும் நானெனத்தலையெடுக்கவொட்டாமல், யாவையும் தானு கவிழுங்கித் தானுனதன்வல்லமையாக விலாசிக்கும்வ ல்லமையுடைய சதுரனெனமகிழச்செய்கின்றதே அதி ன்சுபாவமாகஅநுபவிப்பதாகும். சுருதி ஸ்மிருதி ஆக

வும் சூனியத்தன்மையையுடையதாதலாலும் இல்லையெனப்படும்: அவ்வித இல்லாதவஸ்துவில் ஞானமானது அவிவியக்தமானால், அப்படி அவ்வியக்தமான ஆன்மாவும் அத்தன்மையான சக்திமானாகவேபவித்து, அகங்காரத்தை விளங்குவிக்குஞ்சாமர்த்தியமுமற்று, அந்தகனால் அந்தகன்போலமுன்னமே அகங்காரமும் அந்தகமாய்க்கொண்டு அவ்வியக்தஞானத்தாலும் சக்தியில்லாததாய்விடும்; ஆனபடியால் அதற்குங்கூடாது. அப்படியானால் ஒன்றுமறியேனென்ற விவகாரம் வருகிறதற்கு காரணமென்ன. அவ்விவகாரம் அகம்விருத்தியிற் காணப்படுவதால் அகம்விருத்தி ஆரூடமான ஸ்வயம் சித்தமாயுள்ள அந்ஞானமானது அகங்காரதர்பணத்திற் பிரதிபிம்பித்த கூடஸ்த சித்சாயாரூபமான சிதாபாசனிடத்தில் அகங்காரத்தினுடையதென்றறியாமல், எதார்த்தமென்றறிந்து தனதுபிம்பமான கூடஸ்தபாமான்மாவில் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான். இப்படித்தோன்றுகின்றவிவகாரமும் அகம்விருத்தியிலிருக்கின்றசிதாபாச அநுபவத்திற்கண்டவிவகாரபலத்தினாலேயேயன்றி மற்றப்படியல்ல. இவ்விவகாரபலத்தாற்றோன்றுகின்ற சருவஜகம் அதைப்பற்றிவந்த சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரம் அதினுள்ளடங்கிய அவஸ்தாத்திரயங்கள் இவைகளோடுங்கூடச். சுழுத்திதிசையில் இல்லை

யெனறேநிருணயமாம் அத்திசையில்இல்லை யென்ற தால் அஞ்ஞானரூபசுழுத்தியென்றுசொல்லப்படவில்லை வேறேஎப்படிசொல்லப்படுகின்றதென்னில் விஷயம் இந்திரியம் அந்தக்கரணம் அவற்றின். அபிமானியான சிதாபாசனாகிய சகலஜகத்துக்கும் சுகசொரூபமான உண்மையென்று சொல்லப்படுகின்றது. உபநிடதம் ஆனந்தம்பிரமமெனக் கூறுவதால் சொரூபானந்தமாத்திரமான அடைவெனக்கொள்க. இதின் தாற்பரியம விருத்திஇல்லாத அகர்த்துருத்துவமான சுகஸ்வரூபமாகிய தனக்குவேறில்லாததாகக் கொண்டு இருத்தலெனவாம். இருத்தலென்றதின்பயன் முக்காலத்திலும் வேறொருதன்மையை எதிரிடாதசுபாவமாகும். இப்படியாகில் லீனம்காலத்திரயத்திலும் கூடஸ்தசுபாவமான ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வதபேதமில்லாத அத்துவித பரமான்மசுபாவமான அருத்தத்தைப்பிரகாசிப்பிக்கின்றதால், சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும்.

மற்றொருபொருள் ஜகமனைத்தும் அழிந்தும் எது அழியாமலிருக்கிறதோ அது லிங்கமெனக்காணப்படுவதால், அவஸ்தைகள்மூன்றும் தொழில்கள்மூன்றும் அதற்குட்பட்ட ஜகமனைத்தும் அவித்தை மாயையோடுங்கூடப் பரமசிவசைதன்னியத்தில் இல்லாததாகி லயமாகக்காணப்படுவதால் சிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும்.

மற்றொருபொருள் லிங்கமெனில் காரணமாகை யால், பரமசிவமொன்றுதவிர மற்றனைத்தும் காரியமா கையால், காரியப்பொருள் காரணப்பொருளைத்தவிர வேறில்லாததினால். காரணமாம்பரமசிவமேலிங்கம் சிவலிங்கமெனப்படும். இது உத்தமாதிகாரிவிஷயலிங்கங்களாம்.

மத்திமலிங்கமாவது ஆறாதாரங்களில்விளங்கிய அனேககோடி சூரியப்பிரகாச லக்ஷியரூபகளெனப்படும்.

ஸ்தூலலிங்கமாவது இருவகையான லிங்கங்களை, அறியவல்லமையற்ற கேவலம் பண்டித பாமர சாதாரணமாயுள்ள உபாசனையின்பொருட்டு, சாஸ்திராதிகளால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டுப் பாவனைகளால் பரமசிவப்பிரசாதத்துக்கு உரித்தாகச்செய்யக் காரணமாய்விளங்கிய ஆலயங்களிலுள்ள சிவலிங்காதிகளெனப்படும். உண்மையில் அவ்விலிங்கம் பரமசிவத்தைத் தவிர வேறில்லாததினாலும், அவ்விதப்பொருளுடையலிங்கார்த்தமான பரமசிவத்தை உள்ளபடிவிளங்குவிக்கத்தக்க பொருளுடையதாயும் இருப்பதால், சிவலிங்கமெனக்கூறப்பட்டது. அதிகாரிபேதங்களால் மூன்றுலிங்கங்களும் அகத்தியம் உபாசிக்கப்பட்டவைதான்.

முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

சாதுசங்கமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

சாதுவெனப்படுகின்றவர்கள் எப்பொருள்கட்கும் அப்பொருள்களாய்விளங்கிய கருணைக்கடலாம் பரமசிவசைதன்னியம்போல, சகலபொருள்கட்கும் அபயமாய்விளங்கிய சுபாவமுடையவர்களாயும் ‡ ஆப்தகாமனையுள்ள உத்தமாதிகாரிகளுக்குத் தரிசனமாத்திரத்தில் அகண்டபரமசிவானந்தாநுபூதியை விளங்குவிப்பிக்கிறவர்களாயும், தங்களை அநுசரித்த எவ்வதி

‡ ஆப்தகாமாநுபூதியாவது முதலில் அதிஷ்டானமாத்திரமாய்விளங்கி, அப்பால் பரிபூரணசைதன்னியமாயிருந்துகொண்டு, அப்பரிபூரணத்திலநர்க்கியங்களான சப்தஸ்பரிச ரூப ரச கெந்தாதிவிஷயங்களை அபின்னமாய்க்கற்பித்து, ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களை அபின்னமாகஅநுசந்தானித்து, அந்தஅநுசந்தானபலத்தினால் அகண்டஞானசைதன்னியரூபமாயுள்ளதனக்குப் பின்னமில்லாமலிருக்கின்றபூரணங்களான பஞ்சேந்திரியங்களால் பஞ்சவிஷயங்களையும் உள்ளபடி அபேதமாய் அநுபவித்து, அவ்விதஅநுபூதியுடை

இருபதாவது

குருபதேசமகிமையுரைத்த

பிரகரணம்

குருவென்பதின்பொருள் (கு) அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரம் (ரு) அதைத்தகையாநின்ற சைதன்னியப் பிரகாசம் எனப்படும். இப்பொருள் பொருந்திய குரு தத்துவம் காரணகுருவெனவும் காரியகுரு வெனவும் இரண்டுபிரிவுடையதாகும்.

காரணகுருவாவது காரியகுருவால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட வேதாகமங்களின் துணிவான நிலைமையாய் விளங்கிய, பிரத்தியகபின்ன பரமசிவாநுபூதியேயாம். காரியகுருவாவது அவ்விதஉபதேசத்தால் அநுபூதியாய்விளங்கிய பரமசிவமே அவ்வதிகாரிக்கு அநுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு மானுடவேஷம்பொருந்திய குருமூர்த்தியாய்விளங்கிய அவ்வுபதேஷ்டாவாகும்.

இக்காரியகுரு பிரம க்ஷத்திரிய வைசியரெனமூவகையர்களாம். இவர்களில் வித்தியாதிக்கத்தால் பரஸ்பரம் குருத்துவமுண்டு; உத்தமகுருபிராமணர்களாம் இக்குருக்கள் சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்

தன் பிரமசாரியெனநால்வர்களாம்: இவர்களும் பரஸ்பரம் வித்நியாதிக்கத்தால் உத்தமகுருவின் லப்தம்கிடையாவிடில் பரஸ்பரம் குருக்களாவார்கள்.

இருவகையான இக்காரியகுருக்களிலும் அதிவருணனென்று ஒருஉத்தமோத்தம குருஉண்டு.

சூத்திரர்களுக்கும் ஸ்திரிகளுக்கும் குருத்துவங்கிடையாதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர்களுக்குக் கிடையாது என்றதின்பொருள் வேதவித்தியாசம்பிரதாயமார்க்கத்தால் கிடையாதென்பதேயன்றி திருவருட்பாங்கால் அவர்களுக்குக்குருத்துவம் கிடையாதென்பதல்ல. இக்குருத்துவம் முக்கியகுருலாபாலாபத்தில் உபகாரப்படும். ஆனால் ஸ்திரி · சூத்திரர்களுக்கு குருத்துவம். கிடைக்கவே கிடையாதென நிஷேதித்திருக்க இப்படிக்கூறியதேதெனில்? ஸ்ரீ பரமதயாபரர்களாகிய சங்கராசாரியர்களது வாக்கினாலேயே உத்தமஜாதியில் குருஅகப்படாவிட்டால் எந்தஜாதியிலாகிலும் பந்தந்திரவுபகாரப்படுமாகில் குருத்துவம் ஆசரிக்கப்படலாம், என்று மொழிந்திருப்பதுந் தவிர,," எவனதுஅருளால் ஜடமானதேகமுதலனைத்தும் சித்துப்போல் விளங்குகின்றதோ, எவனதுசுபாவமாகக் கீடாதிபிரமபரியந்தம் சாக்ஷித்தன்மையாய்விளங்கியதோ, யாதொருபொருள் எல்லாரும் நானென்